

Jesen je tu. Pozdravlja nas s toplimi sončnimi žarki in odeva naravo v zlato rdeče barve. Tudi ob dnevu odprtih vrat društva Melisa, smo vedno znova veseli obiska malih korenjakov iz vrtca Korena, ki z navdušenjem prisluhnejo nasvetom predsednice društva, Irene Lenič, člani društva pa jih razveselimo z domačimi dobrotami in sokovi.

(Zapisala: Cvetka Kaisberger) Foto: Franc Fras

KAZALO

○ ŽUPANOV UVODNIK	3	● ŠPORT IN REKREACIJA	33
● PO OBČINI	4	● IZ DEJAVNOSTI DRUŠTEV	47
● OKOLJE IN PROSTOR	17	● POROČILI SO SE	64
● NASVETI, PRIPOROČILA	24	● MLADI DOPISNIK	66
● IZOBRAŽEVANJE, KULTURA, SOCIALA	27		

NOVICE OBČINE DUPELEK, letnik 24, številka 3, javno glasilo

IZDAJA: OBČINA DUPELEK • **ODGOVORNA UREDNICA:** Majda STRUC • **UREDNIŠKI ODBOR:** Glorija LORENCI, Mihela KALOH, Darja ROJKO
LEKTORIRANJE: Katja Bergles Bricman

UREDNIŠTVO: Trg slovenske osamosvojitve 1, Spodnji Duplek, tel.: 684 09 11, faks: 684 09 28,
e-pošta: darja.rojko@duplek.si; splet: <http://www.duplek.si>

Javno glasilo Novice občine Duplek je na podlagi 13. člena Zakona o medijih (Ur. l. RS, št. 35/02) vpisano v razvid medijev, ki ga vodi Ministrstvo Republike Slovenije za kulturo, pod zaporedno številko 172. Glasilo izhaja v slovenskem jeziku v nakladi 2700 izvodov. Brezplačno ga prejema vsa gospodinjstva v občini Duplek.

Uredništvo si pridržuje pravico, da prispevke primerno priredi. Rokopisov in fotografij ne vračamo.

Priprava za tisk: Grafična forma Hutter, tel.: 02/ 300 20 10 • Tisk: Evrografis d. o. o.

Naslovnica: Zmagovalci 8. državnih iger Zveze upokojencev Slovenije v kegljanju na vrvcu v Dupleku, zmagovana ekipa kegljačev in drugo uvrščene kegljačice DU Duplek.; Foto: Patricija Majcen

Sveža jutra, barviti griči, oviti v meglice, in sončni žarki, ki počasi ogrevajo ozračje ter napovedujejo še en čudovit jesenski dan. Tako nekako bi pravi romantik opisal moj začetek dneva. Sam pač ne morem spregledati naglice in časovne stiske, ki se vsako jutro prikrade v naš dom. Prebujanje otrok in prepričevanje, da zdaj pa res že nujno morajo zapustiti toplo posteljo in obleči ravno to majico, ki jim ni najbolj všeč. Tega v romantičnih opisih pač ni. Zlasti mamicam se zdi romantična misel, kako očka zjutraj splete hčeri kitko. Žal, dupleški župan ima s svojimi prsti težavo že spodoben čop naredit.

V življenju vsi doživljamo vzpone in padce, prijetne in manj prijetne stvari. Na tej poti bodo vedno pred nami izzivi, motnje in ovire. Pomembno je, da v življenju sprejemamo izzive, premagujemo ovire in da nas vsakodnevne motnje ne spravijo s tira. Le tako lahko dosegamo cilje in le tako smo lahko nagrajeni z vsemi lepimi in včasih tudi romantičnimi trenutki na tej poti.

Zame je vsaka nova številka Novic nek odsek na življenjski poti. Vsak uvodnik je priložnost za četrtletni pregled dogajanj v občini, državi in tudi v osebnem krogu. Tudi v tem obdobju bodo lepi trenutki ostali, vse ostalo zbledi in se zlije v tisti kot življenja, kjer ni poslano z rožicami.

Verjamem, da ste poletje dobro izkoristili. V občini se je zvrstilo veliko dogodkov, ki so poskrbeli za razvedrilo, sprostitev, krepitev medosebnih odnosov ali pobeg od stresa. Vse to v poletju pričakujemo.

Seveda pa se nismo samo veselili in družili. Veliko napora je bilo vložnega v zagotavljanje ustreznih prostorov za naše malčke in učence. Več otrok pomeni tudi več sredstev za izobraževanje. Vesel sem, da smo v letošnjem proračunu uspeli zagotoviti precejšen delež sredstev za investicije v šolstvo in predšolsko vzgojo. Tako, na primer, lepo raste prizidek šoli v Žitečki vasi, kjer bomo zagotovili štiri nove oddelke vrtca in večnamenski prostor, pa tudi prostor za društva se bo našel.

Prav tako se izvaja projekt izgradnje športne dvorane v Spodnjem Dupleku. Ker ne gre za klasičen način gradnje, se na terenu še ne opazi prav velik napredek, vendar se v proizvodnji najpomembnejši členi izdelujejo in verjamem, da bo kmalu tudi na tem projektu opazen napredek na sami lokaciji. Skratka, dela so v teku, poletni dopust je le še spomin.

V občini gradimo, načrtujemo, finančno zapiramo načrtovane projekte in izvršujemo svoje naloge, ki nam jih je naložila država. Slednja sicer sistema financiranja ni spremenila in še vedno ne financira zakonsko določenega zneska primerne porabe. A vseeno je v medijih bilo razbrati predvsem sporočila vlade, da se je povprečnina občinam povišala. To drži, a tako povišanje še vedno ni zadostno glede na številne dvige stroškov in zato tudi ni bil podpisan dogovor med vlado in tremi občinskimi asociacijami.

Kakorkoli, financiranje občin nikoli ni bila osrednja tema v

slovenskih medijih. Tudi nikoli ne bo, morda je prav tako. Žal pa številni ugotavljamo, da so resne in pereče teme redko osrednje teme v dnevnem časopisu, televiziji ali radiu. Mediji se, na primer, glede svetovnega problema človekovega uničevanja sveta osredotočijo na en stavek švedske deklice

Grete: »Uničili ste mi otroštvo!« in potek debate se preusmeri od bistva problema na prepiranje ali ima neka Švedinja uničeno otroštvo v primerjavi z otroki, ki trpijo lakoto ali strahote vojne.

Tudi na domačem parketu se, recimo, zelo malo govori o resnem problemu velike centralizacije, o tem, da se mora zelo veliko ljudi vsakodnevno voziti na delo v Ljubljano, da je v naši prestolnici skorajda več ljudi tam zaposlenih, kot je tam prebivalcev. Da centralizacija povzroča vedno večje socialno-ekonomske razlike med prebivalci znotraj tako majhne države. Glavna tema je takoj problem novih plač in zaposlenih na pokrajinah.

Pa žal, naj se sliši še tako čudno, mediji niso tu prav veliko krivi. Človeška narava je tista, ki spodbuja senzacionalizem, negativizem, neprivoščljivost. O tem se govori, to razburja in to se prodaja. Pa vendarle, vedno nam življenje prinese svetle trenutke in nazadnje je to prav gotovo bil teden, ko je Slovenija poenoteno spet bila ponosna na naše športnike, tokrat odbojkarje. Res smo narod, ki ima v genih vztrajnost, samodisciplino, odrekanje in tudi talent. Če vse to znamo izkoristiti v pozitivnem smislu, smo lahko prvaki. Naši športniki to gotovo so. Medalja je ogromen uspeh, a še večji uspeh je dejstvo, da so nas fantje za cel teden poenotili, nam okrepili narodno zavest, vzpodbudili občutek za sočloveka in pričarali nepozabne občutke. Humanitarna pomoč Krisu je uspela prav zaradi poenotenja nas vseh. In ti lepi občutki uspeha nam bodo vsem ostali v spominu. Pozabili bomo afere, packe, ki so jih pustili lažni humanitarci. Preživeli bomo prepire v koaliciji, morda celo preboleli Jankoviče. Vse to je del življenja.

Vesel sem, da vsi ti temni odtenki, ki so del vsakdana v mojih pogledih na svet, ne morejo uničiti čudovitih barv narave v jeseni, modrine oči mojih najdražjih, predvsem pa trdnega prepričanja, da je vredno premagovati izzive in delati dobro. Življenje vedno nagradi z lepimi in nepozabnimi trenutki vsakega izmed nas.

Mitja HORVAT,
župan

ŠIRITEV VRTCA V ŽITEČKI VASI

Na svoji 2. izredni seji 12. avgusta je občinski svet med drugim imenoval stanovanjsko komisijo.

Stanovanjski sklad RS je obvestil občinsko upravo, da se bo najpozneje z dnem 12. septembrom 2019 izpraznilo neprofitno stanovanje v Spodnjem Dupleku, Cesta k Dravi 6c.

Na podlagi Pogodbe o soinvestiranju pri zagotavljanju neprofitnih stanovanj ima Občina na tem stanovanju razpolagalno pravico, torej mora določiti novega najemnika. Le-tega izbere na podlagi razpisa za dodelitev neprofitnih stanovanj.

Za izvedbo postopka potrebuje stanovanjsko komisijo, ki pa ob pričetku mandata občinskega sveta ni bila imenovana, ker ni bilo potrebe.

Občinski svet je imenoval stanovanjsko komisijo v naslednji sestavi:

1. Violeta Vogrinec, predsednica,
2. Zinka Dokl, članica,
3. Bogdana Ornik, članica,
4. Natalija Pečar, članica,
5. Nataša Kelher, članica.

Sprejet je bil Odlok o predmetu in pogojih za podelitev koncesije za opravljanje javne službe na področju otroškega in mladinskega zobozdravstva v občini Duplek. Občina Duplek je leta 2008 z odločbo dodelila koncesijo za opravljanje javne službe na področju otroškega in mladinskega zobozdravstva na območju občine Duplek Reneju Maleju, dr. dent. med., v obsegu 0,5 tima. Izvajalec koncesije je Občino Duplek dne 28. marca 2019 obvestil, da ne želi več opravljati koncesijske dejavnosti, predvsem iz osebnih razlogov. V skladu s koncesijsko pogodbo je Občina Duplek s koncesionarjem sklenila Sporazum o prenehanju pogodbe o koncesiji št. 014-2/2008-11, s

katero sta se pogodbeni stranki sporazumeli, da pogodba o koncesiji preneha veljati z dnem podelitve koncesije drugemu koncesionarju oziroma v skladu z 8. členom Pogodbe o koncesiji najkasneje dne 31. 3. 2020. Hkrati je potrebno ugotoviti, da Zdravstveni dom dr. Adolfa Drolca Maribor na območju občine Duplek zaradi pomanjkanja kadra ne more zagotavljati otroškega in mladinskega zobozdravstva, kar je razvidno iz dopisa Zdravstvenega doma dr. Adolfa Drolca Maribor z dne 3. aprila 2019. Zaradi navedenega je potrebno izpeljati postopek za izbiro novega koncesionarja na področju otroškega in mladinskega zobozdravstva na območju občine Duplek.

Predlog Odloka o predmetu in pogojih za podelitev koncesije za opravljanje javne službe na področju otroškega in mladinskega zobozdravstva v občini Duplek je pripravljen na podlagi določil Zakona o zdravstveni dejavnosti, ki določa, da za opravljanje javne službe na primarni ravni zdravstvene dejavnosti koncesijo odda Občina s koncesijskim aktom v obliki odloka.

Potrjen je bil dokument novelacije investicijskega projekta (IP) – za projekt Rekonstrukcija in nova gradnja – dozidava vrtca Žitečka vas. V začetni fazi izvajanja projekta in po nadaljnjem posvetovanju z vodstvom vrtca in arhitektom je bilo namreč ugotovljeno, da je smiselno in racionalno dograditi dodatno etažo prizidka z dvema igralnicama ter da je za zagotovitev funkcionalnosti objekta zaradi razgibanega terena in potrebne prilagoditve obstoječemu objektu nujna tudi ustrezna zunanja ureditev objekta. Obe navedeni spremembi posledično pomenita povečanje investicijske vrednosti na 1 129 295,06 EUR z DDV. Na osnovi tako spremenjene izvedbe investicije bodo zagotovljeni ustrezni prostorski pogoji za delovanje štirih oddelkov vrtca, medtem ko je investicija v DIIP in IP obravnavala obseg investicije samo za dva oddelka.

Dušanka Novak

NOVE CENE POMOČI NA DOMU

Na svoji 5. redni seji je občinski svet 12. junija sprejel tudi Pravilnik o kriterijih in postopku za sprejem otrok v vrtec pri OŠ Duplek in vrtec pri OŠ Korena.

Občinski svet Občine Duplek se je seznanil s potrebnimi aktivnostmi do sprejema in uveljavitve prostorskega akta – Občinskega prostorskega načrta.

Potrjen je bil Dokument identifikacije investicijskega projekta za prepotrebno rekonstrukcijo prostorov v kletni etaži objekta Sodne ulice 13 za potrebe ambulantnih prostorov radiologije – za dejavnost CT. Delež sofinanciranja Občine Duplek v letu 2019 za to investicijo znaša 8713,97 €.

Po krajši razpravi so dali soglasje k novim cenam storitve pomoči na domu, ki za leto 2019 znaša:

- ob delavnikih in sobotah 18,45 € na uro, za uporabnika 5,40 € na uro,
- ob nedeljah 25,89 €, za uporabnika 7,57 €,
- ob praznikih 27,39 €, za uporabnika storitve 8,01 € na uro.

Nove cene so se uveljavile s 1. julijem 2019.

Občinski svet Občine Duplek je nazadnje obravnaval ceno pomoči na domu v oktobru 2018. Od tedaj do danes so se spremenili zlasti stroški dela zaradi sprememb, ki so nastale v decembru 2018 s podpisom Dogovora o plačah in drugih stroških dela v javnem sektorju ter drugih aktih, objavljenih v Uradnem listu RS, št. 80/18,

ki predvidevajo dvig plač in drugih stroškov dela v letu 2019. Vse te spremembe vplivajo na izračun cene.

Po skrajšanem postopku je bil sprejet Pravilnik o kriterijih in postopku za sprejem otrok v vrtec pri OŠ Duplek in vrtec pri OŠ Korena. Ob letošnjem vpisu v oddelke predšolske vzgoje v vrtcu pri OŠ Duplek je bilo namreč ugotovljeno, da Pravilnik o kriterijih in postopku za sprejem otrok v vrtec pri OŠ Duplek in vrtec pri OŠ Korena, ki ga je občinski svet Občine Duplek sprejel na svoji 5. seji dne 12. aprila 2011, ne ustreza več za pripravo prednostne liste za sprejem otrok v vrtec. Ugotovljeno je bilo, da je potrebno kriterije za sprejem otrok v vrtec spremeniti tako, da se bolj poudari stalno oziroma začasno prebivališče otroka z enim od staršev na območju občine Duplek. Hkrati je bilo potrebno urediti tudi vključitev otrok v oddelke predšolske vzgoje do zapolnitve skupin do normativnega števila otrok skozi vse šolsko leto, kar v veljavnem pravilniku ni bilo urejeno.

Zaradi pridobitve dodatnih virov financiranja je bila obravnavana in potrjena druga novelacija investicijskega programa z elementi študije izvedljivosti za projekt Šolska dvorana osnovne šole Duplek.

Sprejet je bil Odlok o 1. rebalansu proračunu Občine Duplek za leto 2019 s Splošnim delom proračuna, Posebnim delom proračuna, z Načrtom razvojnih programov za obdobje 2019–2022, s spremembo Letnega načrta razpolaganja s finančnim premoženjem Občine Duplek za leto 2019 in spremembo Kadrovskega načrta za leto 2019. Če se med proračunskim letom zaradi nastanka novih obveznosti za proračun ali spremenjenih gospodarskih gibanj povečajo izdatki ali zmanjšajo prejemki proračuna, lahko župan v skladu z določili Zakona o javnih financah predlaga Občinskemu svetu v sprejem rebalans proračuna, s katerim se prejemki in izdatki proračuna ponovno uravnesijo.

Dušanka Novak

SVEČANOST OB OBČINSKEM PRAZNIKU

V soboto, 22. junija 2019, je v Koreni potekala osrednja slovesnost ob občinskem prazniku, Dupleškem tednu.

Kot je že tradicija, je bila to tudi priložnost, da župan podeli priznanja najboljšim učencem, najboljšim športnikom in zaslužnim občanom.

Po uvodnih pesmih Moškega pevskega zbora KUD Brezner Tonček Korena in Dvorjanskih muzikantov ter nagovoru župana so priznanja za odličen uspeh vseh 9 let osnovnošolskega izobraževanja prejeli učenci Osnovne šole Duplek: Urša Koser, Lora Lorenčič, Laura Partljič, Žana Ivana Halužan Sagadin, Gal Kordež, Lucija Koren, Hana Mulec in Pia Turk ter učenci Osnovne šole Korena: Tina Bezjak, Ivana Grabušnik, Maja Vrbnjak, Suzana Horvat, Jurij Beber, Matic Murko in Larisa Brezner.

Po kratkem glasbenem vložku v izvedbi znane slovenske pevke Maje Keuc, so bila priznanja podeljena športnikom.

Županova priznanja športnikom

Najprej so bila podeljena županova priznanja ekipama U11 in U13 Nogometnega kluba Duplek.

Selekcija U13 je prejela priznanje za osvojitev prvega mesta v selekciji U13 — mlajši dečki –9:9-1. skupina ter za osvojitev turnirja U13 v Račah. Ekipo, ki sta jo vodila trenerja Edo Dokl in Tomaž Tušek, so sestavljali nogometaši: Filipič Sergej, Sužnik Aljaž, Dančič Enej, Pernek Tomaž, Krajnc Tilen, Nešovič Luka, Grubor Nejc, Tepeh Gal, Polner Matija, Ravnjak Jan, Kores Aljaž in Polajžar Luka.

Priznanje za osvojitev prvega mesta v selekciji U11 – starejši cicibani – 7:7-2. skupina ter za osvojitev turnirjev U11 v Framu in Dupleku, za drugo mesto v Lovrencu ter šesto mesto na močnem mednarodnem turnirju v Gaberdorfu v Avstriji je prejela Selekcija U11, ki jo je vodil trener Robi Mirt, v njej pa so igrali: Majal Anej, Majal Andraž, Krašna Amadej, Štefanec Sašo, Kacjan Kevin,

Med prejemniki županovih priznanj so bili tudi nogometaši NK Duplek

Gradišnik Klemen, Škafar Staš, Stočko Žan, Simonič Tai, Džurič Aleks, Jeseničnik Filip in Slebič Lan.

Marija Brumen je prejela priznanje za rekreativko leta

Priznanja športnikom v naslednjih kategorijah:

Priznanje za perspektivne športnike 2018 so prejeli – v karateju: Lejla Verbošt, Tjaša Rojs in Gaja Rojs.

Priznanje za športne dosežke 2018 so prejeli – v judu: Lara Petrovič, Filip Nipič, Tilen Mulec, Nina Auda, Nil Škerbot, Niko Grajfoner, Staša Alekseja Kukovec; v karateju: Vita Rojs, Sara Rojs, Hera Agapito Masten, Karin Ludvik, Jana Rojs in Lana Žugman.

Priznanje za vrhunske športne dosežke 2018 so prejeli – v judu: Ljudmila Merčnik in Staš Kokotovič; v plesu Vanesa Majerič (HIP-HOP) ter v motokrosu Gal Geršak.

Priznanje za rekreativko leta 2018 je prejela Marija Brumen, tek – maraton.

Marija Brumen se je s tekom začela ukvarjati v letih okrog abrahama, kot je sama zapisala v enem od svojih prispevkov za Novice občine Duplek, zato da bi mogoče izpolnila svojo mladostno željo preteči maraton. Leta 2011 je začela s hitro hojo in počasnim tekom, leta 2015 pa je prvič pretekla maraton, in sicer najstarejši slovenski Maraton treh src. Po tem ko se je pridružila tekaški vadbi v Mariboru, ki jo vodita najboljša slovenska maratonka Helena Javornik in Borut Podgornik, je postal pomemben tudi čas, v katerem katero progo preteče. Sodelovala je na številnih maratonih v Sloveniji in tujini, tudi velikih v svetovnem merilu, kot so maratoni v New Yorku, Berlinu, Londonu. Svoj osebni rekord na razdalji 42 km in 195 m je dosegla na maratonu v Belinu leta 2017, in sicer je to razdaljo pretekla v času 3 ure in 37 min.

Za vzgled, ki ga daje s svojo vztrajnostjo in entuziazmom v rekreativnem športu, je prejela priznanje za rekreativko leta občine Duplek za leto 2018.

Naziv ekipe leta 2018 je prejela moška članska ekipa Judo kluba Duplek v sestavi: Staš Kokotovič, Blaž Škof, Demijan Lesjak, Žiga Lesjak, Dorijan Jamnišek, Tadej Senekovič, Filip Nipič, Tadej Mulec, Aljaž Petrič, Žiga Lesjak.

Za Športnico leta 2018 je bila proglašena Tjaša Brumen, naziv športnik leta 2018 pa je pripadel Davidu Kraljiču.

Med podelitvijo priznanj so prisotni prisluhnili prelepepu glasu Patricka Šabedra, ki je zmagovalec pevskega tekmovanja Otroci pojejo slovenske pesmi, ter ponovno Maji Keuc.

Županova priznanja

Sledila je podelitev ŽUPANOVIH PRIZNANJ najzaslužnejšim občanom. Priznanja so prejeli:

- NK Duplek – za medijsko promocijo občine

V letu 2019 so se v Nogometnem klubu Duplek odločili, da bodo popestrili dogajanje ob nogometnih tekmah, ki jih z različnimi ekipami igrajo na domačem igrišču. Tako vsako tekmo začinjijo z družabnim dogajanjem: priredijo piknik, povabijo k sodelovanju katero od društev v občini in skupaj z njimi izvedejo razne aktivnosti. Nogometna tekma ni le tekma, temveč dogodek s širšo vsebino. Zelo aktivni so tudi na družbenem omrežju Facebook, kjer s svojimi komentarji dogajanja na slovenski nogometni

sceni nasmejijo privržence nogometa. S svojo aktivnostjo so tako poskrbeli za veliko dozo medijske promocije občine Duplek, za kar so prejeli posebno priznanje.

- Borut Ludvik – za izvedbo projekta Ohranimo naravo čisto

V današnji družbi individualizma redko najdemo osebo, ki bi se močno angažirala za čisto okolje v kraju, kjer živi. Ljudem je večinoma pomembno, da živimo v čistem okolju, brez smeti, vendar sami, razen v okolici domače hiše, za to ne naredimo prav veliko. Borut Ludvik je drugačen. Ne le da na družabnih omrežjih poziva občane občine Duplek in obiskovalce k skrbi za čisto okolje, je tudi pobudnik in izvajalec čistilnih akcij, akcij za postavitve opozorilnih tabel in drugih aktivnosti za ohranitev čiste narave. Za svojo močno družbeno angažiranost in izvedbo projekta Ohranimo naravo čisto je prejel posebno priznanje Občine Duplek.

- Manuela Strmšek – za izjemno uspešno vodenje Večgeneracijskega centra DANica Duplek

Povečanje števila starostnikov je v Sloveniji prineslo razvoj večgeneracijskih centrov, v katerih se izvajajo aktivnosti za starejše, kjer se ti družijo z mladimi in ostalimi generacijami. Gre za aktivnosti, ki so šele v razvoju, in ko je Občina Duplek Večgeneracijski center v Kulturnem domu Dvorjane odprla skupaj z Domom Danice Vogrinec Maribor, pravzaprav nihče ni točno vedel, kaj bo iz tega nastalo. Kot vodja in koordinatorka centra je prišla v Dvorjane Manuela Strmšek, uslužbenka Doma Danice Vogrinec Maribor. Sicer s kepo v grlu in želodcu, saj česa podobnega ni še nikoli počela. S svojo človeško toplino in milo naravo ter hkrati z neuničljivo energijo je znala pritegniti tako izvajalce kot koristnike programov. V Večgeneracijskem centru DANica v Dvorjanah tako redno telovadijo, se učijo tujih jezikov in računalništva, družabnih plesov, pojejo, kartajo, kuhajo, ustvarjajo, se družijo z otroki iz bližnjega vrtca in šole ter so na sploh zelo aktivni. Prav po zaslugi Manuele Strmšek je VGC v občini Duplek to, kar naj bi bil, zato je prejela posebno priznanje Občine Duplek.

Priznanje župana je prejela Manuela Strmšek iz MGC DANica Duplek

Prireditev je s svojim glasbenim nastopom popestrila Maja Keuc

- **Rajko Ferk – za idejno in organizacijsko vodenje slikarske kolonije DUPLEK ART**

Mednarodna likovna kolonija Duplek Art 10 je potekala od 30. maja do 2. junija 2019 v Zgornjem Dupleku. Na jubilejno deseto mednarodno likovno kolonijo je organizator, slikar, galerist, pisec aforizmov, svetnik za umetnost in kulturno dediščino v mednarodni organizaciji ICDJ s sedežem v Rimu pod okriljem Združenih narodov Rajko Ferk iz Likovno-humanitarnega društva RAY & CO, povabil ustvarjalce likovne umetnosti iz številnih držav. Dober glas o slikarskih kolonijah Rajka Ferka v Sloveniji se je razširil preko evropskih meja v svet in vzbudil zanimanje svetovnih razsežnosti. Tako je že zadnjih 10 let, kar Rajko Ferk organizira slikarske kolonije v občini Duplek.

Številna dela, nastala na kolonijah, so bila podarjena v dobrodelne namene.

Zaradi promocije kulture oziroma slikarstva, promocije občine Duplek in humanitarne note likovne kolonije Duplek Art je prejel Rajko Ferk posebno priznanje Občine Duplek.

- **Mladi dopisniki Osnovne šole Duplek in Osnovne šole Korena – za sodelovanje pri občinskem glasilu Novice občine Duplek**

Novice občine Duplek se ponašajo z rubriko, ki ji med slovenskimi občinskimi glasili ni para, z Mladim dopisnikom. Povsem samostojno ga ureja uredniški odbor, ki ga sestavljajo učenci osnovnih šol Duplek in Korena: Žana Ivana Halužan Sagadin, Lia Horvat Zupančič, Mia Miholič, Ajda Rojko, Vita Rojs in Katja Senekovič pod mentorstvom Maje Ferk in Darinke Mulaosmanovič.

Mladi dopisnik prinaša zanimive prispevke o življenju naših najmlajših tako v okviru šole kot v njihovem prostem času; ne manjka niti njihovih pogledov na dogajanja in pojave v okolju, v katerem živijo, kritičnih mnenj in pričakovanj. Po njihovih prispevkih lahko zaznamo, da se razvijajo v aktivne občane in državljane, ki se zavedajo tako svojih pravic in možnosti kot tudi odgovornosti. Mladi dopisniki na nek način nastavljajo nam odraslim ogledalo, v katerem lahko vidimo, kakšna so naša ravnanja v njihovih očeh.

Glonarjevi plaketi za Jasno Cigler in Božo Šobca

Jasna Cigler že 20 let vodi Moški pevski zbor Društva upokojencev Duplek. Zbor je v tem obdobju žel zavidljivi

Prejemnica Glonarjeve plakete Jasna Cigler Vse foto: Sašo Korošec

ve rezultate. Na RTV Maribor so posneli 3 CD-je, v tem času pa so peli preko 120 pesmi različnih žanrov.

Pod vodstvom Jasne Cigler MPZ DU Duplek vsako leto sodeluje na občinski reviji upokojenskih zborov ZPPZ Maribor. Na tej reviji so bili šestkrat izbrani kot najboljši zbor. Nastopali so v različnih krajih po Sloveniji, na primer v Lendavi, Gorišnici, Celju, dvakrat so nastopili v Cankarjevem domu v Ljubljani.

Po izboru Nedeljskega dnevnika so nastopali kot najboljši zbor na reviji upokojenskih pevskih zborov v Celju.

Že 15 let vsako leto sodelujejo na Reviji pevskih zborov od Drave do Save, na reviji Štajerska poje na Vurberku ter na prireditvah v Ožbaltu. Je pa en lep večer in Pesnici Vino, cvetje in sadje.

Pod idejnim in strokovnim vodstvom Jasne Ciglar je zbor organiziral samostojne, jubilejne in dobrodelne koncerte, nastopal na občinskih prireditvah, na RTV Maribor je sodeloval v več radijskih oddajah in še bi lahko naštevali.

Za dolgoletno požrtvovalno vodenje zbora DU Duplek in doseganje odličnih rezultatov ji je Občina Duplek podelila Glonarjevo plaketo.

Božo Čobec se z glasbo ukvarja že od mladih nog. V svoji bogati glasbeni zgodovini je prepeval in vodil številne glasbene zasedbe, med drugim je bil član glasbene skupine Rdeči dečki, ki je bila v Mariboru in širše po Sloveniji zelo popularna. Več let je vodil pihalni orkester Slovenskih železnic, pa pihalni orkester Paloma, bil umetniški vodja lovskega okteta iz Voličine in pomagal številnim ljubiteljskim skupinam pri njihovem nastajanju.

Z velikim veseljem pa že 14 let vodi Moški pevski zbor KUD Brezner Tonček iz Korene, s katerim je dosegel uspehe tako v domači občini kot tudi drugod po Sloveniji. Prepevajo tudi v domovih starejših – v Lenartu, v mariborskem Domu Danice Vogrinec, na proslavah, občinskem prazniku ... Prirejajo samostojne koncerte, med drugim lani ob 60-letnici zbora, kjer je nekaj pesmi priredil za tamburaški orkester, ki jih je spremljal. Zelo se trudi, da bi bile pesmi izvedene kvalitetno in da bi pevci pri tem uživali. V letošnjem letu je postal tudi umetniški vodja Dvorjanskih tamburašev. Za dolgoletno uspešno vodenje Moškega pevskega zbora KUD Brezner Tonček Korena mu je Občina Duplek podelila Glonarjevo plaketo.

Ob zaključku svečanosti so udeleženci lahko prisluhnili kratkemu, a čudovitemu koncertu Maje Keuc.

Milena Ropoša

V UREJENO GRAMOZNICO NA REKREACIJO IN SPROSTITEV

Projekt ureditve Rekreativnega centra gramoznica je zaključen.

Občina je februarja 2017 na razpis LAS Ovtar Slovenske gorice oddala prijavo za ureditev Rekreativnega centra Gramoznica in pridobitev sofinancerskih sredstev iz Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja, Ukrep LEADER 19.2. Od oddaje vloge do prejema odobritve le-te je preteklo precej časa. Prejem odločbe maja 2018 pa je pomenil zeleno luč za pričetek izvajanja aktivnosti, ki smo jih zaključili v septembru z oddajo zahtevka za izplačilo sofinancerskih sredstev.

Na območju gramoznice smo uredili sprehajalno pot in parkirne prostore za avtodome ter obiskovalce. Prostor smo dodatno popestrili s postavitvijo elementov za izboljšanje motoričnih sposobnosti, ki jih uporabljajo tako otroci kot odrasli, del teh pa je primeren tudi za invalide. Ob sprehajalni poti smo namestili klopi in koše. Celotno območje gramoznice je obiskovalcem predstavljeno na informativni tabli, ki je postavljena ob parkirišču.

V projektu sta sodelovala tudi dva partnerja. Turistično splavarsko društvo Krajinski park Drava je izdelalo razstavni eksponat splava in rance ter izvedlo tehniški dan z delavnico izdelovanja splavov iz lesa in video projekcijo s predstavitvijo splavarstva in rancarstva v naših krajih.

Podjetje Astraea d. o. o., ki je lastnik vlečnice za vodno smučanje, pa je dogajanje popestrilo z atraktivnimi dogodki, izvedbo akustičnega koncerta na vodi in izvedbo tekmovanja v vejkanju.

Skupna vrednost projekta, vključno z vložki partnerjev, je 165 tisoč evrov, za kar je skupno odobrenih 39 868 EUR nepovratnih sredstev (od tega za Občino 37 692 EUR).

Gramoznica in območje ob reki Dravi sta del naravovarstvena območja Natura 2000, hkrati tudi del Krajinskega parka Drava, kjer lahko opazujemo številne raznolike živalske in rastlinske vrste, prav tako je rekreacijski in turistični potencial, ki omogoča rekreacijo, druženje, igro in sprostitve vse dni v letu.

Natalija Jakopec

Delavnica izdelave splavov

Foto: Zlatko Jesenik

RC gramoznica

Foto: Natalija Jakopec

VESELE POČITNICE

V času poletnih počitnic je v telovadnici OŠ Duplek in na igriščih v neposredni bližini potekalo počitniško varstvo otrok z območja občine Duplek z nazivom Vesele počitnice. Gre za operacijo, ki jo je Občina Duplek skupaj s partnerjema NK Duplek in MPKR87 d. o. o. prijavila na razpis Las Ovtar Slovenske gorice za pridobitev sredstev iz Evropskega sklada za regionalni razvoj, Ukrep PRP 19.2. Podpora za izvajanje operacij v okviru strategije lokalnega razvoja, ki ga vodi skupnost. Skupna vrednost projekta je 61 010,20 EUR, od tega znaša znesek sofinanciranja 39 977,06 EUR (za Občino Duplek 38 168,00 EUR).

Aktivnosti, ki so se izvajale skozi projekt, so bile usmerjene v spodbujanje aktivnega preživljanja prostega časa otrok, spoznavanja varstva okolja in medgeneracijskega sodelovanja.

Za športno aktivno in likovno ustvarjalno animacijo so poskrbeli animatorji Športnega društva ABC. Otroci so ob druženju aktivno preživljali počitniške dni. V ta namen je bila nabavljena športna oprema (različne blazine, poligoni, žoge, mize za namizni tenis, atletski komplet ...) v vrednosti dobrih štirideset tisoč evrov, ki jo bo uporabljala šola za izvajanje športne vzgoje. Projektni partner NK Duplek je v projektu sodeloval z izvedbo nogometne šole, partner MPKR87 d. o. o. pa je poskrbel za izvedbo otroške gledališke predstave. Projekt se je zaključil septembra z oddajo zahtevka za izplačilo sofinancerskih sredstev.

Naložbo sofinancirata Republika Slovenija in Evropska unija iz Evropskega sklada za regionalni razvoj.

Natalija Jakopec

Izvedba animacije Foto: vse ŠD ABC

POZIV K PLAČILU ZA NAJEM GROBA

Urejanje in vzdrževanje pokopališč ter pokopališko in pogrebno dejavnost na območju občine Duplek izvaja režijski obrat Občine Duplek na podlagi Odloka o opravljanju pokopališke in pogrebne dejavnosti pokopališč ter pokopališkem redu na območju občine Duplek.

Prostore za grobove daje v najem izvajalec javne službe. Z vsemi najemniki se sklene pisna najemna pogodba, ki določa medsebojne pravice in obveznosti. V primeru, da najemna pogodba ni sklenjena ali da najemnina ni plačana za tri leta, preide pravica do uporabe grobnega mesta na Občino Duplek. S

prenehanjem najemnega razmerja je najemnik dolžan odstraniti opremo groba v 15 dneh po poteku najemnega razmerja, v nasprotnem primeru to stori izvajalec javne službe na stroške najemnika.

Najemnina se plačuje enkrat letno za tekoče leto, običajno v maju. V septembru smo najemnike, ki še niso poravnali svojih obveznosti, pozvali k plačilu. V izogib nepotrebnim stroškom dolžnike ponovno vljudno naprošamo, da v kolikor dolga še vedno niso poravnali, to storijo v najkrajšem času.

Mihaela Borovnik

Otvorite razstave Foto: Dejan Stanko
Grad Vurberk, Zgodovinski arhiv Ptuj

RAZSTAVA GOSPODSTVO VURBERK

Zgodovinski arhiv Ptuj je pripravil razstavo Gospodstvo Vurberk, ki je bila sprva na ogled na Ptuj, zdaj pa si jo je mogoče ogledati tudi v naši občini. Že ob otvoritvi razstave na Ptuj je obstajala želja, da se le-ta po zaključku junija 2019 prenese v občino Duplek, s čimer bi se približala lokalnemu prebivalstvu v smislu zgodovinskega, kulturnega in prostorskega ozaveščanja.

Avtorja razstave dr. Dejan Zadavec (višji arhivist na področju za staro gradivo) in Aleš Jambrek (arhivist na področju javne uprave in pravosodja) sta tako pripravila pregledno razstavo, ki pokriva osem stoletij vurberške zgodovine in je kljub svoji majhnosti ter skromnosti vsebinsko in slikovno bogata. V njej sta želela povzeti vsa najnovejša in verodostojna spoznanja ter odpraviti številne nejasnosti oziroma nepravilnosti, ki so se tekom desetletij »zakoreninile« v ljudski miselnosti.

Otvoritev razstave je bila v četrtek, 12. septembra 2019, in si jo lahko ogledate v dvorani v Spodnjem Dupleku vsako soboto v času obratovanja kmečke tržnice, in to vse do konca novembra 2019.

Dejan STANKO

V DANICI JE VEDNO PESTRO

Praznovali smo tretjo obletnico Medgeneracijskega centra DANica Duplek.

13. septembra smo praznovali tretji rojstni dan Medgeneracijskega centra DANica Duplek. Praznovanja se je udeležilo veliko ljudi, prisotna sta bila tudi župan Mitja Horvat in direktor doma Danice Vogrinec Marko Slavič. Plesali smo ob zvokih vinilnih plošč, pogledali smo si skeč, ki so nam ga zaigrali naši uporabniki Jožica Vake, Milena Petrinec in Boris Demšič, nazdravili s penino in – kot se za vsak rojstni dan spodobi – razrezali torto, predvsem pa se družili v dobri družbi prijaznih ljudi.

Tri leta zanimivih aktivnosti, ki se danes že redno potekajo v centru, nas opogumljajo, da še naprej delamo, se družimo in ustvarjamo ter vedno znova nadgrajujemo program. V centru se je spletlo veliko lepih zgodb, bogatih z znanjem in vsebino. Vedno dobrodošli uporabniki se radi udeležujejo raznih predavanj, telovadbe, kmečkih opravil, ki jih prireja DU Vurberk, literarnih večerov in likovnih delavnic, pogovornih uric, kartanja in družabnih iger, nemščine, kuharskih delavnic, čajank in delavnic zeliščarstva s pomočjo društva Melisa, plesnih korakov pod vodstvom Boruta Krepka, ročnega dela z Marijo Jančič, glasbenih uric s harmoniko, ki jo igra Marija Lavuger, miselnih

vaj, angleščine, na novo pa se bomo družili tudi ob veselih uricah, kjer se bomo poskusili v igranju skečev. Seveda pa se prav vse skupine zelo rade odpeljejo na izlet z Oldtimerji Duplek.

Tudi otroci radi pridejo v center, kjer skupaj z RK Dvorjane ustvarjamo na Spretnih prstkih, občani pa jih ob torkih učijo in z njimi igrajo šah. Morda pa bomo nasnuli še kako plesno aktivnost ... Idej in energije je še veliko.

Manuela Strmšek

Plesali smo ob zvokih vinilnih plošč

Foto: Manuela Strmšek

Tri torte, tri leta

Foto: Marjana Kamler

Veselo igra

Foto: Bojan Koračin

UTRINKI IZ GNEZD DUPLEŠKIH ŠTORKELJ

Duplek se ponaša z dvema gnezdoma bele štorke. Že nekaj let zapored sta obe redno zasedeni in tudi naraščaja ne manjka.

Tudi letos sta v Zg. Dupleku dorasli dve mladi štorclji, na značilno »ozelenelem« gnezdu v Sp. Dupleku pa trije mladiči. Ob pomoči Darka Vogrina in njegove nepogrešljive avto-košare, smo koncem junija letos pregledali gnezda in mlade štorclje označili z obročki. Akcija obročkanja štorcelj poteka v sklopu projekta spremljanja selitve in varstva bele štorke v Sloveniji v koordinaciji s Slovenskim centrom za obročkanje ptic (SCOP), ki deluje v okviru Prirodoslovnega muzeja Slovenije (PMS).

V primerjavi z lanskim letom v severovzhodni Sloveniji letos beležimo občuten upad števila mladičev v gnezdih. V povprečju za več kot polovico. Dolgotrajno majsko deževje in nizke temperature so botrovale večjemu poginu

Mladiči v Zg. Dupleku so bili šele v puhu

Foto: Franc Bračko

Utrinek z gnezda v Sp. Dupleku

Foto: Stanko Jamnikar

Darko Vogrin in Stanko Jamnikar med obročkanjem štokelj v Sp. Dupleku

Foto: Franc Bračko

mladičev, ki so bili takrat razvojno šele v starosti piščancev in posebno občutljivi na ekstremne vremenske razmere. V nekaterih krajih na Dravskem polju in v Slovenskih goricah smo bili priče povsem praznim gnezdom. Štoklje v avgustu in septembru zapustijo naše kraje in se napotijo na dolgo in nevarno selitveno pot v podsaharsko Afriko. Na obročku na nogi nosijo s seboj »osebno izkaznico«. Kje potekajo njihove skrivnostne selitvene poti, kje preživijo evropsko zimo in v katere kraje se bodo v prihodnjih letih znova vrnile, pa bomo s kančkom sreče izvedeli šele v prihodnje. Županu Mitji Horvatu, se iskreno zahvaljujemo za podporo pri izvedbi akcije obročkanja štokelj.

Mlade štoklje nosijo na obročku svojo »osebno izkaznico«

Foto: Franc Bračko

Franc Bračko,
vodja akcije obročkanja

ROMANJE PO LENARŠKI DEKANIJI

V soboto, 31. avgusta 2019, se nas je petdeset romarjev iz župnije sv. Barbare v Slovenskih goricah z diakonom Janezom Kurnikom podalo na romarsko pot po lenarški dekaniji.

Pred cerkvijo sv. Lenarta v Lenartu, v družbi gostiteljev

Po jutranji molitvi smo poromali k naslednjim župnijskim cerkvam: cerkvi sv. Bolfenka v Trnovski vasi, cerkvi sv. Lenarta v Lenartu, kjer se nam je pridružil in z nami romal upravitelj naše župnije častni naddekan Martin Bezgovšek.

Foto: arhiv Milka Kolarič

Ob 11. uri smo imeli v cerkvi sv. Benedikta v Benediktu romarsko sveto mašo, ki jo je vodil naš rojak, župnik Marjan Rola, s somaševanjem ostalih duhovnikov, pri maši smo prisostvovali sprejemu fantka Nejca, Jerneja, med božje otroke, saj je fantek prejel sveti krst. Z romanjem smo nadaljevali v podružnični cerkvi sv. Treh kraljev v Benediktu in cerkvi sv. Ane v Sveti Ani. Kosilo smo imeli v gostilni Eder v Sv. Ani. Obiskali in sprehodili smo se med zelišči z Danico Kolarič po njenem zeliščnem vrtu. V cerkvi sv. Marije Snežne na Zg. Velki smo imeli večernice s petimi litanijami Matere božje. V večernih urah smo se še ustavili v cerkvi sv. Jurija v Jurovskem Dolu.

Hvaležni smo vsem duhovnikom obiskanih župnij: Francu Mlakarju (sv. Bolfenk), Marjanu Pučku (sv. Lenart), naddekanu Martinu Bezgovšku, Marjanu Roli (sv. Benedikt), kanoniku Tončku Frasu (sv. Ana), dr. Boštjanu Lenartu (sv. Marija Snežna) in sedanjemu dekanu lenarške dekanije dr. Janku Görgnerju (sv. Jurij) za lep, prisrčen sprejem in predstavitev ter seznanitev z bogato zgodovinsko zakladnico cerkev in župnij.

Prav tako je potrebna zahvala vsem gospodinjam, ki so nas romarje postregle z dobrotami pred cerkvijo sv. Bolfenka, sv. Lenarta, v župnišču sv. Benedikta in pred cerkvijo sv. Marije Snežne. Tudi zeliščarka Danica nas je razvajala s svojimi čaji in pecivom. Marjan Rola je vsakemu romarju poklonil v spomin skupinsko sliko z našega romanja. V veselje in čast nam je bilo v župniji sv. Benedikta pozdraviti duhovnika dr. Antona Ožingerja, ki je pred leti mnogokrat maševal v naši župnijski cerkvi.

Ob koncu naše romarske poti smo se še ustavili na domačiji diakona Janeza, kjer nas je žena Sabina postregla z gibanicami. Zahvala tudi Janezu in Sabini za lep sprejem in pogostitev.

Z vso hvaležnostjo smo se v večernih urah s prijetnimi občutki vračali v svoje domove in ponesli romarske pozdrave svojim najdražjim.

Milka Kolarič

PO SLOVENSKEM EL CAMINU

Jakobova pot po Sloveniji je dolga 740 kilometrov in zahteva za 15.600 metrov vzponov.

Med svetniki, ki jih julija častimo po vsej Evropi in tudi pri nas, najbolj izstopa apostol Jakob Starejši. Zaslovel je zaradi svojega groba v Galiciji, v kraju, ki se po njem imenuje Santiago de Compostela.

Veliko Slovencev sploh ne ve, da imamo tudi v Sloveniji Jakobovo pot. Slovenska Jakobova pot je razdeljena na Prekmursko-Štajersko, Svetovišarsko in Šentjakobsko pot. Skupno je treba prehoditi 740 km in premagati 15 600 m vzponov. Na slovenskem je tudi 67 cerkev, posvečenih sv. Jakobu Starejšemu. O slovenskih srednjeveških romarjih so pisali naši pesniki in pisatelji. Znan je Prešernov verz: »Mars'kteri romar gre v Rim.«

Na to romarsko pot smo se odpravili trije: moj življenjski romar Vili, prijateljica Martina in moja malenkost. Pridobili smo si romarske listine, v katerih so žigi posameznih krajev, ki potrjujejo prehojeno pot.

Jakobova pot [2354]

Na startu

Na poti

Vse foto: Jerneja Brumen

Na cilju

Ker smo Štajerci, smo se odločili, da prehodimo najprej prekmursko-štajersko vejo. Pot je označena z rumenimi školjkami in rumenimi puščicami. Markirana pot nas je vodila od Kobiljega do Dobrovnika, Ljutomera, Jeruzalema, Ormoža, Ptuja, Ptujске Gore, Makol, Poljčan, Žičke kartuzije, Galicije, Polzele, Braslovč, Vranskega, Zgornjega Tuhinja, Snovika, Kamnika, Tunjic, Hraš in Stanežič pred cerkev sv. Jakoba v center Ljubljane. Prehodili smo 291 km in premagali 5700 m vzponov. To nam je uspelo v devetih dneh (3. do 11. avgusta 2019), kar pomeni, da smo dnevno prehodili najmanj 32 km ali več.

To romanje pomeni spoznavanje Slovenije od blizu in samega sebe, kaj vse zmoremo, če hočemo. Po tej izku-

šnji sem še bolj ponosna nase, na svojo državo in njene prijazne ljudi, ki jih ob poti ni manjkalo. Samo prijazen pozdrav in nasmeh, ki nič ne stane, sta bila dovolj za številne dobrote in dogodivščine, ki so se zapisale v moje srce za vedno. Hvala vsem za vse. Če bi hotela opisati vseh devet dni, bi bilo zgodb za devet Dupleških novic ...

Po prihodu v Ljubljano je bil naš cilj izpolnjen in plan za drugo leto zastavljen, da prehodimo Šentjakobsko pot od Slovenske vasi do Trsta.

Hvaležni Jakobčki!

Marija, Vili, Martina

ZAHVALA DOSEDANJIM DUHOVNIKOM IN SPREJEM NOVEGA DUHOVNIKA

Častni naddekan Martin Bezgovšek je župnijski upravitelj tukajšnje župnije.

V župnijski cerkvi župnije sv. Barbare v Slovenskih goricah smo v soboto, 27. julija 2019, imeli zahvalno sveto mašo, ki jo je vodil Danijel Lasbaker ob somaševanju Toneta Šteklja, Marjana Rističa in stalnega diakona Janeza Kurnika, v zahvalo vsem duhovnikom, ki so prihajali dve leti v našo župnijo maševat; med njimi je mnogokrat maševal tudi pater Beno Lavrih. Prihajali so ne glede na čas in vreme ter z nami delili lepe in žalostne trenutke, nas duhovno bogatili in nam dajali novih moči za naše vsakdanje versko življenje. Duhovnikom Danijelu, Tonetu in Marjanu smo v spomin na dveletno sodelovanje podarili sliko župnijske cerkve, košaro domačih dobrot in šopek z zeliščnega vrta ter jih z besedami iskrene zahvale pospremili na njihovo nadaljnjo pot. Že naslednji dan, v nedeljo, 28. julija 2019, je bil k nam poslan maševat letošnji novomašnik iz župnije Tezno, Sebastijan Tišler, ki nam je podelil novomašniški blagoslov in podobice s posvetilom.

V nedeljo, 4. avgusta 2019, smo imeli slovesno sveto mašo, ki jo je daroval častni naddekan Martin Bezgovšek, upokojeni župnik iz župnije Lenart. Maša je bila posvečena njegovemu sprejemu, saj je bil s 1. avgustom 2019 imenovan za župnijskega upravitelja tukajšnje župnije. Z besedami dobrodošlice smo mu zaželeli prijetno bivanje v novem domu, obilo blagoslova ter psihičnega in fizičnega zdravja. V znak dobrodošlice mu je bil izročen tudi šopek z zeliščnega vrta. Vse maše so bile zaradi članov cerkvenega pevskega zbora bolj praznične, pri sprejemni maši za naddekana so zapele še mlade pevke.

Po končani maši je bilo zunaj cerkve prijetno druženje s gostitvijo.

Vse to dogajanje v naši župniji se nas je zelo čustveno dotaknilo in nam privabilo solze v oči. S prijateljskim stiskom roke v zahvalo in sprejemom dobrodošlice smo zaželeli naddekanu

Martinu in vsem duhovnikom obilo Božjega blagoslova pri opravljanju njihovega poslanstva.

HVALEŽNI BARBARČANI!

Milka Kolarič

Zahvala dosedanjim duhovnikom in sprejem novega duhovnika

Foto: Damijan Župec

SREČANJE UPOKOJENCEV ZGORNJEPODRAVSKE POKRAJINSKE ZVEZE DU MARIBOR

Udeležilo se ga je okoli 800 članov upokojencev iz 60 društev iz regije.

Zgornjepodravska pokrajinska Zveza upokojencev Maribor je 13. junija 2019 v sodelovanju z Društvom upokojencev Duplek in Občino Duplek organizirala srečanje društev upokojencev v Dupleku. Organiziran je bil kulturni program z Ruškimi frajtonarji, moškim pevskim zborom iz Zgornje Velke in ruškim ansamblom Nikoli ni prepozno. V kulturnem programu je sodelovalo tudi domače društvo upokojencev z ljubiteljskimi pevkami DU, predstavila se je Šola zdravja, ki deluje pod imenom Dravske vile in povodni možje, nastopili pa so še učenci in učenke Osnovne šole Duplek.

Zbrane so pozdravili župan občine Duplek Mitja Horvat, predsednik ZPPZ-ja Maribor Edi Sever in predsednik ZDUS-a Janez Sušnik. Slednji je pohvalil dobro delovanje upokojenskih društev v športnih panogah, še posebej je poudaril skrb društev v projektu Starejši za Starejše, saj prostovoljci skrbijo za starejšo populacijo ljudi, ki se ne morejo udeleževati raznih srečanj in sodelovati v sekcijah društev. Izpostavil je pereč gmoten položaj upokojencev, saj je kar 90 tisoč upokojencev s pokojnino pod 500 evrov. Dodal je, da ga veseli sporočilo vlade, da

bodo prihodnje leto namenili 370 milijonov evrov več za pokojnine. Predsednik je razložil, da je ZDUS pripravil številne vsebinske predloge za spremembe zakonov, ki obravnavajo status in položaj upokojencev, in da upajo, da bo vlada najboljše sprejela.

Druženje je trajalo vse do večernih ur. Predsednica DU Duplek Marinka Čučko je na zaključku povedala, da jo veseli, da je srečanje tako lepo uspelo in da je ves dogodek potekal v prijetnem vzdušju. Iz domačega društva se je srečanja udeležilo 150 članov. Dodala je: »Veseli smo, da smo lahko skupaj predstavili društvo in naš lepi kraj Duplek.«

Organizacijo je prevzelo domače društvo upokojencev s predsednico Marinko Čučko.

Velika zahvala gre županu občine Duplek in častni predsednici DU Slavici Golob za sodelovanje pri organizaciji, saj brez njune pomoči tega ne bi mogli organizirati v Dupleku.

Prireditveni šotor v Spodnjem Dupleku je bil nabito poln.

*Silva Radić,
koordinatorka projekta Starejši za Starejše
Povzetek je iz časopisa Štajerc.*

PROSTOVOLJCI V PROJEKTU STAREJŠI ZA STARŠE

Društvo upokojencev Duplek je leta 2007 pristopilo k projektu Starejši za Starejše, ki ga je ustanovil ZDUS Ljubljana.

Namen projekta je, da najdemo osamljene, pomoči potrebne z željo, da svojo starost preživijo čim dlje v domačem okolju. Tiste, ki ne potrebujejo pomoči, povabimo k svojim aktivnostim in druženju.

Obiski se vršijo pri krajanah, starih 69 let ali več. Ob obiskih naših prostovoljcev krajan pogosto rečejo, da so še dovolj vitalni in da še zmorejo vse sami. Pa vendar pride trenutek, ko opazimo, da nam delo ne gre več tako od rok, in počasi čutimo, da smo osamljeni in kot da nas nihče več ne potrebuje. Ob takšnih spremembah se nekateri potožijo svojim najbližjim, drugi se zapirajo vase. Zlasti smo opazili stiske, žalost takrat, ko se bližajo praznični dnevi. Obdaja jih strah pred samoto, boleznijo ali pred tem, komu bodo zapustili imetje, delo svojih pridnih rok in velikih odrekanih. Kdo jim bo pomagal pri bolezni in urejanju oz. vzdrževanju stanovanja oziroma hiše.

Prav Društvo upokojencev Duplek je na podlagi možnosti pomoči starejšim v kraju ta projekt tudi sprejelo, zato se projekt tudi imenuje STAREJŠI ZA STAREJŠE. To delo opravljajo prostovoljci, ki s svojo prisotnostjo in obiskom ugotovijo potrebo po pomoči. O ugotovitvah obveščajo koordinatorko tega projekta, ki s pristojnimi službami ureja vse potrebno.

V tem projektu dela 14 prostovoljk in 1 prostovoljec. Vsi prostovoljci Zgornjega Podravja 1 imamo letno srečanje z vodstvenimi delavci ZDUS-a, predsednikom DU Zgornjega Podravja 1 in koordinatorko Zg. Podravja 1, ki vse

to organizira.

Prostovoljke in prostovoljec DU Dupleka dobro opravljajo svoje delo, za kar se jim lepo zahvaljujemo.

*Silva Radić,
koordinatorka projekta Starejši za Starejše*

Društvo upokojencev Duplek Program Starejši za starejše

Društvo upokojencev Duplek se je priključilo vseslovenskemu programu Starejši za starejše z namenom vključevanja v socialne mreže starostnikov, starejših od 69 let. Vključitev v program je prostovoljna, vsak, ki se želi vključiti, mora izraziti svojo prosto voljo s tem, da sodeluje s koordinatorem ali s prostovoljcem programa. Vključitev v program ni pogojena s članstvom v društvu upokojencev, edini pogoj je, da ste občan občine Duplek in ste starejši od 69 let.

In kaj nudimo svojim starostnikom? Predvsem lepo besedo in druženje v okviru potreb in hotenj občanov.

Spoštovane iz svojih evidenc, ki ste dopolnili 69 let, vabimo, da nas obiščete v prostorih Društva upokojencev Duplek vsako sredo v času uradnih ur. Naš prostovoljec oziroma prostovoljka, zadolžen/a za vaše območje, vas bo obiskal/a.

Pridružite se nam, ne bo vam žal, bodite ustvarjalni in aktivni, kolikor sami želite.

*Silva Radić,
koordinatorka projekta Starejši za Starejše*

PRAZNIK MORNARICE

V Dvorjanah je bilo 36. tekmovanje gasilsko reševalnih čolnov in 2. gasilska roštiljada.

Tretjo soboto v juliju si večina občanov rezervira za praznik mornarice v Dvorjanah, ki smo ga dvorjanski gasilci in gasilke priredili že šestintridesetič zapovrstjo. Praznik mornarice je trajal letos dva dni.

V soboto je bilo tekmovanje gasilsko reševalnih čolnov na reki Dravi, v nedeljo pa je potekala 2. gasilska roštiljada. V soboto je od 9. do 12. ure potekal uraden trening za ekipe. Po uradnem treningu je sledil zbor vseh ekip, ki so tekmovali v kategorijah 25 km ženske, 25 km moški, 25 km veterani, 40 km in rance. Ob 13. uri se je začelo 36. tekmovanje gasilsko reševalnih čolnov.

Letos je sodelovalo skupaj 41 ekip iz Slovenije, Avstrije in Hrvaške. V PGD Dvorjane lahko ponosno rečemo, da smo imeli letos prvič na tekmovanju tudi žensko ekipo, ki so jo sestavljale vodja Savec Tamara, voznica Blatnik Lea in reševalka Kristanič Barbara. Ker pa smo kategorijo 18 km zaradi premajhnega števila tekmovalcev ukinili, smo kot novost uvedli kategorijo 25 km veterani, v kateri so nastopile tri ekipe: PGD Pekre, Dogoše in Dvorjane. Za dvorjanske veterane so letos tekmovali voznik Drozg Vladimir, vodja Paluc Silvester in reševalec Kocpek Alojz.

V kategoriji 25 km so imele Dvorjane dve ekipi, in sicer sta bila voznika Krajc Aleksander in Greifoner Mitja, vodji Blatnik Blaž in Urbanija Primož, reševalca pa Novak Leon in Ornik Nejc. Na tekmovanju v kategoriji 25 km moški je tekmovalo 17 ekip, v kategoriji 25 km ženske je tekmovalo 5 ekip, 25 km veterani 3 ekipe, 40 km 10 ekip in v rancih 6 ekip.

Razglasitev rezultatov je potekala pri gasilskem domu v Dvorjanah ob 19. uri. Po razglasitvi se je začel veseli del

Tekmovalci v roštiljadi

Tekmovanje rance

Foto: Sebastjan Polanec

Članice PGD Dvorjane

Foto: Arhiv PGD Dvorjan

Praznika mornarice ob zvokih Ansambla Roka Žlindre, priredili pa smo tudi bogat srečelov.

V nedeljo smo v Dvorjanah že drugič zapovrstjo zakurili žare in ob 13. uri začeli tekmovanje v roštiljanju. Na roštiljadi so sodelovale ekipe iz PGD Dvorjane, Korena, Muta, Selce, Cerkenjak in DVD Zlatar Bistrica iz Hrvaške. Vse

Foto: Arhiv PGD Dvorjane

ekipe so se same odločile, kaj bodo dobrega spekle in pripravile svojim pokuševalcem ter jih pritegnile, da bi svoj glas dali prav njim.

Praznik mornarice smo zaključili z ansamblom Razigrani fantje, ki so nas razveseljevali pozno v noč. Ker dogajanje ni potekalo le na Dravi, so pridni člani in članice že pred tekmovanjem uredili tekmovalni in prireditveni prostor, za kar se jim zahvaljujem. Ob enem se bi še zahvalil vsem donatorjem, sponzorjem, prijateljem gasilcem in vsem, ki ste se udeležili Praznika mornarice ter s tem pomagali dvorjanskim gasilcem. Hvala!

**36. TEKMOVANJE GASILSKO REŠEVALNIH ČOLNOV, RANC IN RAFTOV
20.7.2019**

K25

Mesto	Ekipa	Čas	Napake	Skupaj
1.	PEKRE	124,63	0,00	124,63
2.	DVORJANE 1	131,00	0,00	131,00
3.	DOGOŠE 2	122,50	10,00	132,50
4.	ZRKOVCI 2	133,34	0,00	133,34
5.	GASILSKA BRIGADA MB	134,08	0,00	134,08
6.	ZRKOVCI 1	134,32	0,00	134,32
7.	MIKLAVŽ	136,91	10,00	146,91
8.	PREPOLJE 2	156,38	0,00	156,38
9.	MALEČNIK 2	154,66	10,00	164,66
10.	SELCE	156,84	13,00	169,84
11.	PREPOLJE 1	194,05	3,00	197,05
12.	MALEČNIK 1	207,12	16,00	223,12
13.	DOGOŠE 1	215,34	18,00	233,34
14.	MARIBOR-MESTO 1	236,69	0,00	236,69
15.	KAMNICA	240,32	9,00	249,32
16.	MARIBOR-MESTO 2	249,68	20,00	269,68
17.	DVORJANE 2	242,50	41,00	283,50

**36. TEKMOVANJE GASILSKO REŠEVALNIH ČOLNOV, RANC IN RAFTOV
20.7.2019**

K25 Ženske

Mesto	Ekipa	Čas	Napake	Skupaj
1.	PGD MIKLAVŽ	193,50	0,00	193,50
2.	PGD PEKRE	213,84	3,00	216,84
3.	PGD PREPOLJE	220,25	23,00	243,25
4.	PGD MARIBOR-MESTO	259,88	21,00	280,88
5.	PGD DVORJANE	304,54	23,00	327,54

*Poveljnik Primož Drozg,
PGD Dvorjane*

Rezultati tričlanske komisije

- 1.DVD Zlatar Bistrica
- 2.PGD Korena
- 3.PGD Muta

Rezultati občinstva

- 1.PGD Korena
  - 2.PGD Selce
  - 3.PGD Cerkevjak
- PGD Dvorjane je bilo izven konkurence.

**36. TEKMOVANJE GASILSKO REŠEVALNIH ČOLNOV, RANC IN RAFTOV
20.7.2019**

K40

Mesto	Ekipa	Čas	Napake	Skupaj
1.	FF LEBRING 3	146,50	0,00	146,50
2.	FF FEHRING 5	163,81	0,00	163,81
3.	FF LEBRING 1	179,17	3,00	182,17
4.	FF LEBRING 2	179,97	3,00	182,97
5.	FF FEHRING 2	190,85	16,00	206,85
6.	PGD CERŠAK	199,84	21,00	220,84
7.	FF FEHRING 3	231,47	21,00	252,47
8.	FF LEBRING 4	245,75	22,00	267,75
9.	FF FEHRING 1	253,53	31,00	284,53
10.	FF FEHRING 4	999,00	0,00	999,00

**36. TEKMOVANJE GASILSKO REŠEVALNIH ČOLNOV, RANC IN RAFTOV
20.7.2019**

K25 Veterani

Mesto	Ekipa	Čas	Napake	Skupaj
1.	PEKRE	187,35	0,00	187,35
2.	DOGOŠE	178,86	9,00	187,86
3.	DVORJANE	205,55	10,00	215,55

**36. TEKMOVANJE GASILSKO REŠEVALNIH ČOLNOV, RANC IN RAFTOV
20.7.2019**

RANCE

Mesto	Ekipa	Čas	Napake	Skupaj
1.	AJKULE	79,00	0,00	79,00
2.	ZRKOVŠKI JAGRI	86,00	0,00	86,00
3.	PGD KORENA	92,00	0,00	92,00
4.	MALEČNIŠKI KROKODILI	115,00	0,00	115,00
5.	DVD ZLATAR BISTRICA	120,00	0,00	120,00
6.	ZIMICA	140,00	0,00	140,00

Tudi letos dvorjanski gasilci in gasilke prirejamo dan odprtih garaž v nedeljo, 27. oktobra 2019, od 9. do 13. ure, kjer si boste lahko ogledali vozila in tehniko različnih gasilskih društev. Glede natančnejšega dogajanja na ta dan spremljajte našo Facebook in spletno stran.

PGD Dvorjane

POSKRBELI ZA VARNOST OTROK NA POTI V ŠOLO

V akciji sodelovalo 17 prostovoljk in prostovoljcev, ki jim je še posebej mar za varnost otrok na poti v šolo.

Občinski svet za preventivo in vzgojo v cestnem prometu je tudi letos skupaj s policijo in številnimi prostovoljci iz različnih društev, ki delujejo na območju Občine Duplek, v prvih dneh novega šolskega leta poskrbel za varnost otrok na poti v šolo in iz nje.

Ob začetku vsakega šolskega leta je na cesti veliko razigranih otrok, ki še ne poznajo nevarnosti v prometu, zato je zagotavljanje njihove varnosti v prvih septembrskih dneh ena najpomembnejših nalog vseh, ki se ukvarjamo s prometno varnostjo, seveda pa tudi staršev, učiteljev in vseh udeležencev v cestnem prometu. Na cestah veliko pogosteje kot med počitnicami srečujemo otroke, med njimi se jih mnogo poda v šolo prvič. Skrb za tiste, ki prvič stopajo na šolske poti in ne poznajo nevarnosti, s katerimi se lahko srečajo na šolski poti in v vsakdanjem prometu, je izredno pomembna. Ob tem pa seveda ne smemo pozabiti na učence, ki se po dolgih počitnicah vračajo v šole in so še počitniško razigrani.

Otroci so kot prometni udeleženci nepredvidljivi, prometne predpise si razlagajo po svoje, poleg tega ne zmorejo pravilno oceniti hitrosti in oddaljenosti bližajočega se vozila, zato moramo za njihovo varnost skrbeti predvsem drugi udeleženci v cestnem prometu.

Občinski svet za preventivo in vzgojo v cestnem prometu je z načrtovanjem aktivnosti pričel že v juliju. Z aktivno pomočjo župana Mitje Horvata smo k sodelovanju povabili prostovoljce iz različnih društev, ki delujejo na območju občine. Z veseljem ugotavljamo, da se je odzvalo 17 prostovoljk in prostovoljcev, ki jim je mar za varnost otrok na poti v šolo. V akciji so tako sodelovali člani:

- RK Dvorjane – Albina Kotnik, Olga Juršič, Helena Gostenčnik, Alojzija Krajnc in Milena Milošević;
- PGD Korena – Branko Mugerle, Tanja Mišič, Darko Slanič in Alojz Kacjan;
- PGD Dvorjane – Drago Kekec, Stanislav Sagadin in Ivan Šilak;

Prostovoljce iz PGD Korena in Društva upokojencev Duplek je prišel pozdravit tudi ravnatelj OŠ Korena, Darko REBERNIK

Član PGD Dvorjane pri varovanju otrok pred OŠ Duplek

Vse foto: Marjan Vrbnjak

Članici RK Dvorjane sta učenko varno pospremili preko prehoda za pešce pri podružnični osnovni šoli Dvorjane

- Oldtimer klub Duplek – Vinko Weingerl, Radislav Kuvkovič in Milan Šamec;
- DU Duplek – Alojz Vogrin in Sašo Rola.

Vsem se na tem mestu iskreno zahvaljujemo za sodelovanje.

Ocenjujemo, da smo bili uspešni, saj se v tem času ni zgodila nobena prometna nesreča, v kateri bi bil udeležen otrok na poti v šolo ali iz nje. Varovanje je potekalo brez posebnosti, saj razen manjših prekrškov, kot je neuporaba varnostnih pasov v vozilih in uporaba mobilnih telefonov med vožnjo, nismo ugotavljali hujših kršitev. Vsi skupaj pa se moramo zavedati, da moramo za varnost otrok in nas samih skrbeti vseh 365 dni v letu. Skupaj smo močnejši, zato naj velja, da vsi vse dni v letu dosledno spoštujemo prometne predpise. Le tako lahko

Član Oldtimer kluba Duplek in policist PP Maribor I pri varovanju otrok pred podružnično osnovno šolo Zg. Duplek

zagotovimo maksimalno možno varnost vseh v cestnem prometu.

Da bi ohranili dobre prometno varnostne razmere tudi naprej, predvsem pa varnost otrok v cestnem prometu, vsem staršem svetujemo:

- Te dni in skozi celo šolsko leto namenite čim več časa prometnovarnostni vzgoji svojih otrok.
- Občasno preverite, kaj vaši otroci znajo in zmorejo – ne le na šolski poti, ampak tudi na sprehodu, na kolesu ali v avtomobilu.

- Ne pozabite, da z lastnim ravnanjem v prometu dajete zgled svojim otrokom.
- Pri vožnji z avtomobilom otroke dosledno zavarujte z varnostnimi pasovi oz. glede na starost dosledno uporabljajte ustrezne otroške varnostne sedeže.
- Tudi sami se vedno pripnite z varnostnim pasom.
- Kot vozniki bodite v okolici šol še posebej pozorni na otroke in njihovo nepredvidljivost. Temu prilagodite hitrost in način svoje vožnje.

*Marjan Vrbnjak,
predsednik SPVCP*

KURIŠČA IN DRUGI ZDRAVJU ŠKODLJIVI ONESNAŽEVALCI ZRAKA

Približuje se nova kurilna sezona in ker je vsako kurjenje škodljivo za zrak in naše zdravje, bi vas želeli spomniti na nekatere bistvene elemente, ki znatno omilijo posledice kurjenja.

Zadnja leta se gospodinjstva vračajo h kurjenju na lesno biomaso. Čeprav je les naravnega izvora in z vidika izpustov CO₂ nevtralen, vseeno ni tako neškodljiv, kot je videti na prvi pogled. Pri nepravilnem kurjenju se sproščajo zdravju škodljivi prašni delci PM₁₀, PM_{2,5}, PM_{0,1} in še drugi onesnaževalci (poleg ogljikovega monoksida, hlapnih organskih spojin, dušikovih spojin, težkih kovin...), ki ogrožajo predvsem dihalne organe in povzročajo srčno-žilna obolenja, zato je nadvse pomemben pravilen način kurjenja.

Za zmanjšanje škodljivih emisij so zelo pomembni ustrezna kurilna naprava (certifikat o skladnosti), strokovna vgradnja naprave, primerno gorivo, pravilen način kurjenja z dotokom zraka in redno vzdrževanje kurilne naprave.

Pravilen način kurjenja je odvisen predvsem od: pravilne priprave drv (suha drva do 20 % vlažnosti, ustrezne velikosti, trikotne oblike), priprave kurišča (odstranitev pepela, čiščenje rešetk, odprtje lopute ...), pravilne podkuritve (drobno nasekana drva za podkuritev, polena, zložena v manjšo skladovnico, na vrhu vžigalni material – lesna volna, vžigalica ...) in dodajanja polen (eno do dve poleni za vzdrževanje toplotne moči).

Pokazatelji pravilnega kurjenja so predvsem: vrsta plamena (svetel plamen brez rdečih in temnih odtenkov), slabo viden in svetel dim ob izstopu, svetel pepel brez delcev kuriva, kurišče mora biti brez oblog in dimnik brez katranskih oblog.

Česa ne kurimo

Ne kurimo embalaže, obdelanega lesa (barvanega, laki-ranega), ivernih plošč, plastike in gospodinjskih odpadkov ter vlažnega lesa!

Poleg kurjenja v kurilnih napravah, ki je zagotovo eden večjih onesnaževalcev zraka, pa ljudje počnemo še druge stvari, ki poslabšujejo kakovost zunanjega zraka. Med njimi so:

- kurjenje suhe trave in odpadnega obreza v naravi, pri čemer se sproščajo velike količine dima, v katerem so delci PM vseh velikosti. Priporočamo, da občani tovrstne organske odpadke kompostirajo ali jih odložijo v za to namenjene posode za biološke odpadke ali pa jih odpeljejo v zbiralnico za ločeno zbiranje odpadkov, kjer se sprejema t. i. zeleni obrez;
- kurjenje kresov, ob katerih nastajajo velike količine PM delcev, še posebej, če na kres naložimo vrsto odpadnih materialov, ki niso primerni za kurjenje (odpadni les, pohištveni deli, gume, razna embalaža ...);
- ognjemeti in druga zabavna pirotehnika, ki ob eksploziji sprostijo v ozračje veliko število produktov v obliki plinov in predvsem nanodelcev, ki imajo zelo majhno maso (<0,1 μm), lebdijo v zraku in z vdihom zaradi svoje majhnosti prodrejo v krvni obtok, notranje organe in prodrejo skozi kožo. Če je le mogoče se izognimo ognjemetom in pirotehnikam ter uporabimo svetlobne ali druge okolju prijaznejše efekte;
- pečenje živil na žaru, pri čemer se ob stiku mesnih sokov in maščob z ogljem tvori dim, v katerem je obilica heterocikličnih aminov (HCA) in policikličnih aromatskih ogljikovodikov (PAH), ki so povezani z rakom. Zelo pomembni sta pravilna priprava mesa in način peke;
- prižiganje sveč, vrtnih ognjev, bakel (dimnih in parafinskih) ter drugih elementov, ki nam pričarajo romantično vzdušje na prostem ali v stanovanju. Sestavljeni so iz parafina, ki je stranski produkt naftnih derivatov in pri gorenju sprošča za dihalni sistem škodljive snovi (zmes nasičenih ogljikovodikov).

Zavedajmo se, da lahko s svojim delovanjem močno vplivamo na kakovost zunanjega zraka, ki ga vdihavamo. Pomislimo na svoje zdravje in zdravje drugih ljudi ter omejimo vse tiste dejavnosti, ki niso nujno potrebne!

Irena Kozar

Medobčinski urad za varstvo okolja in ohranjanje narave

Viri:

- Spletne strani Ministrstva za okolje
- Spletne strani Ministrstva za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano
- Spletne strani Nacionalnega inštituta za javno zdravje (NIJZ)

NAREDIMO SI VISOKO GREDO

Ime grede izhaja iz sistema dvignjene grede, kjer zemljo obdelujemo na različni višini.

Visoke grede so lahko na višini do kolena ali višje. Višje kot so, bolj se posedajo. Poznamo t. i. podeželske visoke grede, ki nimajo dna. Okvir grede stoji na površini. Za izolacijo je smiselno uporabiti dvojni okvir z zračnim mostom, to pomeni, da uporabimo smrekov les za notranji okvir in hrastov, macesnov ali akacijev za zunanji okvir, vmes pa je nekaj centimetrov širok zračni most. Urbane visoke grede imajo dno, zato jih lahko prestavljamo in postavimo tudi na beton, balkon ali drugo površino.

Visoke grede naredimo po sistemu tretjin, tako da spodaj oblikujemo dihalno plast iz lesa in vej, v sredini je plast za zadrževanje vode iz kartona, volne, sena in po možnosti listja ter zgoraj rodovitna plast iz zemlje.

Pojem visoka greda uporabljamo torej za tiste grede, ki so višje od 30 centimetrov. Če je greda nižja od 30 centimetrov, ji pravimo dvignjena greda. Oboje je postalo v zadnjih letih zelo aktualno in ljudje se vse bolj odločajo za to, da imajo del vrta v obliki visokih ali dvignjenih gred. Tak vrtiček je videti bolj privlačno, ob tem pa dajejo visoke grede tudi v resnici izdatnejši pridelek od navadnih gred.

Slikovni prikaz izdelave visoke grede:

Okvir za visoko gredo je lahko narejen iz različnih materialov

Foto: Iz arhiva

Ko se odločamo za visoko gredo, se soočimo z naslednjimi dilemami:

- Kako visoka, široka in dolga naj bo visoka greda?
- Iz kakšnega lesa in kako debele naj bodo stene grede?
- S čim naj bodo izolirane stene gred, naj uporabim filc, volno ali celo nič?
- Naj ima visoka greda dno ali ne?
- Dodam mrežo na dno ali raje ne?
- Kam naj postavim visoko gredo glede na sončno obsevanje in padavine?
- In ne nazadnje: kako sploh začeti, kaj potrebujem, koliko česa potrebujem in kako dolgo bo živela moja visoka greda?

Pa si kar pogledjmo odgovore (iz prakse).

Velikost visoke grede

Najbolj priporočljive dimenzije visoke grede so dolžina 2 m, širina 1,20 m in višina 90 cm. V praksi se uporabljajo zelo različne dimenzije gred, iz praktičnih vidikov pa se obnese zapisana velikost zato, ker omogoča enostavno oskrbo grede – z roko sežemo 60 cm, torej iz vseh strani dosežemo sredino grede, dolžino 2 m lahko postavimo skoraj povsod in ne ovira drugih elementov na vrtu, višina 90 cm pa je ravno prava za vzpostavitev zadrževalne plasti za vodo, ki jo naredimo v sredini grede (veje, plast za vodo iz volne, starega tekstila, listja in potem rodovitna plast).

Vrsta lesa in širina ter izolacija sten grede

Za zunanost se najbolje obnese obstojen les, to so hrast, akacija, macesen, manj smreka. Pogosto je izbira lesa povezana s stroški, najdražji je macesen, sledita hrast in akacija, najcenejša je smreka. Slednja ni obstojna in nam po petih letih že razpade. Debelina lesa je pomembna zato, ker pomeni istočasno izolacijo. Mnogi uporabijo namesto desk tramove, ki so že izolatorji, tako da greda ne potrebuje dodatnih materialov. Torej, večja kot je širina sten grede, manj skrbi bomo imeli z izsuševanjem zemlje.

V kolikor imamo debelino lesa od 2 do 4 cm, je smiselno razmišljati o izolaciji. Možnosti je več, ena je ta, da nare-

dimo dvojni okvir, notranji in zunanji, torej po sistemu »babuške« vstavimo manjši leseni okvir grede v večjega oz. naredimo leseni okvir grede dvakrat, vmes pa nastane izolacijska plast z zrakom, ki jo lahko zatlačimo z volno ali slamo ali pa pustimo zrak. Takšna možnost je dražja, ker imamo dvojni okvir (notranji okvir je lahko iz enostavnega poceni lesa), ne potrebujemo pa folije ali filca. Če nimamo možnosti dvojnega okvirja, dodamo na notranjo plast debelejši filc, ki bo vpiljal vlago in preprečil izhlapevanje vlage ob stenah gred. Lahko damo tudi gradbeno folijo, ki jo pritrdimo na stene grede. Težava izolacijskih materialov je v tem, da se zemlja tekom leta obesi na te materiale in jih s posedanjem vleče k dnu ter jih zato potrga. Filc in volna tudi razpadeta in nista obstojna. Folija pa, če jo zaradi usedanja zemlja pretrga, ne opravlja več svoje funkcije in tudi izgled ni privlačen. Zato je najbolje razmišljati o debelejšem lesu ali dvojnem okvirju, les pa je smiselno impregnirati, saj sonce in vlaga naredita svoje.

Kdaj imajo visoke grede dno?

Če se odločimo postaviti visoko gredo na balkon ali na prostor, kjer ni žive podlage (zemljine), potem uporabimo gredo z dnom. Dno ima dihalne odprtine, skozi katere odteka voda. Če pa gredo postavimo na vrt ali v drugo naravno okolje, ne naredimo dna, saj s tem povečamo kroženje energije iz zemlje skozi gredo v atmosfero in nazaj. Priporoča se, da gredo postavimo, če je le možno, v naravno okolje. Govorimo torej o t. i. urbanih visokih gredah z dnom in podeželskih visokih gredah brez dna (slednje so obogatitev vrta in imajo veliko dodano vrednost).

Mreža je priporočljiva tam, kjer se pojavljajo voluharji ali drugi obiskovalci, ki bi utegnili povzročiti težave s pridelkom. Uporabimo pocinkano mrežo dimenzij 5 x 5 mm ipd., vsekakor morajo biti luknjice majhne. Če nimamo težav, mreža ni potrebna, saj kot kovinski dodatek moti pretok energije iz pedosfere v atmosfero.

Postavitev visoke grede: Glede na to, da je vertikalno dvignjena, ni odvisna od strani neba in jo lahko postavimo skoraj povsod, tudi pod drevo, na sončno ali senčno stran, najpogosteje v prostor, ki ga imamo na razpolago. Imamo torej popolno svobodo, kar je velika prednost teh gred.

Kako začeti s postavljanjem grede in polnjenjem?

Na dno naložimo debelejši les in vaje Foto: Iz arhiva

Prednost visokih gred je, da jih lahko delamo dlje časa, torej jih ni potrebno dokončati takoj. Ko imamo okvir grede in ko smo se odločili glede izolacije in mreže, lahko

začnemo s polnjenjem. Na dno damo les, to so veje različnih debelih, s tem da damo na dno debelejše, na njih pa tanjše. Polnimo po sistemu tretjin glede na skupno višino grede. Torej spodnja tretjina so les, veje, ostanki lesa – pazimo le, da ne uporabimo vej od cipres, ker negativno vplivajo na mikroorganizme.

Les prekrijemo s kartonom ali časopisnim papirjem do 5 cm na debelo. Nato polnimo z volno ali starim tekstilom ali z listjem, najboljšo je, da imamo čim bolj vododržne materiale, ki imajo veliko vpojno sposobnost. V prvih letih življenja grede bodo zadrževali vlago v srednji plasti in s tem zmanjševali potrebo po stalnem zalivanju. Enako napolnimo eno tretjino (če je greda visoka 90 cm, je to 30 cm na debelo). Vpojne materiale dobro stisnemo, enako velja za veje, torej pohodimo vse skupaj, da čim bolj zmanjšamo kasnejše usedanje. Na vrh volne ali tekstila dodamo listje ali seno, ne pa slame, ker ima manjšo vpojno moč. Še to plast pohodimo (damo tanko plast 5 cm) in potem dopolnimo gredo s plodno zemljo. Če le-te nimamo, jo lahko naredimo sami. Zemlji dodamo kompost in premešamo. Ne priporočamo svežega hlevskega gnoja.

Nad veje naložimo ovčjo volno in tanko plast sena, nato dodamo zemljo Foto: Iz arhiva

Količine materialov – za gredo 2 m dolžine in 90 cm višine potrebujemo:

- 2 m³ vej in vejic,
- karton ali časopisni papir za 2 m²,
- 2 vreči (180-litrski) volne ali starih oblačil,
- 1 vrečo listja (180-litrsko),
- 0,5 m³ plodne zemlje.

Nato sledi zasaditev. V visoko gredo lahko sejemo ali sadimo sadike, odvisno od nas. Ne predlagamo trajnic, ker se bodo zelo razrastle (meta, melisa) in nam ne bo ostalo nič prostora za druge poljščine. Načeloma so visoke grede najprimernejše za sezonsko zelenjavo, ker v njih rastline hitreje rastejo in ker lahko večkrat na leto menjamo poljščine (upoštevamo pravilo kolobarja).

Vrhna plast grede je napolnjena s plodno zemljo v višini vsaj 20 cm Foto: Iz arhiva

Obstojnost visoke grede

Njena obstojnost je odvisna od vrste lesa in od načina polnjenja, pa tudi od lege. Če jih imamo v rastlinjaku, bodo zdržale dlje, kot če so izpostavljene vremenskim vplivom. Sicer pa vse plasti v gredi razpadejo v sedmih letih. Torej, po sedmih letih (ali prej) v gredi ni več vej, volne in drugih materialov, ampak debela plast plodne zemlje, ki jo vzdržujemo z dodajanjem humusne plasti na vrhu. Greda se bo namreč posedala, zato pri menjavi poljščin dodamo še kompost, odvisno od tega, koliko se je greda posedla. Na tak način vzdržujemo ravnotežje v visoki gredi in hranimo zemljo, ki jo s pridelovanjem siromašimo.

Seveda ni strogih meril za postavljanje visokih gred. Lahko jih postavimo tudi drugače, bistveno pa je, da upora-

Visoke grede imajo različen izgled Foto: Iz arhiva

bimo takšne plasti, da bo zemlja lahko dihala in vpijala ter zadrževala vodo. Vzdrževanje visokih gred ni zahtevno in se večinoma vrtili okoli posaditve, setve in pobiranja pridelka, medtem ko pletja in prekopavanja ni.

Dr. Ana Vovk Korže, Franc Fras

Kmečka tržnica Duplek vabi!

Potrošniki se danes vse bolj zavedamo pomena uživanja kmetijskih pridelkov, pridelanih v domačih krajih in na bolj sonaraven, zdravju prijazen način. Prednost Kmečke tržnice Duplek je ravno v tem, da so poti pridelka »od njive do mize« najkrajše možne, pridelki so sezonski in sveži. Kupec pozna pridelovalca in mu zato tudi lažje zaupa.

Na domači tržnici tudi ni prekupčevanja, cene so primerljive!

Z nakupovanjem na Kmečki tržnici Duplek podpiramo domačo pridelavo hrane!

Tržnica posluje vsako soboto med 8. in 14. uro.

Zvesti kupci se vedno znova vračajo

Foto: Franc Fras

Vljudno vabljeni!

NARAVI IN ČLOVEKU PRIVLAČNI VRTNI MOTIVI

S povečanjem privlačnosti prostora z rastlinami vplivamo na svoje zdravje in dobro počutje.

Zanimiv in kakovostno oblikovan zunanji zeleni prostor nadgrajuje naše bivanje, saj se zavedamo, da predstavlja zelenje v človekovem okolju naravno, prvinsko osvežujočo sestavino, ki je nenadomestljiva in nepogrešljiva. Zavedanje o urejenem zelenem prostoru je za naše bivanje, ne glede na ruralen ali urban prostor, pomembno.

Prisluhniti moramo prostoru, ga videti, čutiti, prepoznati njegove značilnosti, jim dovoliti biti, jih spoštovati. Oddaljimo se od prepogostega antropocentričnega razmišljanja, saj prostor pripada vsemu živemu. Ni

pomembno, kaj zmoremo narediti v danem naravnem okolju, marveč kaj smemo narediti, da bomo ohranili dobršen del obstoječe vegetacije in pustili dinamičen tok narave teči dalje.

V proces oblikovanja je potrebno vključili naravo, spremljivost, minljivost in pestrost rastlinskega sveta ter po teh pravilih pristopati k zanimivemu in, najpomembnejše, uporabnemu vrtu – lahko v smislu uporabe rastlin, ki jih kasneje nabiramo na svojem koščku zemlje, ali v smislu uporabe vrta za otroško igro, sadovnjak, za svojo dušo, za poslušanje ptičjega petja ali nežno žuborenje vodnega motiva.

Sodobni sadovnjak

Predstavlja zatišje pred dinamičnim delovnim procesom vsakdana. Pretežno listnato rastlinstvo s cvetočim travnikom in letni časi poskrbijo za nežne preobleke barv in doživljanja prostora, ki se pozimi odpre v daljavo. Visokodebelne jabolane, zasajene v raster, se zrcalijo v vodnem motivu sredi trate. Igra kock pokošenega in visokega cvetočega travnika med posameznimi jablanami ustvari svojevrsten in hkrati tako preprost motiv. Svojevrstni pristopi vrtu na podeželju vdahnejo svojevrsten sodoben pridih, ki gre z roko v roki s tradicijo.

Podeželski vrt se na drugem delu igra z zanimivo striženo pušpanovo živo mejo, ki zakriva gospodarski objekt s stroji. Vmes so bujno zasajene višje trajnice, prevladujejo različne trave.

V uporabnem vrtu se pušpani spremenijo v nižje gobice, ki peljejo po potki in obroblyajo gredice, spremljajo jih loki. Tako je vrt zanimiv tudi pozimi, ko gredo zelišča in zelenjava v počitek. Zimzelene rastline ostanejo nespre-

menjene ter skupaj z železnimi dekorativnimi elementi rišejo ivjaste obrise hladnejših mesecev. Ker je pušpan vse težje obdržati, je zanj več možnih zamenjav; tisa, lonicera, bodika so med njimi.

Gnezda

Pletena iz šibja, vej, zbita z latami, varjena iz železja – tukaj smo lahko ustvarjalni brez meja. Običajno se material sklada s konceptom vrta. Velikokrat se ideja porodi iz kakšnega odvečnega kupa. Takšni lepotni dodatki lahko v vrtu služijo kot okrasni element, najpogosteje so pa hkrati uporabni. Namenimo jih otroški igri, lahko služijo kot konstrukcija za plezave rastline, so zavetje ali dom živalim. Skratka, namen takšnih 'skulptur' običajno prilagodimo svojemu načinu uporabe vrta. Sama najraje predstavim takšne primere, ki so naravi prijazni, torej izdelani iz materialov, ki ne ogrožajo nas ali živali, kvečjemu poskrbijo za dodano vrednost s svojim prhnenjem, nabiranjem mahu na lesu, čez leta tudi kot dodatek kompostu ali prsti.

Gnezdo obdaja kovačnik, rastlina, ki lahko s svojo bujno rastjo čez leta povzroči sive lase, zato priporočam uporabo kakšne manj bujne vzpenjavke. Dekorativni obroč, spleten iz šibja na konstrukcijo, lepo obroblyja vodni motiv. Meni najljubša uporaba gnezd so kotički, namenjeni posedanju in druženju, ki imajo nekakšno varovalno vlogo. Če je gnezdo dvignjeno, je kotichek še toliko prijetnejši.

Gnezda so odlična popestritev vrta, hkrati pa dejanska prebivališča ptic, veveric ali polhov.

Voda

Lahko je središče vrta, lahko je le majčken motiv, ki poskrbi za bogatejši ekosistem, možnosti je nešteto. Kot vedno poudarim, nam mora dobro služiti glede na našo uporabo vrta.

Zelo preprost vodni motiv, kjer vodna črpalka poskrbi za kroženje vode, kar oddaja nežen zvok, med gosto zasajenim rastlinjem in senco pomeni pravi užitek.

Vrtni inventar, kot so klopi, mize, ležalniki, so prav tako pomembni in vredno jim je nameniti pozornosti. Običajno veliko raje opazimo takšne posebne, izdelane po meri in naročilu, ki sovpadajo z dizajnom vrta. Že nekaj let je moč opaziti priljubljenost kortena med vrtnimi elementi, odličen je za izdelavo po meri, kot je na fotografiji klopca skupaj s tlemi. Opaziti je vse manj plastičnih skulptur, ki so nekaj kazila ali krasila (kakor za koga) zelene površine, moderno je pomisliti na ekologijo. Igra z različnimi materiali je smiselna, kadar v zasaditvenem načrtu uporabimo manj barv in več tekstur zelene, tako detajli skupaj z obrobo zimzelenih šašev elegantno stopijo v vrt.

Razsvetljava je običajno prisotna že pri načrtovanju vrta. Priporočam jo jemati z rezervo, saj vsi želimo vrtove, ki so prijazni tudi živalim, vsi smo tisti, ki lahko prispevamo k svetlobni onesnaženosti ali naredimo korak v temo. V mraku osvetljene breze na beli podlagi so preprosta in učinkovita inštalacija narave in človeških rok, ki se odlično poda striženi živi meji bukve ter leseni fasadi.

Ideje za oblikovanje vrta je najlažje zbirati jeseni ali spomladi, ko se lahko lotimo novih izzivov.

*Klementina Tement,
dipl. inž. krajinske arhitekture*

PODARITE DOŽIVETJE

Največja izbira darilnih bonov tudi v Dupleku.

KULINARIKA

KOPANJE

ODDIH

MASAŽE

ZA OTROKE

ADRENALIN

DOŽIVETJA

WELLNESS

CVETJE MAHER

Mejna ulica 2a, 2241 Sp. Duplek,
t: 041 696 811

NASVETI MARIJE TREP

1. Ohrovt izboljšuje vid, niža raven slabega holesterola, izboljšuje prebavo (odpravi zapeko), niža raven sladkorja v krvi, krepi imunski sistem, deluje proti tumorjem, krepi kosti ipd. Tudi ostale križnice nam bodo pomagale prebroditi zimske nevšečnosti.
2. Najboljši diabetični čaj je sestavljen iz rmana, fizioloških luščin (visoki fižol), cvetov ognjiča, zelenega ovsca, koprive in plahtice z dodatkom cimeta. Najmočnejši je ognjič, saj že sam v trenutku zniža sladkor.
3. V hladnih dneh poskrbimo tudi za ožilje (vene). V prehrano vključimo zeleni čaj, cimet, ingver, šipek, citrusse, proso, ajdo. Stene ven in kapilar se bodo normalizirale.
4. Pogosto uživajmo tudi gobe, kostanj, peso, repo, buče, grozdje ter drugo sadje in zelenjavo, ki je zrastle v našem okolju. Predvsem pa uživajmo začimbe (že majhna količina ima velik učinek)! Privoščimo si oreščke, ki jih je dobro vsaj 2 uri namakati v vodi, da se minerali lažje absorbirajo v telo.

Ne uživajmo preveč sladkih, slanih, mastnih in začimbenih jedi, saj zadržujejo tekočine v telesu.

5. Ob prehladnih težavah ne uživamo preveč ogljikovih hidratov in mlečnih izdelkov, saj močno zaslužijo dihalne poti.
6. Bolečke sklepe masiramo z oljčnim oljem, ki smo mu dodali zmlete feferone, lovorjeve in metine liste. Lovor sploh premalo uporabljamo v prehrani, saj vsebuje veliko mineralov in je močno dejaven pri razstrupljanju in krepitvi imunskega sistema.

Tinkture na osnovi žganja niso priporočljive za masažo, saj uničujejo notranje plasti kože, ki se začne razkrajati. Dobra alternativa je jabolčni kis.

Še je čas, da začnemo razmišljati, kako se optimalno pripravimo na hladne zimske dni.

Pomagali si bomo s pravilno prehrano in drugimi domačimi zeliščnimi pripravki.

Marija Trep

ZDRAVILNE RASTLINE IN HIŠNI LJUBLJENČKI

Kosobrin: »Za vsako bolezen rož'ca raste.«

Je že tako, da so bili ljudje nekoč ob pomanjkanju medicine primorani posegati po bogastvu zdravja iz narave. V želodcu tirolskega ledenega moža Ötzija, ki je živel nekje pred 5000 leti, so na primer našli gobe, za katere sklepajo, da so imele protiparazitske lastnosti. Človek je že od pradavnine dalje opazoval naravo in živali okrog sebe ter jih pri uporabi zdravilnih rastlin posnemal. Divje živali namreč instinktivno vedo, kdaj katero zdravilno zel uporabiti za lajšanje določenih tegob in kateri se je bolje izogniti v velikem loku.

Kaj pa dandanašnja uporaba zdravilnih rastlin pri domačih ljubljenceh?

Na prvem mestu je potrebno vedeti, da se je pri sleherni zdravstveni tegobi pasjega Flokija smiselno posvetovati s svojim veterinarjem, ki bo najbolje svetoval, kako postopati. Morda je namreč resnejša težava zakrita in zahteva tehtnejšo veterinarsko obravnavo, morda pa gre za blažjo tegobo, za katero lahko v prvi meri poskrbi skrbnik sam. Tudi z zdravilnimi rastlinami.

Čeprav je večina zdravilnih rastlin varnih, predvsem za zunanjo uporabo, pa se je potrebno vselej pozanimati, kakšen učinek imajo na pasje ali mačje telo (da niso slučajno zanju strupene), da se jih uporabi v skladu z navodili priprave in uporabe ter da smo pozorni na morebitne navzkrižne učinke različnih pripravkov. Pri uporabi zdravilnih rastlin pri živalih moramo namreč vedeti, da se živali med seboj razlikujejo – pa ne samo medvrstno,

tudi ožje – če neka rastlinska kožna tinktura dobro dene aljaškemu malamutu, ni nujno, da bo enako primerna tudi za kitajskega golega psa. V primeru zunanje uporabe, se pravi, ko nanašamo pripravke iz zdravilnih rastlin na kožo, lahko pričakujemo kakšno preobčutljivostno reakcijo. V takem primeru je smiselno takoj prenehati z nanašanjem in dotično mesto temeljito sprati z vodo.

Katere zdravilne rastline pa lahko skrbnik psa uporabi za lajšanje tegob in se velikokrat najdejo v domači shrambi?

Žajbelj, kodrolistna kislica, rožmarin in toga smetlika

Pri blažjih težavah z očmi, ko te niso boleče in izcedek ni premočan, so pa rahlo pordele in se solzijo – sploh pri mladih živalih v obdobju rasti in soočanja s številnimi novimi okoljskimi vplivi, lahko uporabimo liste navadnega žajblja, iz katerih skuhamo čaj ali pripravimo poparek, ga ohladimo in s pripravljeno tekočino dvakrat na dan speremo oči. Žajbelj ima antiseptično delovanje in blago preprečuje okužbe. Je pa v primeru, da se stanje ne izboljša ali se celo poslabša, vsekakor smiseln posvet z veterinarjem, ki bo svetoval, kako dalje. Žajbelj se lahko uporablja tudi pri blažjih spremembah na koži – predvsem na brezdlanih ali manj odlakanih mestih trebuha. Pri mladih psih je pogosto in značilno kožno obolenje, ki ga zaznamujejo številni »mozoljčki«, takrat lahko mirne vesti spiramo prizadeto kožo z žajbljevim čajem.

Za pomoč pri pasjih tegobah s suho, luskinasto kožo se lahko poslužimo tudi kodrolistne kislice. Pri tej rastlini

pride v poštevek koreninski del, iz katerega skuhamo čaj. S tem sveže pripravljanim ohlajenim čajem nato dvakrat na dan speremo prizadeta mesta. V primeru, da žival čuti nelagodje, da postane nemirna, se skuša intenzivno lizati ali praskati, prenehamo s spiranjem in prizadeti del speremo z vodo. Enako velja pri vseh ostalih pripravkih – najbolje je opazovati svojo žival in njeno vedenje ob nanosu. Če je prisotno kakršnokoli nelagodje, prekinemo in dražečo snov s telesa odstranimo.

Kaj pa navadni rožmarin? Tega je moč najti v večini slovenskih vrtov in iz njegovih cvetov ali listov lahko pripravimo poparek, ki učinkuje blago protivnetno in antiseptično. Blaži pordelost in nelagodje ob preobčutljivosti kože (na primer po reakciji na kakšne trave, zeli), v določeni meri pa spodbuja tudi celjenje ran. S poparkom nežno speremo prizadete dele kože – velikokrat je dovolj že en sam nanos, da se koža pomiri.

Poleg že predhodno omenjenega žajblja lahko pri težavah z očmi posežemo tudi po togi smetliki. Iz njenih nadzemnih delov pripravimo prevretek ali čaj ter z njim spiramo vnete oči (veznice), uporabna pa je tudi pri ma-

Foto: Tina Podletnik

saži zoženih ali zaprtih solznih kanalov, ki se pogosto pojavljajo pri nekaterih pasmah mačk in psov.

Pa čim manj zdravstvenih tegob!

Tanja Usar
Veterinarska ambulanta Usar
www.vau.vet

CEPLJENJE PSOV

Z rednimi preventivnimi cepljenji obvarujemo svoje ljubljence pred številnimi nevarnimi boleznimi.

Cepljenje psov proti steklini je obvezno, v Sloveniji je predpisano z zakonom. Kužke, mucke in bele dihurje pa lahko zaščitimo tudi z vakcinacijo proti drugim, največkrat smrtnim boleznim.

Foto: Pexels.com

Foto: Pexels.com

Cepljenje psov proti steklini

Pes mora biti prvič cepljen proti steklini po dopolnjenem 3. mesecu starosti. Po Pravilniku za ugotavljanje, preprečevanje in zatiranje stekline se cepi pse prva 3 leta enkrat letno, nato pa na vsaka 3 leta. Pri tem je zelo pomembno, da ne zamudite predpisanega datuma (v tem primeru je potrebno psa ponovno cepiti enkrat letno 3 zaporedna leta).

Cepljenje psov proti kužnim boleznim

Kombinirano cepivo proti kužnim boleznim zaščiti vašega kužka pred več različnimi virusnimi okužbami, kot so pasja kuga, parvoviroza, kužni hepatitis, kužni kašelj in leptospiroza.

Mladičke se prvič cepi pri starosti 6 tednov (v primeru, da njihova mama ni bila cepljena). Tista legla, kjer je bila psica redno cepljena, pa prvič cepimo pri 8. tednih, saj so v prvih dveh mesecih življenja zaščiteni z materinimi protitelesi, ki so jih dobili z mlekom. Količina maternalnih protiteles začne upadati pri 6. do 12. tednih starosti. Mladiče cepimo trikrat v razmaku enega meseca, ker

lahko le tako ustrezno zaščitimo večino živali. V primeru, da serijo cepljenj zaključimo prezgodaj, lahko maternalna protitelesa inaktivirajo cepivo in onemogočijo razvoj imunosti.

Starejše pse cepimo le 2-krat v razmaku enega meseca. Začetnemu cepljenju proti kužnim boleznim sledi cepljenje čez eno leto, ki se ponavlja enkrat letno.

Cepljenje psov proti boreliji

Pse prvič cepimo v 12. tednu starosti, prvič ponovimo čez 1 mesec. Odpornost po cepljenju je kratkotrajna, zato je potrebno cepljenje letno obnavljati. Najbolje je, da psa cepimo tik pred klopno sezono, da ga maksimalno zaščitimo v času, ko je klosov veliko. Kljub cepljenju je potrebno uporabljati tudi zaščito proti klopi, ker cepivo ni 100 % učinkovito in klopi prenašajo še druge bolezni.

Cepljenje psov na domu

Nekateri kužki niso vajeni vožnje z avtom, v tem primeru jim nepotreben transport povzroča veliko stresa. Ta dejavnik je še posebej pomemben pri pasjih mladičkih, ki so še bolj dovzetni za vplive okolja. Ne samo transport, tudi druge bolne živali v veterinarski ambulanti predstavljajo tveganje za okužbe drugače zdravih živali, zato je mladičke najbolje cepiti v varnem domačem okolju; posledično se pri takšnem načinu izvajanja preventive pojavlja veliko manj stranskih učinkov (po izkušnjah avtorja). Veliko le-teh je namreč zgolj posledica stresa in padca imunosti zaradi vožnje in okolja ambulante, ne pa samega delovanja vakcine.

Posvetujte se s svojim veterinarjem glede možnosti cepljenja in čipiranja na domu, to možnost pa vsekakor izkoristite v primeru, ko kužki še nikdar niso zapustili domačega okolja.

Katja Kokot, dr. vet. med.

OGLASNO SPOROČILO

Veterinarska ambulanta Katja Kokot s.p.

📍 Kettejeva ulica 11, 2250 Ptuj 📞 031 343 268 🌐 www.vet-ambulanta.si ✉ info@vet-ambulanta.si

Delovni čas ambulante

PON:	9:00-11:00 in 16:00-18:00	ČET:	16:00-18:00
TOR:	9:00-11:00	PET:	9:00-11:00
SRE:	9:00-11:00 in 16:00-18:00	SOB:	9:00-11:00

Kirurški posegi po dogovoru. V nujnih primerih je organizirana dežurna služba.

V naši veterinarski ambulanti vas čakajo prijazno vzdušje, osebni nasvet in individualna nega za vašega ljubljence.

Nudimo vam celotno paleto storitev:

- 🐾 obiski na domu (cepljenje, čipiranje in izdaja potnih listov - še posebej pomembno pri mladičkih, saj jim z nepotrebnim transportom povzročamo veliko stresa),
- 🐾 preventivne storitve (tudi kastracije in sterilizacije od 1 kg dalje),
- 🐾 svetovanje glede dietne prehrane (tudi v primeru alergij na hrano),
- 🐾 sodelujemo s priznanimi domačimi in tujimi laboratoriji ter specialisti na področju veterinarske medicine,
- 🐾 kamor vas usmerimo na dodatne preglede ali terapije,
- 🐾 prehranski dodatki in posebna nega za starejše ljubljence.

Pokličite za nasvet in termin obiska.

**Katja Kokot dr.vet.med.
Simonca Belca vet.teh.**

POZDRAV IZ UREDNIŠTVA

Rok za oddajo člankov je najkasneje do
25. novembra 2019.

Prosimo vas, da članke oddate v Wordovem dokumentu, kjer označite, kje se posamezna slika nahaja, slike pa oddate posebej v jpg. formatu. Slike morajo biti zaradi kvalitete vsaj 300 dpi ločljivosti.

Uredniški odbor

PONOSNA NA SVOJE UČENCE

Lan Draganič in Erika Novak navdušila na letošnjem jurjevanju.

V občini Sveti Jurij ob Pesnici vsako leto pripravljajo tradicionalno jurjevanje, kjer se poje, pleše in vsako leto tudi zaključijo s tradicionalnim srečanjem »frajtonarjev«. Za ohranitev te tradicionalne prireditve poskrbi Društvo za kulturo, šport in turizem Jurij. V sklopu tega praznika potekajo razne prireditve: srečanje in blagoslov motoristov, razstave, pohodi, maše ter blagoslov konjev, rokodelske delavnice itd.

Že nekaj let zapovrstjo se tudi sama udeležujem tega prijetnega srečanja, saj menim, da je to odličen dogodek za spoznavanje novih prijateljev, izmenjavo glasbenih izkušenj in – kar je najpomembnejše – druženje in dobro voljo.

Zelo sem vesela, da v ta lep dogodek uvajam tudi svoje učence, jih učim javnega nastopanja, nastopanja pred mikrofoni ter zmanjšanja treme za prihodnje še večje nastope.

Sedaj se že peto leto skupaj veselimo tega srečanja in letos smo se izkazali tako skupinsko kot tudi posamezno. Letos sem še posebej ponosna na dva učenca, ki sta dosegla 1. in 2. mesto za najbolj vsečnega harmonikarja jurjevanja 2019. Novost letošnjega leta je bila, da so z glasovalnimi lističi gostje prireditve glasovali za tistega, ki jih je najbolj navdušil, in izbrali so Lana Draganiča ter Eriko Novak, hkrati pa sta oba prejela tudi bronasta priznanja za 5-letno sodelovanje na tem srečanju.

Na koncu bi rada povedala, da sem ponosna na vse svoje učence, ki so se sploh udeležili prireditve, saj je že to tako zame kot za njih zelo velik uspeh.

V novem šolskem letu pa želim vsem, da pridno vadijo, z veseljem hodijo na vaje, ter ... samo naprej.

Eriki in Lanu iskrene čestitke ob njunem lepem uspehu.

*Tamara Vandur,
KUD T&T*

Lan Draganič bronasto priznanje za 5-letno sodelovanje, in 1. mesto občinstva. Foto: Tamara Vandur

Erika Novak, bronasto priznanje za 5-letno sodelovanje, in 2. mesto občinstva. Foto: Tamara Vandur

VRTEC V ŽITEČKI VASI BO DOBIL NOVO ETAŽO

Občinski svet je na avgustovski izredni seji potrdil Novelacijo investicijskega programa za projekt Rekonstrukcija in nova gradnja – dozidava vrtca Žitečka vas.

Zadnjih nekaj let so se prostorske stiske vrtca reševale z ureditvijo dodatnih igralnic bodisi znotraj prostorov šole bodisi znotraj obstoječih vrtcev s ciljem, da je otrokom omogočeno obiskovanje vrtca in šole v domačem kraju. Prostorske kapacitete šole in vrtca so postale glede na število vpisanih otrok in čedalje pogostejše priseljevanje mladih družin premajhne, potreba po vzpostavitvi dodatnih prostorov ter zagotoviti ustreznih prostorskih pogojev za izvajanje celovitega vzgojno-izobraževalnega procesa pa je postala nuja.

V začetku letošnjega leta smo pričeli z gradnjo prizidka k osnovni šoli v Žitečki vasi, s katerim se bodo sprostili prostori šole, ki jih aktualno zasedata dva oddelka vrtca. Med izvajanja projekta in po nadaljnjem posvetovanju z vodstvom šole in vrtca ter arhitektom smo zaključili, da je smiselno in racionalno nadgraditi prizidek z dodatno etažo z dvema igralnicama. Ob tej spremembi smo dodatno zaradi razgibanega terena in prilagoditve obstoječemu objektu – šoli proučili in vključili še ureditev okolja s povezovalnimi potmi in stopnicami ter zunanjo razsvetljavo.

Načrtujemo, da bo objekt zaključen v februarju prihodnjega leta in da bodo otroci po zimskih počitnicah prese-

ljani v nove prostore. Navedene spremembe posledično pomenijo povečanje investicijske vrednosti, katere ocena znaša 1 129 295,06 EUR z DDV. Na osnovi tako spremenjene izvedbe investicije bodo zagotovljeni ustrezni prostorski pogoji za delovanje štirih oddelkov vrtca, prav tako pa bodo del prostorov v popoldanskem času uporabljala društva in vaška skupnost.

Natalija JAKOPEC

Prikaz severne in južne fasade, vir: Biro biro d. o. o.

DODATNI PROSTORI VRTCA TUDI V SPODNJEM DUPELKU

Ob letošnjem povečanem vpisu otrok v oddelke predšolske vzgoje in ob dejstvu, da se je hkrati povečalo tudi število oddelkov posameznih razredov, je bilo za spremembo vseh otrok potrebno najti rešitev za zagotovitev dodatnih prostorov. Interes vseh je, da otroci s stalnim bivališčem na območju občine Duplek obiskujejo vrtce in šole v domačem kraju. Skupaj z vodstvom zavoda in po posvetu na občinskem svetu smo se odločili za začasno montažno varianto. K vrtcu v Spodnjem Dupleku smo namestiličasne montažne enote, v katerih sta dva oddelka vrtca in sanitarije. Objekt je prostorsko povezan s prostori vrtca in je začasnega značaja. V prihodnjih letih je načrtovana gradnja dodatnih enot vrtca v Spodnjem Dupleku.

Natalija JAKOPEC

*Začasna montažna enota pri vrtcu v Spodnjem Dupleku
Foto: Natalija Jakopec*

ZA LAŽJO IZBIRO POKLICA

Na Tehniškem dnevu je bilo učencem OŠ Duplek predstavljeno 30 poklicev.

Za učence Osnovne šole Duplek je v maju potekal dogodek, imenovan Tehniški dan – gospodarstvo in šolstvo z roko v roki – ki ima pomembno poslanstvo: otrokom že v osnovni šoli približati ter v teoriji in praksi predstaviti poklice, za katere se bodo odločali na življenjski poti. Poudarek je na deficitarnih poklicih, ki po končanem šolanju omogočajo zaposlitev.

Kako pomembno je povezovanje šolstva z gospodarstvom oziroma prepletanje teorije s prakso, se že dolgo govori na glas. Otrokom primanjkuje znanja o poklicih, posebej tistih, pri katerih se pojavlja deficit kadrov in ki omogočajo hitro zaposlitev. Tega se zaveda-

jo tudi v Območni obrtno-podjetniški zbornici Maribor, zato so se v okviru projekta SPOT Svetovanje Podravje v sodelovanju s starši, srednjimi poklicnimi šolami v Mariboru, strokovnimi sekcijami zbornice in podjetji kot primeri dobrih podjetniških praks odločili, da pripravijo tehniški dan, tokrat za učence vseh razredov OŠ Duplek.

»Namen tehniškega dneva je skozi igro in prakso osnovnošolcem prikazati poklice in jim približati to, kar bodo v življenju morda počeli. Poklice prikazujejo delodajalci, torej izhajamo iz prakse, ne iz sfere izobraževanja. Želimo, da je to dolgoročni projekt, ki bo sprejet tudi širše v Sloveniji,« pravi Aleš Pulko, predsednik Območne obrtno-podjetniške zbornice Maribor.

Zaradi pozitivnih odzivov, ki so jih s strani otrok, delavcev šole, staršev, obrtnikov, podjetnikov in ostalih sodelujočih prejeli na takšnem dogodku lani in letos, bo to postala njihova stalnica.

Obrtniki so učencem OŠ Duplek na enostaven, praktičen in otrokom prijazen način predstavili obrtne poklice. Učenci višjih razredov pa so si po interesih otrok ogledali eno od štirih srednjih poklicnih šol: Srednjo lesarsko in gozdarsko šolo, Tehniški šolski center Maribor, Srednjo šolo za oblikovanje in Srednjo gradbeno šolo. Po ogledu srednjih poklicnih šol so učenci obiskali tudi podjetnike kot primere dobrih praks.

Na ta dan je poklice spoznalo preko 400 otrok od 1. do 9. razreda. Sodelovale so štiri srednje šole in en izobraževalni zavod ter več kot 20 podjetij. Učencem je bilo predstavljenih več kot 30 različnih poklicev.

Učence je zraven ravnatelj OŠ Duplek, Đana Novaka, in predsednika OOO Maribor, Aleša Pulka, pozdravil in nagovoril tudi župan občine Duplek, Mitja Horvat.

Na podlagi informacij o izobraževalnih programih poklicnih srednjih šol in na podlagi praktičnega spoznavanja obrtnih poklicev v podjetjih se bodo učenci lahko mnogo lažje odločali za svojo poklicno pot.

Srčna hvala tistim, ki so nam s svojim znanjem, angažiranostjo in prijaznostjo pomagali pripraviti in izvesti dogodek Tehniški dan – gospodarstvo in šolstvo z roko v roki na Osnovni šoli Duplek.

Urška Živko

Osnovnošolci so se preizkusili v več kot 20 različnih poklicih

Vse foto: Urška Živko

Utrinki otrok:

»Meni je bilo zelo všeč, ko smo se lahko masirali, ličili, si lakirali nohte in ker smo izvedeli vse o tem poklicu.« Lana Portenšlager Šabeder

»Všeč mi je bilo to, da smo videli, kako se naredi gazirana pijača, in da smo jo tudi popili. Tudi masirati sem se naučil. Prav tako so mi bili všeč hoteli za žuželke.« Žiga Ambrož

»Na tehniškem dnevu smo spoznali poklice kovinarja, kozmetičarke, arhitekta oz. oblikovalke in gostinca. Všeč mi je bilo, da smo se masirali in zabavali. Pri kovinarju mi je bil všeč film in da smo dobili balone. Pri arhitektki smo risali različne vzorce za načrt čebelnjaka. Pri gostilničarju pa smo se naučili olike za mizo.« Luka Knaus

»Danes smo bili v poklicnih delavnicah. Všeč mi je bil kovinarski poklic. Ful je bilo zabavno. Celo masirali smo se.« Žak Pepevnik

»Na tehniškem dnevu sem izvedela veliko novega o različnih poklicih. Zanimivi so mi bili poklici kozmetičarke, gostinca ter oblikovalca.« Lara Vohar

»Zelo zanimivo je bilo, kako so z avtomatom iz navadne vode naredili gazirano vodo. Zanimiva je bila tudi priprava slavnostnih pogrinjkov.« Žan Hlebič

»Všeč mi je bilo, da sem izvedel nove stvari o različnih poklicih. Spoznal sem poklic kovinarja, se naučil masirati in bontona. Slikovno sem lahko izrazil svoje misli.« Maks Muraus

»Všeč mi je bilo, da sem izvedel veliko novega o obdelavi kovin.« Nejc Žurman

»Bili smo na delavnicah o poklicih. Spoznala sem veliko novega. Všeč mi je bil poklic kovinarja in kozmetičarke.« Živa Juriševič Krajnc

»Zanimiva sta mi bila poklica kovinarja in gostinca. Tudi predstavitev je bila odlična.« Bine Bračko

ZAKLJUČEK KORENJAKOV 2018/2019

Druženje na igrišču v Koreni

Letos so imele vse skupine vrtca v Koreni skupaj zaključeni nastop.

To vrtčevsko leto sta moji puncji obiskovali dve skupini vrtca Korenjaki. Ena je obiskovala skupino Pikapolonice in druga zadnjo skupino Muce. Letos nas je presenetilo, da bomo imeli zaključni nastop kar skupaj z vsemi skupinami; pomislila sem, kako pa to, saj je bilo ponavadi

Vzgojiteljice in vzgojitelj vrtca Korena

Napihljiva igrala

tako, da smo imeli zaključek vsak v svoji skupini. No, in je prišel 12. junija 2019, ko smo se združili v dvorani v Koreni, kjer so vzgojiteljice in vzgojitelj pripravili čudovit program, ki je marsikateremu staršu privabil solze v oči. Meni se bo tale nastop res vtisnil v srce, saj so bili tam vzgojitelji, ki so mojo minimaturantko popeljali čez celoten vrtec, in vsak od njih je na njej pustil svoj pečat. Ob

Poslikava rokić

Minimaturanti 2018-2019

Vse foto: Karolina Morandel

Mihaelinih besedah, da se jih spomni še iz plenic, zdaj pa tako veliki stojijo tam in že odhajajo v šolo, je res bil vrhunec.

Kasneje je sledila zabava na igrišču z bratoma Malek, ki sta našim otrokom privabila nasmešek na obraz s svojimi rekviziti, rokice sta jim popestrila z bleščočimi tatuji, jih obdarila z balončki ter jim popestrila popoldan z napihljivim igralom, ki ga obožujejo vsi otroci. Ohladili smo se

tudi s sladoledom ter se okrepčali s sadjem in pecivom, ki so ga skrbno pripravili starši otrok, in vsak košček je bil posebno slasten.

Hvala vzgojiteljice, vzgojitelj in seveda ravnatelj, da ste nam pričarali tako lep zaključek tega vrtčevskega leta, ki ga res ne bomo pozabili.

Mamica minimaturantke Taje
Kaja Kristl Köpp

IZLET V KORENO

Z učenci OŠ Duplek, ki so obiskovali ure dodatne strokovne pomoči, smo se 12. junija 2019 odpravili na izlet v Koreno. Izleta se je udeležilo 38 učencev in 4 pedago-

ginje. Preživeli smo zelo zanimiv in pester dan, saj smo obiskali čebelarja, Boštjana Preložnika, in pri njem točili med, OŠ Koreno, kjer smo iskali skriti zaklad, pri dru-

Skupinska fotografija pred OŠ Korena

Foto: Valentina Gaberšek Jančič

Nabirali smo meliso, ognjič, meto,...

Ogled starodobnih avtomobilov je bilo pravo doživetje

Pri čebelarju

Štvrtu Melisa smo nabirali zelišča in si pekli palačinke, navdušeno smo opazovali in posedeli v starodobnikih društva Oldtimerji Duplek. Ogledali smo si smučarske skoke v Jablancah, kjer so nas člani društva presenetili z dobrotami, pečenimi na žaru. Dan pa smo zaključili s piknikom in športnimi igrami pri šoli v Spodnjem Dupleku.

Naš izlet so zelo popestrila zgoraj našeta društva in posamezniki iz občine Duplek. Vsem se iz srca zahvaljujemo za izkazano pripravljenost, da se družijo z nami in otrokom pripravijo nepozaben dan. Zahvaljujemo se tudi prevozništvu Damiš in hišniku Igorju za prevoze z avtobusom in gasilskim kombijem ter učitelju Jeanu, da nam je pripravil najboljšo večerjo.

Valentina Gaberšek Jančič

S prijatelji je lepo...

Vse foto: Valentina Gaberšek Jančič

Vtisi učencev:

Na izletu mi je bilo všeč pri čebelarju. Takrat, ko smo točili med. Trgali smo tudi kamilice.

Amela, 3.b

Meni je bilo najbolj všeč, da sem videl cerkev in šolo v Koreni. Pa da sem se peljal z gasilskim kombijem.

Jure, 1.a

Na izletu mi je bilo všeč, ko smo bili v korenški šoli, ko sem pri čebelarju videl nagačenega medveda in pri oldtimerjih.

Žan, 3.b

Všeč mi je bilo, ko smo pekli palačinke in ko smo bili v starodobniki. Najtežje je bilo, ko smo hodili peš.

Aleks, 6.a

Všeč mi je bilo, ko smo točili med, obiskali korenško šolo in starodobnike. Takšnih izletov bi morali imeti več v letu.

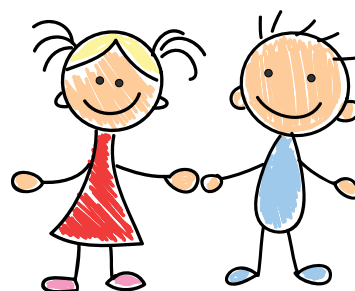
Rene, 6.a

Na izletu mi je bilo najbolj všeč, ko smo šli gledat starodobnike. Dobro je bilo tudi, ko smo gledali smučarske skoke.

Nik, 5.b

Najbolj mi je bilo všeč, ko smo se s prijatelji in drugimi učenci iz podružnic zabavali in družili. Plesali smo in igrali nogomet.

Rafael, 5.a

DRAGO PETRINEC NAJBOLJŠI KEGLJAČ V DRŽAVI

Na državnem prvenstvu moška ekipa DU Duplek je osvojila prvo mesto.

V petek, 6. septembra 2019, je v Dupleku potekalo državno prvenstvo v kegljanju na vrvici. Gostili smo 120 kegljačic in kegljačev ter še enkrat toliko navijačev, ki so jih ekipe pripeljale v podporo. Organizacija in priprave so bile zelo zahtevne, kar je bil za nas kegljače in posebej za vodjo kegljaške sekcije Branka Bratušo precejšen zalogaj. Uspelo nam je in tekmovanje je potekalo v prijetnem vzdušju. Tekmovanja se je udeležilo 12 moških in 12 ženskih ekip. Moška ekipa Društva upokojencev Duplek je osvojila prvo mesto. Naš Drago Petrinec je najuspešnejši kegljač Slovenije. Med ženskimi ekipami so drugo mesto osvojile kegljačice Društva upokojencev Duplek.

Vse je potekalo v dobrem vzdušju. Še par kapljic dežja nam ni pokvarilo dneva. Po odhodu še zadnjega gosta smo nazdravili na dobro izpeljano tekmovanje in ne nazadnje na dosežene odlične rezultate naših tekmovalcev.

Zahvaljujemo se Občini Duplek, trgovini Jager, Vinarstvu Špiler, mesariji Blatnik, pekarni Hlebček za donacije, DU Dupleku za podporo in posebej Slavici Golob za pomoč pri vodenju dogodka.

Tudi ligo 2018–2019 smo zelo uspešno končali. Ženska ekipa je osvojila tretje mesto, moška A ekipa drugo mes-

to, B ekipi pa je uspelo ostati v prvi ligi. Najboljša kegljača v ligi sta Anica Žižek in Janko Senekovič.

24. junija 2019 se je v sklopu Dupleškega tedna odvijalo občinsko tekmovanje. Na prvo mesto sta se uvrstila Ivanka Kajbič in Janko Senekovič, na drugo mesto Milena Petrinc in Drago Petrinc, tretje mesto pa sta zasedla Anica Žižek in Jože Krajnc.

26. junija 2019 smo se udeležili tekmovanja za pokal Slovenije v Šentilju pri Velenju. Ženska in moška ekipa sta osvojili prvo mesto, Ivanka Bratuša je bila prva posamezno, Anica Žižek pa druga. Uspešen posamezno je bil Jože Krajnc, ki je dosegel drugo mesto. Drago Petrinc je podrl največ kegljev na tretjem kegljišču.

28. junija 2019 smo ob občinskem prazniku priredili turnir in gostili rekordnih 47 ekip. Tudi tokrat je moški A ekipi uspelo zmagati. Milko Kapun je bil najboljši kegljač turnirja.

Na letošnjih turnirjih smo bili kegljači DU Dupleka do sedaj zelo uspešni, saj smo osvojili 43 pokalov, 10 medalj in 6 priznanj. Tudi v bodoče bomo pridno trenirali, se udeleževali turnirjev in tekem v ligi. Vabimo člane DU Dupleka, da nas kdaj obišejo in se nam morda pridružijo. Poleg treningov se radi tudi družimo. Velikokrat po treningu posedimo v prijetnem vzdušju in pokramljamo.

Jožica Vake

Foto: Gregor Neuwirt

Kegljači Društva upokojencev Duplek, zmagovalci 8. državnih iger Zveze upokojencev Slovenije v kegljanju na vrvici v Dupleku.

Drugo mesto kegljačic Društva upokojencev Duplek, na 8. državnih igrah Zveze upokojencev Slovenije v kegljanju na vrvi v Dupleku.

Vse foto: Gregor Neuwirt

DUPLEŠKI KEGLJAČI PRVI V SLOVENIJI

Kegljaško sekcija DU Duplek organizator državnega prvenstva v kegljanju s kroglo na vrvi.

Za Društvo upokojencev Duplek je bil 6. september 2019 zgodovinski praznik. Kegljaška sekcija DU se je uvrstila na državno prvenstvo v kegljanju s kroglo na vrvi. V društvu smo bili zelo ponosni na uvrstitev, saj imamo tudi dobre pogoje za tako prireditve.

Organizator je dolžan zagotoviti dve kegljišči, kjer so tekmovali ženske in moške ekipe po standardnih merilih v skladu s pravili športnih iger ZDUS. Tekmovanja se je udeležil župan občine Duplek, Mitja Horvat. Občina je bila sponzor prireditve. S ponosom je pozdravil vse prisotne in nam čestital za odlično organizacijo. Prisostvovala sta tudi predsednik ZPPZ-ja Maribor, Edi Sever, in predstavnik ZDUS-a Ljubljana, Anton Praviček. Na tekmovanje se je prijavilo tudi 100 navijačev iz Slovenije, ki so bili presenečeni nad dobro organizacijo prireditve.

Po predstavitvi ekip so se dvignile zastave, slovensko himno je zapel Tim Ribič, krajan Dupleka, na katerega smo zelo ponosni. Tudi mlada muzikanta, harmonikar Lan Draganič in na basu brat Tanej, iz Osnovne šole Duplek, sta popestrila medgeneracijsko srečanje.

Predstavitve skupin, ženske

Najprej so bila predstavljena pravila tekmovanja in sodniki, ki bodo opazovali morebitne napake. Tekmovanje je potekalo brez težav.

Ob 17. uri je sledila razglasitev rezultatov, nato pa so bili na vrsti še podelitev pokalov, medalj in veselo druženje. Ponosen vodja kegljaške sekcije Branko Bratuša, organizator prvenstva s svojo ekipo, je prejel pokal za prvo mesto – moška ekipa.

Najuspešnejši kegljač Slovenije je Drago Petrinec (DU Duplek).

Drugo mesto je zasedla moška ekipa DU Hoče tretje mesto pa moška ekipa DU Gorišnica.

Ženske:

- prvo mesto: DU Starše,
- drugo mesto: DU Duplek,
- tretje mesto: DU Šentilj pri Velenju.

Najboljša kegljačica je Irena Krk (DU Andraž nad Polzelo).

Prepričani smo, da so vsi prisotni (250 članov društev upokojencev iz Slovenije) odnesli dobre vtise iz našega društva, naše občine, naših prelepih krajev, ki so si jih ogledali spremljevalci.

Slavica Golob

Predstavitve skupin, moški

Državni prvak Drago Petrinec

ZGODOVINSKA POVEST O DUPEŠKI - »TEPEHOVI KAPELICI«

Kapelica stoji v samem osrčju Dupleka pred občino. Je osrednji motiv najstarejših razglednic Dupleka. Danes s ponosom nanjo gleda občina, občudujemo jo domačinke in domačini.

Pred vami je zgodovinska povest o dupleški kapeli. Domačini se sprašujemo, zakaj in od kdaj tam stoji. Kdo je bil njen graditelj in kdo jo je blagoslovil. Kdo je napravil te čudovite poslikave?

Spoštovane bralke in bralci, vabim vas k branju, da boste izvedeli kaj o skrivnostih tega našega kulturnega in sakralnega spomenika, pa tudi o ljudeh, šegah in nasploh o času, v katerem so kapelo gradili.

Blagoslovljenje kapele v Avstrijskem cesarstvu

Piše se 17. september 1860 leta Gospodovega. Avstrijskemu cesarstvu vlada mladi Franc Jožef s svojo lepo cesarico Elizabeto. Te dni je veliki zbor državnih svetovalcev na Dunaju obravnaval stroške za cesarja in njegovo družino. Stroške je potrdil in omenil, »da je presvitli cesar že sam svoje stroške tako zmanjšal, da je ta strošek v primerjavi s stroški drugih vladarjev prav nizek.« Napolitansko deželo pa je brez boja dobil Garibaldi. Niti ena puška ni počila. Časniki so poročali, da je bilo celo mesto na nogah in veselje tako, kakor da bi bilo mesto obnoveno. Neapeljski kralj, ki sta ga zapustila ljudstvo in vojska, je zbežal iz mesta. Garibaldi tako že pripravlja vojsko Zedinjene Italije. Nečak Napoléona Bonaparteja, cesar Napoleon III, je spretno širil svoj vpliv po Evropi. V Bosni so Turki kristjanom enajst vasi oropali in potem požgali, črede jim vzeli, nekaj cerkev razdejali in hleve iz njih naredili. Te dni se bo začela vožnja po novi železnici, ki bo z Dunaja vozila v Benetke in Milano.

V majhni vasici ob reki Dravi v Sp. Dupleku pa se je vse pripravljalo na veliko slavlje ob blagoslovu kapele. Ganjenega srca sta graditelja kapele Jožef in Marija Tepeh, zakonca brez otrok, čakala na blagoslov. Ob dopoldanski slovesnosti je bilo toliko vernikov, da je bil prostor pred kapelo sredi vasi poln radovednega ljudstva. Govor, s katerim je župnik Franz Mihelič župljane pozdravil, in pa sam blagoslov sta bila z velikim odobravanjem slišana:

»Naša pomoč je v imenu Gospodovem, ki je ustvaril nebo in zemljo. Gospod z vami ...

Molimo. Vsemogočni Bog, ki ne braniš podob svojih svetih izklesovati ali slikati, da se vselej, kadar jih s telesnimi očmi pogledamo, njih del in svetosti spomnimo ter jih premišljamo in posnemamo: prosimo, blagoslovi in posveti to podobo preblazhene Device Marije, Matere Gospoda našega Jezusa Kristusa, in daj, da kdor si bo prizadeval pred to podobo preblazheno Devico ponižno častiti in slaviti, po njenih zaslugah in njeni priprošnji prejme od tebe zdaj milost in v prihodnosti večno slavo. Po Kristusu, Gospodu našem. Amen.«

Ko je župnik izrekel te besede, je kapelico pokropil z blagoslovljeno vodo.

Po blagoslovu je Jožef stopil v kapelo, kjer je lahko potihoma govoril z Marijo, da se tu Materi božji posebej zahvali, da ga je doslej čudežno obvarovala nesreč.

Bela smrt triumfira, mazači pa služijo za neumne vraže

Jožefova starša, Jakob in Katarina, rojena Domitter, sta se poročila 6. februarja 1797 v župniji Sv. Martina pri Vurberku. Avgusta meseca 1802 leta Gospodovega se jima je rodila deklica Marija. Veselje v hiši ni trajalo dolgo. Detece je pri komaj dveh mesecih zbolelo in umrlo.

Dobro leto dni zatem, ko je umrla prvorojenka, je na svet privekal sinko. Moškega potomca se je nadvse razveselil oče Jakob, ki si je potihoma želel zdravega, krepkega dečka, da bo gospodaril na Tepehovi zemlji! Jakob je bil priden kmet, ki je redno plačeval desetino. Kar je cesarjevega, je treba dati cesarju. Prvorojencu, ki bo prevzel kmetijo, so dali ime Thomas. Toda sreča jima ni bila mila. Bog je hotel drugače in je tudi majhnega Thomasa poklical med angelčke. Stare tete in strici, babice in dedi so jokali in tožili, »zakaj ni Bog njih, starce poklical, pa ubogo nedolžno dete pustil pri življenju«. Materino srce je bilo globoko ranjeno. Smrt je v družini kosila že drugič. Otročička so ovenčali z vencem iz cvetic in iz dehtečega, vonjavega zelenja v znamenje nedolžnosti ter ga položili na mrtvaški oder sredi družinske sobe. V kozarec so nalili žegnano vodo in v njo so postavili vejico zimzelena. Čez dan so prihajali sosedje, znanci in sorodniki kropit malega pokojnika, zvečer pa so ob svečah molili rožni venec. Ker pa tako malo detece ni imelo grehov, tudi maše za njegovo brezmadežno dušico ni bilo treba plačati in tudi ne preveč goreče moliti. Je pa molitev potolažila mlada starša, jima dajala podporo in tolažbo, ki sta jo našla v veri v vsemogočnega Boga.

Gostilna in trgovina I. Krajnc

»Je že bila taka božja volja,« sta se naposled vdala v usodo.

Čez dva dni so malega pokojnika odnesli iz hiše in ga pokopali na pokopališču v župniji Sv. Martina. Zakaj je otročiček umrl, Jakob in Katarina nista točno vedela. Dete je začelo hirati in nič več rasti, pa je zato najbrž umrlo. Ako zboli zdaj kdo, mora daleč poslati po zdravnika v mesto in tam iskati zdravila. To bi bilo zamudno, zdravilo pa bi bilo treba drago plačati. Bolezen pripravi še tako pridnega človeka ob zaslužek in mu sprazni možnjo do zadnjega krajcarja.

Bolje je bilo počakati, da bolezen sama mine, ako je taka božja volja. Ali pa prepustiti se mazačem, potem pa je pomoč vsakemu premožnemu in revnemu pri rokah. Na pomoč so včasih priskočili samouki, ki so se ukvarjali z zdravljenjem živine. Če je bilo dobro za živino, bo bržkone dobro tudi za ljudi! K hiši pa so poleg tega prihajali »petlari« (berači) in razni tuji popotniki, ki so prespali v toplem senu. V znak zahvale za prenočišče, kozarec toplega mleka ter košček kruha so delili razne nasvete, kako se najnavadnejše boleznim umno zdravijo. Nekoč je neko družino v vasi obiskal berač in bolniku, ki je tarnal nad svojimi želodčnimi boleznimi, pomagal na poti k ozdravljenju.

»Vsak dan pijte zgodaj na tešče lasten urin in bolezen bo izginila!« je zapovedal berač.

Bolnik pa, ki so mu bili dnevi šteti, je ubogal berača in bolezen je čudežno izginila.

Skrivnosti zdravljenja so po prepričanju vaščanov poznale tudi kunštne žene. To so bile žene s posebnimi močmi, ki so znale tudi čarati. Na pomoč so včasih poklicali še kakšno vaško ženico, ki je vedela povedati, ali ima bolnik resno bolezen ali pa ga je samo »Mura zizala«. Mura je pač tako očem nevidljivo bitje, ki si pri drugem telesu živeža išče. Takrat bi kunštne žene in vaške ženice znale pozdraviti bolnika z zelišči in smrdljivimi mazili. Pravili so, da Muri se gnusijo smrdljiva mazila, zato tistikrat zizala ni, ko so zizki po smrdljivem mazilu smrdeli. Kunštne žene so seveda poznale tudi raznovrstne čarovniške postopke. Za kurje oko ali divje meso je bilo predpisano zdravljenje ob gledanju mladega meseca. Na »cvirn« (sukanec), ki se zakoplje pod kap, se naredijo vozli. Kurja očesa pa potem sama odpadejo. Pa vendar za nalezljive otroške boleznim tudi »kunštni ljudi« niso poznali čarovniških postopkov. To sta vedela tudi Jakob in Katarina. Zlatenico bi kunštne žene še pozdravile s čarovniškim urokom, tako da bi na malega bolnika položile zlate kovance ali posodo. Vrag je vzel šalo, ko so se na vasi in okoliških krajih po Štajerskem, pa tudi v oddaljenejših krajih na Kranjskem in Gorenjskem nevarno razširile otroške boleznim. Ošpice, škrlatinka in na koncu še nova kuga, ki je morila vse preko: črne koze!

O teh boleznim kunštne žene niso veliko vedele in zakaj je mali Thomas začel hirati, tudi ne.

»Najbolje bi bilo, da bolezen pač vun pride, pol pa že bo!« so menile. Župniki po vseh župnijah so začeli pridigovati o potrebnem cepljenju zoper koze, ki morijo ali pohablajo otroke po celi deželi.

»Otroke je treba cepiti!« so zapovedovali župniki. Matere pa so jokale, ker so se bale dati otroke cepiti.

»Če ne bodo pomrli za kozami, pa bodo pomrli zaradi cepiva,« so menile.

Obrnilo se je leto in zakonca Tepeh sta dobila hčerko. Določila sta ji ime Marija, ki je imela god na praznik Marijinega oznanjenja. Pač pa so stari ljudje zdaj začeli svariti, da lahko

nad otroka pride strašna nesreča!

»Ni dobro dati istega imena, kot ga je nosilo prvorojeno in že preminulo dete,« so govorili.

Tako je tudi to deklico Marijo doletela podobna usoda kot prvorojenko. Še niti mesec dni ni bila stara, ko jo je Bog poklical v večnost. Podlegla je hudi vročini.

Čez tri leta, leta Gospodovega 1807, se jima je rodila deklica Jana. Spet je bilo upanje pri družini. Mala deklica je rastla, spregovorila je prve besede. O, to je bilo veselja na kmetiji! Kmalu zatem je shodila in preganjala kokoške in male mucke po dvorišču. Vendar je usoda hotela drugače. Bog je tudi njo k sebi poklical in na Tepehovi kmetiji je spet zavladala žalost.

Minilo je sedem let in Katarina je povila dečka. Jakob je na tihem upal, da je vendarle dobil z Jernejem svojega naslednika, ampak dojenček ni dočakal niti dva meseca, ko je zaradi hiranja podlegel neznani bolezni. Ko je čez štiri leta Katarina povila Martina, je tudi ta čez dva meseca začel nevarno hirati iz neznanega vzroka. Smrt je spet triumfirala!

»O, preljubi Bog, zakaj je na nas tako hudo prišlo?« je svojo žalost utapljala Katarina v molitvi k Bogu. Prešinila jo je celo misel, »ali jih ni kdo zacopral ali vročil! Skoraj vsakega otročička ji pri dveh mesecih bela smrt odnese!«

Rodi se Jožef, oče pa zaobljubi

Če bi Katarina ne imela zaupanja v Boga, bi jo življenje strlo. Ne bi dočakala jutra in ne bi z upanjem gledala v prihodnost. Vztrajala je v molitvi, da bi ji Bog namesto umrlih otrok dal dečka, ki bo lahko prevzel kmetijo. To je v svojem srcu upal tudi Jakob. Bog ju je uslišal in rodila sta se zdrava otroka, najprej Franc in nato še Elizabeta.

Minevala so leta, bili so slabi, pa tudi lepi časi. Katarina se je kot dobra gospodinja lotila vsakega opravila, k delu pa sta se navajala tudi oba otroka. Elizabeta je pasla živino, Franc pa se je z očetom Jakobom učil orati. Oče mu je kazal, kako se stopa za plugom, kako seje, sega v predpasnik po žito in kako se ga trosi po njivi.

Ob nedeljah je družinica redno hodila k jutranji maši. Katarina je imela svoj stol v cerkvi spredaj, kjer so sedele ženske, Jakob pa je molil zadaj, pri moških. Zvesto sta poslušala Kristusov nauk. Neko nedeljo je Katarina po končani maši še vedno klečala pri glavnem oltarju in zavzeto molila. Za svojo družino. Za moža, zase, za svoje preživete otroke in še nerojenega otroka. Pri skoraj sedeminštiridesetih letih je Katarina znova zanosila. Možnosti, da porod uspešno prestane in povije zdravega otročka, so bile slabe. Je pa bila zato toliko večja in goreča njena vera v Boga, ki jo je postavljal pred novo preizkušnjo: »Preljuba mati božja, prosim te, izprosi zdravje moji družini in še temu nerojenemu otroku. Daj mu zdrave ude, krepko telo, pamet in dobro srce. O, ljubi Jezus, ohrani življenje mojih otrok, da ti bodo zvesto služili!«

Katarina se je takrat tudi zaobljubila, na Ptujsko Goro bo romala in devico Marijo bo častila vse do konca svojih dni.

Naposled je Katarina marca meseca 1820 ob pomoči poroda večče domačinke le porodila dečka. Najmlajšega družinskega člana so poimenovali Jožef. Njegov patron je bil sveti Jožef, ki je bil dober gospodar in ljubeči oče v sveti družini.

Božja usoda pa je hotela, da sta mati Katarina in mali Jožef hudo zbolela. Oče Jakob je bil ves iz sebe: »Bog ne vzemi mi zdaj še žene!« Črni oblaki so se zgrinjali nad Duplek. Ni le bolezen v Dupleku razsajala, pač pa je tudi silna ura z bliskom,

gromom in točo »Duplčanarom« s povodnjo žugala! Ko se začne že v daljavi oblačiti, zdaj že vaščani s strahom čakajo in pravijo, da bo še huda ura. Z bliskom in gromom!

»Bog ozdravi mojo Katarino in majhnega sinka,« je zdaj molil oče Jakob. Molili so svojci in sosledje, da jim Bog da zdravja, molili so tudi otroci, da se Bogec nehajo kregati, ko je zagrmelo. Jakob se je zaobljubil sveti Devici Mariji, da bo vzgoji Jožefa v pridnega kmeta in dobrega ter gorečega kristjana, samo ako jima Bog povrne zdravje. Pobožno bodo živeli in se za ozdravitev tudi zaobljubili Materi Božji ...

Jožef zida kapelo, Slomšek dovoli blagoslov

Jožef je začel graditi kapelo, da bi se zahvalil za milost Mate-re božje. O, to bi bila ljuba mati Katarina vesela. S kakšnim ponosom in veseljem bi zdaj gledala pozidavo nove kapele. Bog jo je uslišal, a žal jo je poklical že k sebi. Jožefu je bilo sedemnajst let, ko je izgubil mater. Začela je nevarno hirati. Kaj ne bi, življenje ji naložilo preveliko trpljenje in preveč bre-mena! Oče Jakob se je medtem poročil z osemindeset let mlajšo Gornikovo Katarino. Gospodinja je potreboval, da kaj poprime v hiši in v hlevu, sedaj ko žene več ni bilo. Bog jima je namenil tri zdrave otročiče: Andreja, Cecilijo in Marijo ...

Jožef je nekega dne svoji ženi Mariji zaupal svojo namero: »Ta teden začnem voziti kamenje iz Reberce!«

Z vozovi je začel pridno voziti kamenje, na pomoč so mu prihiteli tudi sosledje in sorodniki. Opeko je vozil iz grajske opekarne, les pa iz gozdov grajskih gospodov Attemsov.

Kapelo bo postavili na Tepehovi domačiji. Blizu zidane hiše, ki zdaj tam ponosno stoji. Nekoč pa je na mestu, kjer je stala zidana hiša, tam stala iz ilovice napravljen butanca.

Kapela je kmalu začela dobivati svojo podobo, kar je še posebej razveseljevalo vaškega župnika: »Pa saj to bo velika in zelo prostorna kapela, pa še manjši zvon bo imela!«

Ko je bila kapelica zazidana, je na Jožefovo pobudo župnik Franz Mihelič dne 24. julija 1860 zaprosil za blagoslovljenje kapele mariborskega škofa Antona Martina Slomška: »Josef Tepech, kmet v Spodnjem Dupleku, je zgradil manjšo kapelo v čast Brezmadežne Device Marije ter zaprosil za njeno blagoslovitev. Pokorno podpisani spoštljivo prosi prečastiti knežješkofijski ordinariat, naj mu častljivo blagovoli podeliti dovoljenje za to.«

V župnijo Sv. Martin pri Vurberku je 4. avgusta prišla razveseljiva novica. Župnik Mihelič bo lahko blagoslovil novo kapelo v čast Brezmadežne Device Marije!

Vaščani so naposled lahko prejeli vabilo na slovesno odprtje in blagoslovitev kapele, posvečene Mariji Brezmadežni.

Škof Slomšek obiše župnijo Sv. Martin pri Vurberku

Medtem ko je Jožef pridno gradil kapelo, se je župnik Mihelič pripravljaj na obisk škofa Antona Martina Slomška. »To bo leto, ki ga bodo pomnili še prihodnji rodovi,« je potihoma mislil. Nova kapelica v župniji in pa obisk samega Antona Martina Slomška! Le kdo si ne bi želel obiska tako častivrednega moža, kot je bil Slomšek. Župnik si je skrbno beležil vse, kar mora poročati škofu. V župniji Sv. Martina se je tako kot sicer v vsaki drugi župniji bolj ali manj razbohotil med žitom tudi plevel. Prevladujoče pregrehe so bile preklinjanje, žalitve, nečistost, zakonolomstvo in pijančevanje. Pa tudi druge javne neprilike, kot so procesi, tožarjenja, pretepanje in nes-

loga v zakonu, so se nevarno širile po župniji. »Hvala Bogu na višavah, da vsaj pitje žganja tukaj sploh ni običajno!« je pomislil župnik. Gospod župnik sicer včasih s prižnice farane tudi »ojstro« okrega in jih hudo prime. V župniji so seveda tudi bratovščine in verska društva. Srce Jezusovo in Marijino, Rdeči kriz in škapulirske bratovščine, ki poskrbijo za reveže. Župnik ni bil najbolj zadovoljen s šolo, na kar bo opozoril Slomška, ki daje posebno pozornost izobraževanju podeželskega prebivalstva. Šola je sicer v dobrem stanju, se pa v šolo hodi bolj marljivo v zimskih kot poletnih mesecih. Razpoloženje do šole v župniji ni ravno najboljše, saj se je zaradi neplačane šolnine pojavila marsikatera nejevolja zoper šolo.

Pred cerkvijo v župniji Sv. Martina je 26. aprila obstala dvo-vprežna kočija. Bil je škof Anton Martin Slomšek.

»Hitro naznanite župniku,« je kaplan rekel kuharici in sam hitel sprejemati gosta. Župnik je takoj priteknel in že pozdravljaj gosta.

Z župnikom se je škof razgovarjal cel dan. Zanimale so ga najmanjše podrobnosti, od duhovnih, izobraževalnih in gos-podarskih pa vse do čistoče v cerkvi. Ogledal si je vsako naj-manjšo reč v cerkvi in si jo je skrbno zabeležil. Neizprosni bi bil, če bi izvedel za kako nečistočo v cerkvi. Zvečer je povsem dobro premislil in pozno v noč spisal poročilo in nato molil. Nad tem, kar je videl v cerkvi Sv. Martina pri Vurberku, je bil izredno zadovoljen. Še posebej je bil zadovoljen s čistočo cerkve in pobožnimi aktivnostmi. Župniku pa je v poročilu dal natančna navodila glede registracije nezakonitih očetov.

29. september 1860: Slomšek birmuje pri Sv. Barbari

Po blagoslovu nove kapele in Slomškovem obisku župnije Sv. Martina pri Vurberku je pri domačinih vnovič zavladalo nepopisno veselje. Vse se je pripravljalo na veliko slovesnost ob sv. birmi. Birmoval pa naj bi sam škof Anton Martin Slomšek! Župljanke so se odtrgale od vsakodnevnih opravil in pripravljale cerkev na ta velik dogodek. Cerkev so skrbno počistile in jo okrasile s cvetjem.

V Sveti Barbari so Slomška posebej slovesno sprejeli.

Zvonovi so zazvonili, verniki pa so imeli oči uprte na cesto in kmalu so zagledali voz.

»Zdaj pa že vidim škofa,« je bilo slišati. Birmanci z botri so ga nestrpno pričakovali.

Med sveto mašo je škof pobožno molil. Ko je roka počivala na glavi birmancev, je pobožno gledal v nebesa. Ob koncu birmovanja je Slomšek opravil še vizitacijo in skrbno preveril red v cerkvi. Izrazil je zadovoljstvo nad snažnostjo cerkve, kakor tudi nad redom pri vodenju župnijskega urada. Je pa župniku dal naslednje navodilo: »Ako bi podstrešna tla cerkve postala trhla in s tem nevarna, potem bi bilo časovno ustrezno poskrbeti za to, da se cerkev bodisi oboka bodisi izdela novo podstrešje. Prav tako bi kazalo ob priliki pozlatiti mali kelih.«

Bil je strog tudi do nezakonskih očetov: »Pozove se naj nezakonske očete, kateri so poznani, in se jih podučijo o njihovih obveznostih. Vnese se jih naj v krstno knjigo kot očete, v kolikor tega ne odsvetujejo tehtnejši razlogi.«

Slikar Franc Gornik poslika kapelico

Nekaj let je preteklo, ko se je Jožef po posvetovanju z župnikom odločil za naslednji korak.

»Marija, kapela ni nič vredna, če v njej ni podob svetnikov ob Materi božji!« je vedel povedati svoji ženi Mariji.

Vpregel je voz in se odpeljal v Metavo. Za poslikavo kapelice bo najel cerkvenega slikarja Franca Gornika. Gornik je medtem poslikal nekaj kapelic in tudi cerkva, zato bo prava izbira.

»Kapela je posvečena Mariji, zato prosim za napis 'Marija brezmadežna prosi za nas boga', je v pogovoru zaupal Gorniku.

Cerkveni slikar je levo in desno od kipa brezmadežne Marije začel slikati apostola sv. Petra in sv. Pavla. Za dobro žetev in letino, proti strelji in proti toči, ki je vaščanom že tolikokrat potolkla pridelke, je Gornik naslikal apostola sv. Janeza. Ker se je v vasi razbohotil alkoholizem, pa je narisal sv. Mateja, zavetnika kraja in borca proti alkoholizmu. Mučenik sv. Marko bo v nebesih molil proti nenadnim smrtim, ki so že nič tolikokrat prizadele Tepehovo družino in ostale vaščane. Evangelist sv. Luka pa bo ščitil živino.

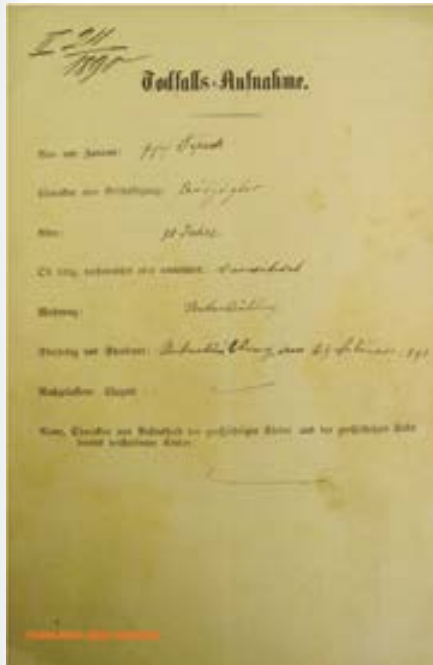
Minili sta skoraj dve stoletji. Pri kapelici se vsako leto zbirajo prebivalci občine Duplek k zaobljubljeni procesiji, ko jim je

pred mnogimi leti na dan drugega julija toča vse potolkla. Občani in občanke, ki živijo blizu kapele, vedo povedati, da jih, od kar stoji kapela, huda toča pusti pri miru. Morda pa so bile uslišane molitve in prošnje naših prednikov in ima kapela čudežne moči!

Doc. dr. Breda Mulec

Viri :

- Ustno izročilo;
- Družinski listi, Nadškofijski arhiv Maribor;
- Slomškove vizitacije iz leta 1860, Nadškofijski arhiv Maribor;
- Poročilo o postavitvi kapelice (Nadškofijski arhiv Maribor, Pastoralne konference, Pastoralno vprašanje za leto 1911, ŠKC 11c, Dekanija – Maribor – levi breg, Sv. Martin pri Vurberku);
- Rimski obrednik, Lavantinski in ljubljanski ordinariat, Ljubljana 1932;
- Seznam desetincev, Nadškofijski arhiv Maribor;
- Kmetijske in rokodelske novice, letnik 1860;
- Vid Kelbič: Življenje in delo slikarja Franca Gornika, Malečnik 2012;
- Franc Hrstelj: Otroci luči, Družina, Ljubljana 1999;
- Marija Makarovič: Zdravstvena kultura agrarnega prebivalstva v 19. stoletju.

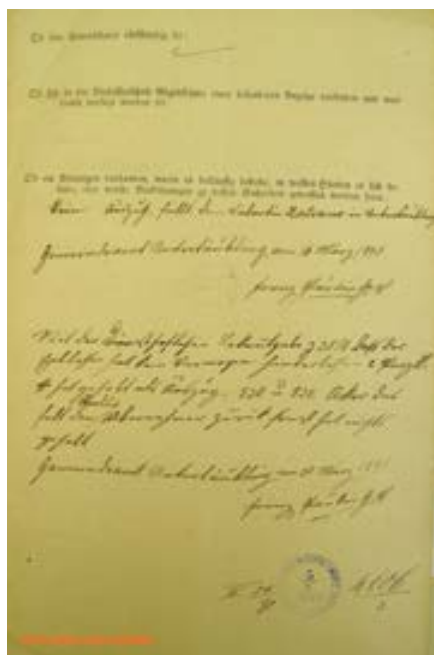
Smrtovnica za Josefom Tepehom, graditeljem kapele (1820 - 1890).

Iz smrtovnice je razvidno, da je umrl kot vdovec preužitkar (Auszügler), brez premoženja in živčih potomcev.

Pred smrtjo je nekomu prodal ali predal posest in si zagotovil pravico do dosmrtnega bivanja in hrane.

Omenjata se parceli št. 530 in 834 ter njun prevzemnik Valentin Katiano.

Vir: Pokrajinski arhiv Maribor

PRIZNANJA ZA DELO KARATEISTOV

Dobitniki: Vita Rojs, Sara Rojs, Hera Agapito Masten, Karin Ludvik, Jana Rojs, Lana Žugman, Lejla Verbošt ter Gaja in Tjaša Rojs.

Najuspešnejši in najbolj perspektivni karateisti iz Karate kluba WKSA Duplek so tudi letos dobili priznanja za svoj trud, ki ga podeljuje Občina Duplek. Naš karate klub je v preteklem letu osvojil 102 medalji na državni in mednarodni ravni, na kaj smo zelo ponosni. Čestitamo vsem tekmovalcem, še posebej prejemnikom priznanj. Hkrati se zahvaljujemo donatorjem, staršem, Občini Duplek in vsem, ki so nam do teh uspehov kakorkoli pomagali.

ZUBLING CUP 2019

Na mednarodnem tekmovanju so vsi trije naši tekmovalci dobili medalje.

Tokrat se je naš Karate klub WKSA Duplek udeležil mednarodnega tekmovanja v Avstriji, natančneje v Lipnici. Tekmovanje se je imenovalo Zubling cup 2019 in je potekalo po olimpijskih WKF pravilih med 11 državami, ki so imele skupaj skoraj 400 nastopov. Tekmovanja smo se zaradi bližajočega se konca šole udeležili samo s tremi tekmovalci, ki so se vsi vrnili z medaljami.

Damjan Žinko je nastopil v kategoriji oseb s posebnimi potrebami in kljub velikemu pritisku publike ter nekaterim napakam dosegel tretje mesto. Jana Rojs je nastopila v športnih borbah in dokazala, da se z vztrajnostjo lahko veliko nauči. Klonila je šele v finalu proti Nisi iz Murske Sobotice. Po zaostanku 4:1 je dosegla neverjeten pre-

Jana Rojs in Nisa Kocet

Foto: Matej Verbošt

Otvoritev tekmovanja v Avstriji

Foto: Matej Verbošt

obrat in izenačila na 5:5, a je imela nasprotnica prednost prve dosežene točke, kar je Jano stalo zlate medalje. Vita Rojs je tudi tokrat imela srečo z žrebom, a se je v finalu spopadla z balkansko prvakinjo, ki si ni dovolila presenečenja. Tako smo zaključili tekmovanje z dvema drugima in enim tretjim mestom.

VPIS V TEČAJ KARATEJA

Karate klub WKSA Duplek vabi k vpisu tečaja karateja vse, ki so stari vsaj 6 let ali več. Vpis poteka vse leto na naših treningih v telovadnici OŠ Korena (torek in četrtek 17.30–19.00). Več lahko izveste na naši spletni strani www.wksaduplek.si. S skupinsko vadbo otroci razvijajo

motorične sposobnosti in se učijo tehnik karateja, katere tudi športnih borb. Naučijo se natančnosti, koncentracije, ravnotežja, sposobnosti orientacije v prostoru in nenazadnje spoznavajo moč svojega telesa in bistrijo um. Pridi in treniraj z nami tudi ti.

Matej Verbošt

K24 ULTRA TRAIL RACE

Mateja Mlinar je pretekla 100 kilometrov in osvojila 5 koroških vrhov s 5420 višinskimi metri.

Petek, 9. avgust, ni bil navaden petek, saj po službi nisem rekla, pozdravljen vikend, ampak sem ob 22:00 stala na štartu v Črni na Koroškem, da bi opravila enega največjih izzivov v svojem življenju – se podala na 100 km dolgo pot s 5420 višinskimi metri in jo (to je bila skrita želja) prehodila v manj kot enem dnevu.

Leto 2000 – K24, začetek zgodbe

80 km dolga pot z vzponi na pet najvišjih vrhov okoli Črne na Koroškem: na Peco (2126 m), Olševo (1930 m), Raduho (2062 m), Smrekovec (1577 m) in na Uršljo goro (1699 m). Najbolj vzdržljivi in drzni gorniki, ki premagajo pot v manj kot 24 urah, postanejo člani Kluba 24.

Leto 2019 – zgodba se nadaljuje

Trasa je podaljšana na 100 km in postane edinstveni trail na svetu s tekom skozi opuščene rove rudnika Mežica in prav tako na vseh pet vrhov Koroške.

Izziv me je privlačil že od malih nog, vendar nikoli ni bilo prave priložnosti. Bil pa je potreben tudi pogum, saj imam do tovrstnih tekmovanj precej strahospoštovanja in se zavedam, da je potrebna izjemna psihofizična pripravljenost.

Nato sem nekega sončnega julijskega dne na vrhu Triglava srečala izjemnega ultra tekača Tilna Potočnika, ki me je z nekaj besedami prepričal, da se prijavim in udeležim premiere izvedbe omenjenega tekmovanja.

Če glava nori, celo telo trpi

Dejstvo je, da je bilo tekaških kilometrov v nogah v tem letu bistveno premalo, časa za pripravo pa skoraj nič. Že res, da skoraj

ni dneva, ko ne treniram, saj že samo delo osebnih trenerke od mene zahteva, da sem ves čas v formi, vendar treninga v fitnesu ne morem enačiti z dolgimi razdaljami pretečenih kilometrov. Kakorkoli, limit za diskvalifikacijo je bil 33 ur, v

tem času, sem vedela, da bom v cilju (če seveda na poti ne bo večjih težav).

Točno ob 22. uri smo ob nagovoru in spodbudnih besedah izjemne Tine Maze pričeli s tekom. Vsi s čelnimi svetilkami na glavi, razposajeni in v pričakovanju, kaj vse bomo na tej dolgi poti doživeli. Po dobrem kilometru poti smo zavili v podzemlje Pece. 6,5 km smo tekli v ravnini, kar je bila prava atrakcija, saj smo bili čez nekaj ur že na samem vrhu Pece. Na nebu je sijala luna, vsak od nas tekačev je bil v svojem svetu, zatopljen v svoj tempo in svoje misli. Slišalo se je le globoko dihanje, tleskanje palic po skalovju in zvoki noči.

V vsaki okrepčevalnici sem spila ogromno kokakole, ki je po mojem mnenju eden najboljših napitkov med aktivnostjo, saj ima veliko vsebnost sladkorja. Potem pa prvi problem – hrana. Po pogovoru z izkušenimi tekači sem dobila mnogo nasvetov, da moram dovolj piti in jesti, sicer ne bom vzdržala. S sabo sem imela veliko energijskih ploščic, vendar mi ni popolnoma nič ugajalo. V okrepčevalnicah je bilo veliko hrane – svežega in suhega sadja, palačink, sendvičev, domačega peciva – vse, kar si srce poželi. Appetit pri meni pa ... nula. Nekako bo že šlo, sem si ves čas ponavljala in skušala ostati pozitivna.

Druga težava – žulji. Na 30. kilometru so začeli bosti z vso silo, bolečina se je stopnjevala, krivca sta bila popolnoma nova obutev (amaterska napaka z moje strani), malo pa tudi moja splošna podvrženost žuljem. Tretja smola – pri padcu sem zlomila pohodniške palice, ki bi jih krvavo potrebovala, saj so me čakali še vzponi na tri vrhove in tudi po ravninskih delih jih je človek vesel, ko se pod težo svojega telesa bolj štorasto premika, saj utrujenost pač naredi svoje.

Na 45. kilometru nas je tekače pričakala vreča z lastno opremo, kjer sem menjala obutev (to mi kaj dosti ni pomagalo, ker je bila škoda že storjena) in skušala pojedsti svež rogljiček, ki sem ga po parih ugrizih izpljunila, ker ni šel 'dol'. Mimo je pritekel tekač iz Trbovelj, Iztok, videla sva se prvič, izmenjala par besed in sklenila, da nadaljujema skupaj. To je bila najboljša poteza, saj je imel fant izkušnje z ultra teki in je na mnogih odsekih kasneje znal ustaviti mojo mladostniško zagnanost. Razložil mi je, da četudi se na 55. kilometru počutim odlično in bi kar podela na vrh Raduhe, moram to početi razumno z mislijo, da me čaka še precej ur teka, bolečin in borbe same s sabo. Po domače povedano, da se moram 'šparat'. Kako zelo prav je imel in neizmerno sem mu hvaležna. Ne bom pozabila trenutka, ko je bilo do cilja še 33 km in sem ga vprašala, kaj to pomeni časovno. Sama sem imela v mislih, da nekje 4–5 ur, on pa je dejal, da med 7 in 8 ur. Kot mala punčka sem mu potožila, da jaz pa 8 ur že ne bom tukaj! Objel me je, me poljubil na čelo in odločno vzkliknil: »Hej, mala, imava to!« V hipu mi je postalo nerodno, da se sploh smilim sama sebi, in nadaljevala sem z njim, ramo ob rami.

Po težavah zmagoslavno v cilju

Kmalu se nama je pridružila njegova punca in mi solidarno odstopila svoje pohodniške palice, kar mi je zopet dvignilo motivacijo. Iztok je imel s sabo družino in prijatelje, ki so naju pričakali na vsakem odseku, napolnili flaške z vodo, naju masirali ter mentalno zelo spodbujali. Na 90. kilometru pa sem se žal poslovila od Iztoka in njegove punce, saj so se zame pričele resne težave. Telo in glava nista več želela sodelovati in sredi spusta sem se zgrudila na tla, kot bi mi odrezalo noge. Ko sem se želela

pobrati, kar ni šlo. Minute so kar minevale, občutek je bil grozen. Tolikšen del proge je bil za mano, manjkal je le še vrhunec, le kako, da ne gre ...

Tu je svoj davek verjetno terjalo dejstvo, da nisem jedla. Čisto sem bila izčrpana in po rokah sem se nato odvlekla do potočka, ki je tekel ob cesti. Vsi so me prehiteli. Sama se večkrat pošalim, da sem ležala kot krava v ledeni vodi, ampak neznansko je prijalo. Očitno je nekdo medtem obvestil organizatorje, da ima neka tekačica težave in da leži v vodi, saj sta se dva moška s štirikolesniki pripeljala pome. To je bil usodni trenutek, saj sem ju morala prepričati, da je vse v redu z mano in da četudi se plazim po vseh štirih, HOČEM priti do cilja. Namreč, v pravilih tekmovanja je pisalo, da če zdravniško osebje ali organizator oceni, da nisi sposoben za nadaljevanje, je to potrebno upoštevati, sicer pride do diskvalifikacije.

Pa sem šla. Odločena, da me nič več ne ustavi. Ledena voda me je spravila k sebi in tik pred ciljnim vzponom sem srečala prijatelja – navijača, ki je del poti prehodil z mano, in to sem takrat zelo potrebovala. V zadnji okrepčevalnici pa so me še polili z 20-litrskim čebrom vode, češ, da tako ali tako potrebujem malo osvežitve pred koncem. Sprva je bil kar malo šok, saj nisem pričakovala, da bodo to res storili, a sem vse skupaj obrnila na hec in jim rekla, da jim bo sedaj Savinjšanka pokazala, kako se to dela. V cilj sem nato dobesedno poletela! Ura se je ustavila pri 18:59:18, krepko boljše od željenega.

Zasedla sem 7. mesto med Slovenkami. Višja medicinska sestra mi je takoj oskrbela žulje, čez nekaj dni pa sem bila pri dežurnem zdravniku, kjer mi je kirurg odstranil 2 nohta na nogi in dejal, da bi bilo lahko naslednji dan že prepozno in bi bila ob dva prsta. A to je že pozabljena stvar. Občutek ob tem, da sem opravila izziv, bo ostal za

vedno. Ker ... bilo je res peklensko. Če sem iskrena, je bil to drugi najtežji dan v mojem življenju. Ker najtežji je bil zagotovo porod. Morda zato, ker je bilo toliko zapletov vmes. Pa še štiri ure dlje je trajal. Hja, žensko telo je res stroj!

Mateja Mlinar

NOVA VADBA V BINI AKADEMIJI

Včasih je težko ubežati slabi volji, stresu in negativnim mislim.

Normalno je, da nas stres spremlja. Po navadi ga vidimo kot slabega, zelo redko kot dobrega. Stres je po svoje dober, kadar je to enkratni dogodek. Kadar je kroničen, pa zelo uničuje zdravje. Vendar pa lahko stres pretvorimo v pogonsko gorivo. Stres telo pripravi na borbo in akcijo ter pokaže, da nekaj ni v redu. Da bo zadeva lažja, poišči vzrok, ki te je spravil v stres, in ga začni reševati.

Aikido borci Bini Akademije po treningu

Foto: Bine Štruel Nina in Lana v aikido prijemu ai hanmi

Foto: Janja Bohak

Ko bo vzrok znan, se vprašaj, ali lahko kaj spremeniš in kako.

Poišči rešitev in pojdi v akcijo. Če ne moreš ničesar spremeniti, se lahko umakneš ali pa vzameš to situacijo takšno, kot je, jo sprejmeš ter poskušaš najti v njej nek višji smisel. Ne vrti se v začaranem krogu. Poišči pomoč, pokliči prijatelja, sprosti se na način, s katerimi boš odklopil misli ... morda preizkusi novo obliko vadbe, ki te bo sprostila prav pri nas v Bini akademiji.

Začeli smo z novo obliko vadbe, ki jo moraš preizkusiti.

Z nami si lahko vsak torek in četrtek od 20.30 do 21.30 v prostorih večnamenske dvorane v Spodnjem Dupleku. Spremljaj nas na spletnem portalu www.biniakademija.com ali nas pokliči po telefonu 070 823510 (Bine).

*Bine ŠTRUCL,
instruktor aikida, črni pas 2. dan*

AIKIDO ZA OTROKE, ODRASLE IN SAMOOBRAMBA ZA ŽENSKE

Konec je počitnic za naše aikidoke in nova sezona treningov v Bini akademiji se je začela.

Če na kratko povzamemo lansko šolsko leto, lahko poveemo, da smo bili zelo uspešni in smo pridno trenirali, saj smo v obeh skupinah otrok v juniju na izpitnem polaganju pridobili tri črne pasove in nazive mojster aikida. Naj omenimo še odličen aikido kamp seminar, kjer so naši borci prespali v dojetu na tatamijih.

V septembru ponovno začenjamo s samoobrambo za ženske, kjer se bo lahko nežnejši spol spoznal s tehnikami aikida in jiu jitsa ter tako pridobili znanje o tem, kako se braniti pred napadalci, in to tudi z orožjem (palico, pištolo, nožem).

Še vedno se nam lahko pridružite na treningih aikida vsi, ki se želite spoznati s to borilno veščino in trenirati skupaj z nami na tatamijih. Aikido je zelo fleksibilna borilna

veščina, primerna za otroke (motorične sposobnosti), ženske (kot samoobramba) in moške. Lahko jo prične trenirati v zgodnji mladosti ali pozni starosti.

Termini treningov:

- otroci od 3 do 7 let vsak torek in četrtek od 16.00 do 17.00,
- otroci od 7 do 15 let vsak torek in četrtek od 17.00 do 18.00,
- samoobramba za ženske in odrasla skupina (15 let in naprej) vsak petek ob 18.00.

Vsi treningi potekajo v centru Apolon, Kramarjeva 1, Tezno.

*Bine ŠTRUCL,
instruktor aikida, črni pas 2. dan*

DOBRI STRELSKI REZULTATI

Zanimanje za streljanje z zračno puško vedno večje.

Tihe želje članov strelske sekcije Društva upokojencev Duplek, da se poveča število naših članov, so se v letošnjem letu uresničile. Pridružilo se nam je kar 7 novih članov, tako da šteje naša sekcija sedaj že 20 članov. Ob tem je vsekakor potrebno poudariti, da je med njimi kar nekaj takih, ki že imajo »strelske izkušnje« in so sodelovali na tekmovanjih najvišjega ranga v naši državi. Poleg odličnih strelcev smo torej dobili tudi dobre učitelje z bogatimi izkušnjami v tem športu.

Lahko bi tudi dejali, da so nove člane pritegnili naši zelo dobri strelski rezultati, ki smo jih dosegali v zadnjih nekaj letih. Predvsem v regijskih tekmovanjih je blestela naša prva ekipa DU Duplek, v kateri je s svojimi rezultati izstopal Oto Lavuger, ki ima pri častitljivih, skoraj osemdesetih letih še vedno ostro oko, čeprav se mu, kot pravi sam, roke vedno bolj tresejo. Očitno zna pritisniti na petelin puške

Najboljša strelca v letošnjem letu - Marjan Gajzer in Mirko Jug

v pravem trenutku, da veliko strelcev konča v sredini tarče.

Kar pa se tiče tekmovalnega dela naše strelske sekcije, smo tudi v letošnjem januarju začeli že tretjič zaporedoma z zimsko ligo. Tudi tokrat je sodelovalo 6 ekip iz Voličine, Pesnice in Dupleka. Letošnje tekmovanje si bomo še posebej zapomnili po izredni izenačenosti predvsem ekip Voličina I in Duplek I. Vse do zadnjega kroga tekmovanja v Dvorjanah je prepričljivo vodila ekipa Voličine I,

in sicer za 17 krogov pred ekipo Duplek I. Na domačem terenu pa se je zgodil nekoliko nepričakovan preobrat, saj je ekipa Duplek I premagala Voličino I za celih 19 krogov, kar je pomenilo skupno zmago ekipe Duplek I za pičila dva kroga. Našo ekipo so sestavljali Zlatko Miklavc (160 krogov), Marjan Gajzer (167 krogov), Mirko Jug (172 krogov) in Oto Lavuger, ki je bil s 177 krogi najboljši strelec in najbolj zaslužen, da je ekipa Duplek I prejela pokal za osvojeno prvo mesto.

Rezultati zimske lige 2019, ki je trajala od januarja do maja 2019:

Ekipno:

1. DU Duplek I – 2570 krogov
2. DU Voličina I – 2568 krogov
3. DU Duplek II – 2343 krogov
4. DU Voličina II – 2323 krogov
5. DU Pesnica – 2090 krogov
6. DU Voličina ženske – 1991 krogov

Posamezno:

1. Srečko Poštrak (DU Voličina I) – 678 krogov
2. Marjan Gajzer (DU Duplek I) – 669 krogov
3. Mirko Jug (DU Duplek I) – 653 krogov

Strelske aktivnosti smo nadaljevali 7. maja 2019, ko je DU Pobrežje organiziralo regijsko tekmovanje na strelišču Železničar. Tokrat so v konkurenci moških ekip iz Lenarta, Voličine, Pesnice, Pobrežja in Dupleka prepričljivo zmagali strelci DU Voličina in končali pred ekipo DU Duplek.

Junija smo imeli dva tekmovalna dogodka. Prvi je potekal 18. junija 2019 na zunanjem strelišču DU Voličina in je veljal za izbirno tekmovanje za državno prvenstvo, ki je potekalo septembra v Trzinu.

Rezultati

Moški ekipno:

1. DU Duplek II – 631 krogov (Mirko Jug – 173, Stanko Golc – 159, Franc Hrnčič – 150, Albin Zel – 149)
2. Sveta Ana – 615 krogov
3. Benedikt – 614 krogov

Ženske ekipno – z naslonom:

1. Benedikt – 662 krogov
2. Voličina – 638 krogov
3. Lenart – 627 krogov

Moški posamezno:

1. Jug Mirko (DU Duplek II) – 173 krogov
2. Fekonja Aleksander (DU Cerkevjak) – 172 krogov
3. Črnko Edo (DU Benedikt) – 166 krogov

Občinsko tekmovanje - Najboljši trije skupaj s predsednico DU Marinko Čučko in predsednikom strelske sekcije Andrejem Štrusom

Ženske posamezno:

1. Leš Milena (DU Lenart) – 177 krogov
2. Štuklek Milena (DU Voličina) – 171 krogov
3. Vogrin Slavica (DU Voličina) – 170 krogov

Drugi dogodek je bilo občinsko tekmovanje ob občinskem prazniku Občine Duplek, ki je potekalo na našem strelišču v Osnovni šoli v Dvorjanah 20. junija 2019. Tokrat je bil zmagovalec Marjan Gajzer s 174 krogi, drugo mesto je zasedel Mirko Jug s 173 krogi in tretje Oto Lavuger s 167 krogi.

DU Lenart je 9. avgusta 2019 organiziralo regijsko tekmovanje na strelišču Albina Postružnika v Sveti Trojici. Sodelovalo je 9 moških in 5 ženskih ekip iz Benedikta, Pesnice, Voličine, Dupleka, Cerkevjak, Pobrežja, Lenarta, Svete Trojice in Svetega Jurija. Med ekipami je prvo mesto osvojila ekipa DU Duplek s 630 krogi (Stanko Golc 166 krogov, Marjan Gajzer 159 krogov, Zlatko Miklavc 156 krogov in Franc Hrnčič 149 krogov), drugo mesto je pripadlo ekipi Benedikta s 619 krogi, tretje mesto pa je zasedla ekipa Voličine s 606 krogi. Pri posameznikih je prvo mesto osvojil Ivan Škamlec iz DU Lenart s 171 krogi, drugo mesto je pripadlo Srečku Poštraku iz DU Voličina s 168 krogi, tretje mesto pa je zasedel Stanko Golc iz DU Duplek.

Kot vsako leto smo tudi letos v Dvorjanah 29. avgusta 2019 organizirali tradicionalno meddruštveno tekmovanje, ki so se ga udeležile ekipe DU Voličina, DU Pobrežje, DU Pesnica in DU Duplek. Tokrat je naša ekipa prvič tekmovala kar s tremi ekipami. Manjkalo je Društvo upokojencev Lenart, ki se zaradi drugih obveznosti tekmovanja ni moglo udeležiti. Tokrat je prepričljivo zmagala ekipa DU Duplek I s 655 krogi, drugo mesto je osvojila ekipa DU Voličina s 618 krogi, tretje mesto je pripadlo ekipi DU Duplek II s 611 krogi, četrta je bila ekipa DU Pobrežje s 608 krogi, peta DU Duplek III s 584 krogi in šesto mesto

Državno prvenstvo DU v Trzinu

Regijsko tekmovanje - Pokal za prvo mesto - Lenart Vse foto: Andrej Štrus

je zasedla ekipa DU Pesnica s 478 krogi. V ženski konkurenci je kot edina tekmovala ekipa DU Voličina, ki je dosegla ob streljanju z naslonom odličen rezultat 684 krogov.

Med posamezniki v moški konkurenci je zmagal Marjan Gajzer (DU Duplek I) s 170 krogi, drugo mesto je osvojil Mirko Jug (DU Duplek I) s 169 krogi in tretje Srečko Poštrak (Voličina) s 166 krogi. V ženski konkurenci je z odličnim rezultatom 185 krogov prvo mesto osvojila Milena Štuklek, druga je bila Slavica Vogrin s 179 krogi in tretja Zinka Roškar s 165 krogi.

Vrhunec tekmovanj našega strelskega društva v letošnjem letu je bila vsekakor udeležba na Državnih športnih igrah, kjer smo od 16 moških ekip zasedli solidno 10. mesto s 476 krogi. Pravila Strelske zveze Slovenije so namreč taka, da se od štirih tekmovalcev štejejo le trije najboljši rezultati, ki so jih v naši ekipi dosegli Marjan Gajzer – 168 krogov, Zlatko Miklavc – 157 krogov in Drago Muršec – 151 krogov. Rezultat našega četrtega strelca Otmarja Zela se v skupni rezultat ni štel.

Če potegnemo črto pod letošnjo sezono, lahko ugotovimo, da so rezultati vsekakor boljši kot tisti leta 2018 in spodbudni tudi za naslednje leto. Pridružil se nam je nekaj novih odličnih strelcev, ki nam na letošnjem državnem prvenstvu zaradi nedolžljivih drugih obveznosti žal niso mogli pomagati. Se bo pa prav kmalu ponudila nova priložnost za dokazovanje, in sicer v okviru že tradicionalne četrte zimske lige, ki se bo začela januarja 2020. Vsi člani našega strelskega društva zelo pridno in zavzeto trenirajo, zato verjamem v dobre rezultate tudi v prihodnje.

Strelski pozdrav MUŠ.

Andrej Štrus,
predsednik strelske sekcije DU Duplek

PROJEKT KOLESARIMO ZA CELIAKIJO

Foto: Arhiv Občine Duplek

Matjaž Golob je 15. avgusta prikolesaril tudi v našo občino, kjer mu je dobrodošlico izrekel župan Mitja Horvat.

Novomeščan Matjaž Golob, rekreativni kolesar, je 18. avgusta zaključil svojevrsten 14-dnevni kolesarski podvig. V tem času je obiskal vseh 212 slovenskih občin, prevozil 3000 km in premagal 40 000 višinskih metrov. Kolesarja je širša javnost spoznala že lanskega avgusta, ko je prevozil pot po meji nekdanje skupne države Jugoslavije, letos pa je na pobudo društva Celiac, katerega predsednik je Goran Makar, kolesarjenje namenil osveščanju o celiakiji in izzivih bolnikov s celiakijo pri vsakdanjem življenju brez glutena.

Kaj je celiakija? Celiakija je kronična sistemska avtoimunska bolezen, ki je posledica preobčutljivosti na gluten. Gluten najdemo v žitih, kot so: pšenica, ječmen, rž, oves, pira, kamut, tritikale in bulgur. Za bolnike s celiakijo je edino zdravilo stroga

in dosledna brezglutenska dieta. Škodljiva je že minimalna količina glutena, zato je prehranjevanje bolnikov s celiakijo zunaj lastnega doma precej tvegano. Ponavljajoči se, pa čeprav majhni vnosi glutena, kot je na primer glutenska drobtinica ali slučajna kontaminacija, dražijo bolnikov imunski sistem, zato bolniki s celiakijo tvegajo večjo nevarnost razvoja drugih avtoimunskih bolezni, raka črevesja oziroma limfnih vozličev v črevesju, kronično anemijo, osteoporozo, nevrološke probleme, druge oblike raka ...

Ponudba brezglutenskih živil je danes res večja, a bolniki s celiakijo morajo biti ves čas previdni, preverjati deklaracije, jih primerjati z originalnimi, saj se nemalokrat zgodi, da je prevedena deklaracija drugačna kot originalna. Na prevedeni deklaraciji je npr. zapisano, da je živilo brez glutena, na originalni pa piše, da lahko vsebuje sledi glutena. Ampak za bolnika s celiakijo je tudi ta sled preveč.

Društvo Celiac pomaga pri ozaveščanju o celiakiji, lotili pa so se tudi izobraževanja mentorjev, ki svoje znanje o res strogi dieti prenašajo na nove bolnike.

Janja Tepeh

PREDSTAVILI SO SE S SKEČEM

Šola zdravja, skupina Dravske vile in povodni možje, ki že štiri leta deluje v Zg. Dupleku, se je predstavila na srečanju upokojencev Zgornjega Podravja.

Ko smo izvedeli, da bo letošnje srečanje upokojencev naše regije potekalo v naši občini, smo vsekakor želeli izkoristiti to priložnost in svoje delovanje prikazati tudi tistim upokojencem, ki dejavnosti Šole zdravja še ne poznajo.

Da bi predstavitev vaj naredili privlačnejšo, smo sestavili tudi kratek skeč, ki sta ga zelo lepo izvedli učenki 7.b razreda, Zoja Miholič in Alina Bratovčak.

Da bi našo šaljivo predstavitev spoznali tudi vsi, ki se srečanja niste udeležili, vam skeč posredujemo:

Šola zdravja, 1000 gibov

Alina: Ali si slišala, da v Zg. Dupleku neki starci – uradno sem jim reče upokojenci – vsako jutro strašijo po Kirbiševem travniku ob Dravi?

Zoja: Ne, kaj pa počnejo?

Alina: Same neumnosti! Da ti samo povem, kakšno ime so si izbrali! Čeprav so člani društva Šole zdravja 1000 gibov in sekcija DU Dupleka, jim to ni bilo dovolj. Poimenovali so se Dravske vile in povodni možje.

Zoja: Zakaj pa takšno ime?

Alina: Ker mislijo, da bodo tako večno mladi, tako kot vile, ki nimajo let ...

Zoja: Pa jim to uspeva?

Alina: Ah, kje pa, saj veš, da to ni možno. Ampak če v nekaj močno verjameš, se to na koncu vedno uresniči. Kar nekaj članov skupine si je s temi rednimi jutranjimi vajami precej okrepilo zdravje.

Zoja: Pa saj tega ne morem verjeti. Da bi si z redno telovadbo krepili zdravje. Je pač enostavneje oditi k zdravniku, da ti predpiše zdravila in si zdrav.

Alina: Jaz tudi tako mislim, a v tej skupini vztrajajo, da je to res in kar nekaj med njimi je svojo gibljivost znatno izboljšalo. Pomisli, celo en enainosemdesetletnik je prišel k njim, in veš, da je sedaj, le po nekaj mesecih redne vadbe, že dosti bolj gibljiv.

Zoja: Ali misliš, da je to res možno samo z rednimi jutranjimi vajami? Jaz bi že rajši spala, kot pa ob vsakem vremenu zjutraj hodila k telovadbi.

Alina: Tudi sama tako mislim. A trdijo, da tudi pravilno dihanje ob telovadbi na svežem zraku pripomore k prekrvitvi celic našega telesa, predvsem možgani ne smejo trpe-

ti pomanjkanja kisika. Če torej h gibanju vseh sklepov in mišic dodaš še blagodejni učinek dihanja svežega zraka, pa bi res lahko dalo kakšen učinek.

Zoja: Daj no mir, kdo bi le verjel, da si lahko do zdravja in splošnega dobrega počutja pomagaš na tako enostaven način!

Alina: Res je težko verjeti, a Dravske vile in povodni možje trdijo svoje. Pravijo, da celo druženje po telovadbi, skupne akcije, praznovanja in izleti dobro vplivajo na zdravje.

Zoja: Pa so to že tudi kako dokazali?

Alina: Seveda. Redno se dobivajo na kavi, proslavijo vse rojstne dneve, česar se vsi že vnaprej veselijo, saj so vile tudi dobre slaščičarke. Pa ne samo to, letos so porabili ogromno časa, da so izpihali, pobarvali, nanizali na vrvice več kot 1000 pirhov in z njimi okrasili lipo pri avtobusni postaji v Zg. Dupleku. Dela je bilo res veliko, a rezultat je bil zelo lep in všeč mimoidočim. Pa tudi na izlete redno hodijo. Pomisli, nazadnje so šli celo na kosilo k Romom v Puščo.

Zoja: Pa ti res niso normalni. Ali je kdo drugi dan zbolel?

Alina: Ne, to pa res ne, pravijo, da je bil bograč odličen. Pa še recept zanj so dobili!

Zoja: Kakšen pa je recept?

Alina: Pravi romski bograč se naredi zelo preprosto: ukraješ krompir, pobereš povoženo divjačino, dodaš malo ukradene čebule in to je to!

Zoja: Veš, meni se pa zdi ful čudno to, da ti starci delajo toliko neumnosti, če pa pravijo, da z leti postajaš vedno bolj pameten!

Alina: Mislim, da je temu kriva njihova vodja. Starka, ki hoče biti podobna Kim Jong Unu in jo morajo klicati »Velika vodja«. K sreči ne zahteva, da bi ji rekli ljubljena velika vodja, ker to bi pa bila le prevelika laž.

Zoja: Jooj, pobegniva z odra, vile in povodni možje se že bližajo odru in če bova tukaj, bodo še kje naju prisilili, da bova z njimi telovadili.

Seveda vas ponovno vabimo, da se nam pridružite. Če je naša skupina predaleč od vašega doma, pa lahko povabite sosede, da vas bo vsaj 4 ali 5, in vam pridemo pomagat ustanoviti skupino. Za vse informacije pokličite na 040 707 282.

*Šola zdravja, skupina Dravske vile in povodni možje,
Sonja Černič Lagerwall*

Tako se telovadi v Šoli zdravja

Vse foto: arhiv Ivana Bratuša

Po telovadbi se priležeta malica in počitek

»Na hribčku grad stoji,
v gradu bele line tri,
pri vsaki lini žena stoji,
pojdi jo zdaj rešit ti!«

SREDNJEVEŠKI DAN NA GRADU VURBERK

S ponosom smo se soustvarjalci Srednjeveškega dneva na gradu Vurberk poslovali od 12. Srednjeveškega dne.

»Lepa je naša dežela« – imamo navado reči sami sebi, prijateljem in obiskovalcem. Pri tem nas upravičeno greje kanček zadovoljnega ponosa: vemo, da govorimo resnico. Lepa je ta naša Slovenija, lep je ta košček sveta v srcu Evrope, lep je ta naš grajski vurberški kotiček.

Vsako leto znova najprej pomislimo na naše najmlajše, zato smo letos še toliko bolj veseli vseh, ki so se priključili raznim spretnostnim delavnicam, namiznim družabnim igram, srednjeveškim kartam v igri z žetončki in hoji s hoduljami ali pa so se zavrteli na srednjeveškem vrtiljaku, si dali skovati ime na podkev sreče, se nasmejali dvornima norčkoma ob žongliranju in vihtenju nožev ali se čudili čarodeju ob »goreči« knjigi in drugim čarovnijam, se posladkali z omamno dišečimi grajskimi miškami naših dvornih gospodinj, se ustavili na številnih bogato založenih stojnicah ali menjali svojo igračo in knjigo.

Našo pozornost je pritegnila tudi odlična uprizoritev težkega življenja tlačanov tistega časa. Doživeli smo sodbo berača, občudovali ples skupin, ki je bil v srednjem veku izjemen dogodek in za mnoge mlade tudi priložnost, da so med seboj izmenjali kakšno spoštljivo in lepo besedo ali se srečali z osebami, ki so bile pomembne v tedanjem družbenem življenju.

Seveda si pa prav posebno mesto na grajskem dvorišču zasluži naš grajski pisar, ki budno spremlja dogajanje in dobrovoljno pokramlja z vsakim mimoidočim.

Ker imamo cilje in se zavedamo, kako pomembno je, da pomagamo otrokom ustvarjati nepozabne spomine ter da hkrati ohranjamo svojo zgodovinsko dediščino, ki nam je bila zapuščena, vemo, zakaj ves trud nastopajočih, ki sooblikujemo dogajanje.

Letošnji navdih so bila plemenita dejanja sodelujočih, nastopajočih in vseh obiskovalcev z velikim srcem, ki so pomagali našemu malemu vitezu, za kar se jim iskreno zahvaljujemo.

Da smo pri svojem poslanstvu uspešni, gre zahvala Občini Duplek, pokroviteljici prireditve, in županu Mitji Horvatu.

Amanda Lesjak

»Sodba beraču« (Tlačani iz Spuhlje)

Goreča knjiga (Čarodej Sam Sebastian)

Zabava na dvoru (ZUM Kreativna)

Mečevanje (Maistri Marpurgi)

Vse foto: Amanda Lesjak

JUBILEJNI POHOD NA GRMADO

TD Vurberk je pripravilo 15. prvomajski pohod na najvišji vrh osrednjih Slovenskih goric.

Iz leta v leto več pohodnikov, smo zapisali ob lanskem prvomajskem pohodu na Grmado, ki ga vsako leto (tokrat že petnajstič zapored) organizirajo neutrudni člani Turističnega društva Vurberk.

Na predvečer praznika vreme ni bilo spodbudno, saj je deževalo kot iz škafo, v praznični 1. maj pa sta nas zbudila sonce in prijetno toplo vreme. Vse to in dober glas o kvalitetno organizirani prireditvi so razlogi, ki so tudi letos privabili veliko število pohodnikov (okoli 500) na tradicionalni pohod na Grmado.

Ob prijetnem prazničnem vzdušju je pohodnike pozdravil predsednik Turističnega društva Vurberk, Ivan Žižek, jim voščil ob prazniku in zaželel dobrodošlico na Vurberku.

Pohodniki, družine z otroki, starejši, mlajši, vsi ljubitelji narave so se odpravili na 10 km dolgo pot, ki poteka od gradu Vurberk, kjer je tudi cilj, po cesti in gozdnih poteh okoliških krajev. Med pohodom udeleženci obišejo najvišji vrh občine Ptuj (Dolgi kamen) in najvišji vrh osrednjih Slovenskih goric Grmado (462 m).

Tako kot vsako leto so pohodniki ob plačilu prijavnine prejeli kontrolni kartonček, ki so ga potrdili na treh kontrolnih točkah, kjer so se lahko okrepčali, ob prihodu na cilj pa sta jih čakala topla malica in spominsko darilo – majica z napisom pohoda in simboli pokroviteljev.

Seveda pa pohodnike vsako leto pritegne bogat srečelov, ki ga z veliko truda pripravijo člani TD Vurberk. Skoraj nihče ne gre domov praznih rok, saj so darila mamljiva, še najbolj pa glavna nagrada, vikend paket s polpenzionom za dve osebi v toplicah.

Dobra volja in pohvale pohodnikov so za člane Turističnega društva Vurberk spodbuda, da bo tudi prihodnje leto potekalo lepo praznično druženje ob prvomajskem pohodu na Grmado.

Ne pozabite – se vidimo 1. maja 2020.

Dobrodošli!

Violeta Vogrinec

Foto: Bojan Vogrinec

REKORDNA UDELEŽBA PEVCEV

Na 28. srečanje Štajerska poje 2019 na Vurberku je prišlo 24 zborov.

Že od leta 1992 člani Turističnega društva Vurberk organizirajo srečanje pevskih zborov, ki so ga poimenovali Štajerska poje.

Za uvod so udeleženci letošnjega druženja skupaj zapeli pesem Ob slovesu pod taktirko zborovodje mag. Oliverja Bučka in ob harmonikarski spremljavi mladega nadarjenega Amadeja Bučka, ki se nam je predstavil tudi med odmorom prireditve.

Veliko zadovoljstvo in dobrodošlico nastopajočim ter obiskovalcem je zaželel predsednik TD Vurberka Ivan Žižek, ki ni skrival zadovoljstva ob velikem odzivu nastopajočih. TD Vurberk se trudi ohranjati kulturno dediščino oz. slovensko ljudsko pesem. Brez te prireditve bi prenekatero pesmi šle v pozabo.

V idiličnem ambientu grajskega dvorišča se je letos občinstvu predstavilo rekordno število različnih zborovskih zasedb, kar 24 jih je bilo s Štajerske, iz Prekmurja, pa tudi iz zamejstva. Nekateri zbori so bili skoraj na vseh srečanjih, med njimi tudi domačini, MPZ Franc Preložnik iz Dvorjan, pa tudi nekaj novih pevskih zasedb, ki so jih bili organizatorji še posebej veseli.

Zbori se tudi pomlajujejo

Število prijavljenih zborov – bilo je le nekaj manj kot 400 pevcev – dokazuje, da Slovenci radi prepevamo, še bolj razveseljuje pa je, da so med njimi tudi mladi pevci. Tako je ves nedeljski popoldan odmevala pesem različnih žanrov, tudi modernejših, predvsem pa slovenska

ljudska, narodna in ponarodela. Novost letošnje prireditve Štajerska poje na Vurberku so bile tudi TV kamere, in tako so si lahko gledalci in pevci prireditev ogledali tudi iz domačih naslonjačev na SIP TV.

Med nastopi so pevci in gledalci lahko skupaj z voditeljico Violeto Vogrinec, članico TD Vurberka, popotovali po lepih krajih občine Duplek, saj so bile predstavljene vse zanimivosti in vsi kulturno zgodovinski spomeniki občine Duplek, ki je tudi častna pokroviteljica srečanja. Najdlje časa so se pomudili prav na Vurberku in na ostankih nekdanjega mogočnega gradu Vurberk.

Po nastopu so vsi zbori prejeli zahvalno listino, ki bo zagotovo našla pravo mesto v vitrini posameznih zborov, podeljevala pa sta jih predsednik TD Vurberka Ivan Žižek in podpredsednik Branko Mahorič.

Vurberško druženje pevk in pevcev, ki je že od leta 1992 največje na Štajerskem, lahko postavimo kar ob bok taboru v Šentvidu pri Stični. Program se sicer razlikuje, saj v Šentvidu prepevajo vsi skupaj, na Vurberku pa se vsak zbor predstavi samostojno, in prav to je posebnost prireditve Štajerska poje.

Organizatorji obljublajo, da bodo z organizacijo nadaljevali tudi v prihodnje in dali svoj prispevek k ohranjanju slovenske besede in ljudske ter ponarodele pesmi.

Poleg ubranega petja pa sta na Vurberku pomembna še druženje in prepevanje po uradnem delu, kjer se je tudi letos še kako potrdilo, da »kdor poje, zlo ne misli«.

Pesem je odmevala vse tja do večera, ko je začelo sonce zahajati tam nekje za Pohorjem.

Violeta Vogrinec

ŠTEVILNI NASTOPI TAMBURAŠEV

Prvo polletje Tamburaškega orkestra občine Duplek je bilo pestro.

Na povabilo organizatorjev iz Miklavža smo se udeležili srečanja tamburaških orkestrów, ki je potekalo aprila na Osnovni šoli Miklavž. Na prireditvi je pod imenom Glas tamburice sodelovalo devet orkestrów iz Podravja in širše okolice.

Glas tamburice Miklavž

V kulturnem domu v Koreni je bila snemana dvourná oddaja Polka majolka, v kateri smo nastopili z dvema skladbama, in sicer s Kam le čas beži in Pika poka, ki sta priredbi umetniškega vodje Jana Juršnika. Za oddajo Polka majolka smo pred gostilno Splavar posneli tudi videospot z Rudijem Šantlom in Dupleško mornarico.

Polka in majolka

Ker se dober glas sliši tudi v deveto vas, nas je vodstvo Doma starejših občanów Idila iz Jarenine povabilo, da za njihove varovance zaigramo nekaj skladb in jim tako po-

Kazinska dvorana Maribor

pestrimo bivanje v domu. Varovanci so nas nagradili z velikim aplavzom in lastnoročno izdelanim darilom.

Evropark Maribor

Mednarodni glasbeni projekt za otroke s posebnimi potrebami se je odvijal v Evroparku v Mariboru pod vodstvom Doma Antona Skale. Otroke in obiskovalce Evroparka smo razveselili s tremi skladbami.

Nastop na povabilo RK Vurberk

Na likovni koloniji Duplek Art smo na podelitvi zahval obiskovalcem popestrili večer z nekaj zaigranimi skladbami, članom Rdečega križa Vurberk pa smo zaigrali na Vurberku.

Ob 30. obletnici Društva onkoloških bolników Slovenije smo Tamburaški orkester Duplek v Kazinski dvorani Slovenskega narodnega gledališča Maribor zaigrali pet skladb in tako popestrili prireditev.

S tem so se končali nastopi in delo v prvem polletju, mi pa smo se podali na zasluženi dopust.

*Marta Muršec
Tamburaški orkester Duplek*

Vse foto: arhiv Tamburaški orkester Duplek

JUBILEJNI DUPLEK ART 10

Razglednica kolonije

Mednarodna likovna kolonija Duplek Art sodi med največje v Evropi.

Med 30. majem in 2. junijem 2019 je v občini Duplek potekala že deseta mednarodna likovna kolonija Duplek Art. Tokrat je bilo število zainteresiranih sodelujočih potrebno celo omejiti in napraviti izbor, kar je še en dokaz, da ni pomembna velikost države, da se dogodijo velike stvari. Glas o koloniji je segel daleč izven meja Evrope.

Že tradicionalna, tokrat okrogla, deseta kolonija Duplek Art je že drugič potekala na mirni zeleni lokaciji piknik prostora Muršec v Zgornjem Dupleku. Kot je za kolonije pod organizacijsko taktirko našega društva običajno, smo sodelujočim prvi dan predstavili kulturne, zgodovinske in turistične znamenitosti kraja in okolice. Udeleženci so se sprehodili po Lentu in starem mestnem jedru ter se okrepčali v češki pivnici Kozel, kjer so nas pogostili s prigrizki in češkim pivom. Ogledali smo si razstavo v ga-

Udeleženci kolonije

Znamka Pošte Slovenije

leriji Kavarne Betnava, kjer smo lahko videli likovna dela, nastala na preteklih kolonijah. Sledila je vožnja do vznožja Pohorja v hotel Draš, kjer so razstavljena Ferkova dela. Tudi tokrat so bili udeleženci nastanjeni v hotelu Vila EMEI, kjer je sledila degustacija vin MAK, ki je bil tudi donator vina na koloniji.

Na kratko o kolonijah Duplek Art

Kolonije Duplek Art v organizaciji društva Ray&Co se po številu udeležencev, sodelujočih držav in trajanju uvrščajo med največje v Evropi, sicer pa so vse bolj prepoznavne in prepoznane tudi izven Evrope kot kvalitetne kolonije, ki se jih umetniki nadvse radi udeležujejo. Duplek Art je doslej gostil umetnike iz 19 držav sveta, in sicer s Kube, iz Nepala, Rusije, Japonske, Turčije, Bolgarije, Srbije, BiH, Hrvaške, Italije, Švice, Avstrije, Nemčije, Slovaške, Ukrajine, Češke, Peruja, Makedonije in Slovenije. Kar 70 odstotkov gostujočih umetnikov je z udeležbo na koloniji prvič obiskalo Slovenijo, za nekatere med njimi pa je bilo to celo prvo potovanje v Evropo.

Na štiridnevem druženju se vsi prisotni spoznajo tako z običaji in kulturo kot tudi z glasbo in vero ostalih udeležencev, saj poteka ustvarjanje v nadvse sproščenem in motivirajočem vzdušju, rezultat pa so kvalitetna likovna dela. Kljub jezikovnim in drugim barieram so se letos udeleženci večinoma sporazumevali kar v svojem, maternem jeziku, kar je prineslo poseben čar in potrdilo razmišljanje, da nas navkljub drugačnosti in nepoznavanju drugih kultur umetnost povezuje. Ustvarjalci izmenjujemo izkušnje, spoznavamo druge kulture in navade

Vse foto: Maja Šivec

ter ne nazadnje tehnike dela, zaradi česa ti odhajajo s kolonij bogatejši za neprecenljivo izkušnjo. Zato ne preseneča, da število zainteresiranih sodelujočih iz leta v leto narašča. Zaradi omejenosti prostora in sredstev je letos žal bilo razpoložljivih mest na koloniji manj, kot je bilo zainteresiranih ustvarjalcev.

Kulturni družabni večeri

K temu, da se v Dupleku pletejo internacionalne vezi, zagotovo pripomorejo tudi družabni večeri, ki so zmeraj kulturno obarvani. Priložnost predstaviti svojo nacionalno glasbo imajo tudi udeleženci; tako smo se letos zavrteli ob kubanskih ritmi in se povezali v makedonskem kolu. Na drugi strani pa je zmeraj poskrbljeno, da je kulturni program tudi lokalno začinjen. Tako so nam prvi večer popestrili učenci OŠ Dvorjane in Dvorjanski muzikantje, drugi dan citrarka Monika Heričko in tretji dan Ljudski godci iz Hoč ter Tamburaški orkester Duplek. Kot je že tradicija, smo kolonijo zaključili s podelitvijo priznanj, kar je storil naš župan, Mitja Horvat. Poskrbeli smo tudi, da so se predstavila tipična slovenska hrana in vina s Primorske, Dolenjske in Štajerske.

Podelitev priznanj - Moja majica je darilo slovaškega slikarja Luda Ševčika

Na koloniji Duplek Art 10 nastala likovna dela so bila doslej razstavljena v dveh delih v galeriji Kavarna Betnava, bo pa nekaj del te kolonije od 9. septembra 2019 možno videti tudi v Domu kulture Dvorjane. 40 likovnih del s preteklih mednarodnih likovnih kolonij Duplek Art si je možno ogledati tudi v Domu Danice Vogrinec.

*Rajko Ferk, predsednik društva Ray&Co,
organizator kolonij Duplek Art*

JUBILEJ MOŠKEGA ZBORA DU DUPEK

Ja, res, čas ni človekov zaveznik, zato je vsako leto delovanja uspeh. Še posebno, če se jih nabere za 25.

Skupaj z Društvom upokojencev Duplek je bil ustanovljen tudi moški pevski zbor društva – MoPZ DU Duplek. Takrat so pevci že prvič zapeli. To je bilo pred petindvajsetimi leti. Že mnogo prej je v Zgornjem Dupleku deloval moški sestav v okviru Kulturno-umetniškega društva Emila Adamiča, vendar je nekako z razpadom Jugoslavije tudi društvo prenehalo delovati. Izgubilo je namreč svojo dvorano za vaje in nastope. Brez "štalce" pač "krav'ca nima kje prebivat". In tako je po nekaj sušnih letih Pečarjev Rado nagovoril nekaj pevcev za nov zbor. Priključili so se tedaj nastajajočemu Društvu upokojencev Duplek, katerega predsednik je menda bil Alojz Gornik. Nekateri od njih še danes pojejo v tem zboru: Peter Lešnik, Lojze Ferlič, Ivan Ferlinc, Branko Iljaš.

Spomin z nastopa

Zboru se je kmalu pridružilo še nekaj pevcev iz Zg. Dupleka, ki so tedaj peli v Dvorjanah ali v Koreni. Privabili so pevovodjo Stanka Lileka, ki je zbor vodil vse do preskoka v novo tisočletje, ko je pred nas stopila ženska pevovodkinja Jasna, takrat še Pravdič, danes Cigler.

A namen tega članka ni poudarjati in opisovati zgodovino zboru s suhoparnimi podatki in letnicami. Pomembno je, da je zbor vsa ta leta deloval kot kompaktna celota in je bil ponos ne samo DU Dupleka, temveč celotne občine. Tudi Društvo upokojencev Duplek je bilo ponosno na svoje pevce, še posebej predsednica Slavica Golob. Zbor je namreč v ljubljanskem Cankarjevem domu kar dvakrat zastopal Zgornjepodravsko pokrajinsko zvezo društev upokojencev kot zmagovalac revije zborov društev upokojencev. Gostovanj je bilo iz leta v leto več, saj so nas vabili na vse strani, mi pa smo se vabilu radi odzvali.

Tudi na kakšnem abrahamu ali zlati poroki smo radi zapeli, saj je bilo tam vedno veselo tudi po končanem protokolu.

Najlepše pa je bilo na vajah. Koliko smeha in veselja smo dali od sebe! Ni čudno, da smo dočakali toliko let, ne samo kot društvo, temveč tudi kot posamezniki. Smeh, zabava in dobra volja so bili 25 let naša stalnica. Ne pozabna so proslavljanja rojstnih dni članov v naši pevski sobi. Ko smo bili utrujeni od petja in včasih od pijače, smo sedli bliže drug drugemu in si pripovedovali smešne, vesele pa tudi nenavadne ali kdaj pa kdaj žalostne prigode iz svojih življenj. Tu so izstopali Franc Mulec, pa Rado Pečar,

Foto: Borovinšek Vlado

Ivan Ferlinč in Lojze Ferlič. Mi, "mlajši", smo samo poslušali in se hihitali in smejali, saj je bilo vmes tudi kaj za lase privlečenega. Veselje in smeh pa sta le bila! Vmes smo še kakšno zapeli in se domislili kakšne norčije za slavljenca. Tako smo ob rojstnem dnevu predsednice Slavice pripravili pravi skeč. Prelevili smo se v kvartet Sestre, ki so nas takrat zastopale na Evroviziji. Preobleka, nastop in pesem so bili vrhunski. Celo naš Peter je najprej mislil, da so prišle prave Sestre, tako mikavni smo bili. Šele ko je opazil, da je imel Milan brke in Janko brado, je spoznal svojo zмотo. Nastop je uspel in smo ga morali ponoviti pri Sv. Ani za praznik kmečkih žena.

Pevci na vajah

Foto: Borovinšek Vlado

Ja, tako je teklo teh 25 let. Ni šlo samo za petje, pomembno je bilo druženje, prijateljstvo. Pomagali smo si v vseh ozirih. Vinku smo skopali čez dva tisoč lukenj za trse v Jakobu, mu poglobili klet in s sponzorstvom namestili nova vrata v klet. Več let smo hodili trgati koruzo, ko se je še trgala, ali na trgatev. Pomoč je bila seveda bogato poplačana z mizo, obloženo z dobrotami.

Vsako leto smo pred božičem hodili voščiti novo leto. 25 zim smo tri dni (od Štefanovega) hodili po Dupleku in bližnji okolici ter prinašali pesem v po poticah in pečenki dišeče hiše. Kamorkoli smo prišli, smo bili dobrodošli in bogato pogoščeni ter finančno obdarovani. Koledar v zameno je bil samo simbol in zahvala. Brez naših zvestih prijateljev, dobrotnikov, ne bi bili to, kar smo bili teh 25 let. Res velika hvala vsem v Zapolutkah, v Zg. Dupleku,

na Dupleškem vrhu, v Žitečki vasi in še kje, hvala za vso dobro voljo in za vse, kar ste nam podarili.

Niso bile samo rože, tudi trnje je bilo. Veliko pevcev smo izgubili v tem času. Premladega Janka, pridnega Vinka, veselega Frančka, pa Adolfa, Vlada, dva Tončka in pred kratkim še Franca, pa še koga, da ne omenjam vseh. To so bili za zbor težki trenutki. Izguba pevca, prijatelja in človeka je zelo boleča. Vsak odhod se je poznal, pa si to priznamo ali ne.

Na koncu pa je 25 let dela pustilo pečat v okolici, v društvu in v nas samih in naših bližnjih. Vsi smo ponosni na do sedaj prehojeno pot.

*Vlado Borovinšek,
predsednik*

VSESLOVENSKA AKCIJA »DROBTINICA 2019«

Krajevna organizacija Rdečega križa Dvorjane v sklopu Rdečega križa Slovenije in Območnega združenja Maribor letos sodeluje v projektu ob svetovnem dnevu hrane in svetovnem dnevu boja proti lakoti, ki ga imenujemo Drobttinica.

**Akcija Drobttinica 2019 bo potekala v soboto, 19. 10. 2019,
na stojnici tržnice v Spodnjem Dupleku
od 9. do 12. ure.**

Na stojnici bomo predstavniki RK Dvorjane skupaj z drugimi prostovoljci ter s pomočjo mladih članov RK iz šol v zameno za prostovoljne prispevke ponujali različne, predvsem pekovske izdelke. Zbrani prostovoljni prispevki bodo v celoti namenjeni za šolsko prehrano socialno ogroženih otrok v naših osnovnih šolah.

Prosimo vas, da se nam pridružite na stojnici in namenite kak prostovoljen prispevek, v zameno pa boste dobili pekovske izdelke.

*Marina TOPLAK,
predsednica KORK Dvorjane*

ZAHVALA ZA DONACIJE ZA IZLET NA GORIČKO

Ob zaključku šolskega leta je KO RK Dvorjane povabil Spretno prstke s starši na izlet v Prekmurje.

Krajevna organizacija Rdečega križa (v nadaljevanju KO RK) Dvorjane v okviru Medgeneracijskega centra DANica (v nadaljevanju MGC) v Dvorjanah že tretje leto izvaja program Spretni prstki. Delavnic se udeležujejo učenci podružnične šole Dvorjane, ki prihajajo med šolskim letom v MGC vsak teden. Tam se naučijo različnih ročnih spretnosti in tako s pomočjo prostovoljk KO RK Dvorjane nastajajo čudoviti izdelki.

Na izlet smo odšli v soboto, 15. junija 2019. Najprej smo si ogledali živalski park ZOO Sikalo, s katerim smo želeli otrokom in staršem približati naravo in živali, kajti namen ogleda živalskega vrta so bile ohranitev, skrb in gojitev živali ter vzgoja in izobraževanje ljudi glede živali. Otroci so bili najbolj navdušeni nad različnimi vrstami živali in predvsem nad njihovim hranjenjem in dostopnostjo. Po ogledu smo nadaljevali pot do Vulkanije, vmes smo naredili postanek za kosilo in različne družabne igre, ki so potekale med otroki in starši.

V doživljajskem parku Vulkanija sta otroke najbolj navdušila krtek Oli in čarovnica Eza, ki sta jih spremljala čez vse vsebine o nastanku Zemlje in vulkanov ter o zgodovini vesolja in Goričkega. Domov smo se vrnili v zgornjih večernih urah, polni vtisov od čudovito preživetega dne.

Da smo lahko izvedli tako velik projekt, in to prvič v okviru KORK-a Dvorjane, pa se je potrebno zahvaliti vsem donatorjem, ki so nas finančno in materialno podprli pri izvedbi: Turistična agencija Cepelin, Nina Tenko, Brigita Tenko, Občina Duplek, Slavica Kos (Dogoše), KORK Šentilj, OZ RK Maribor, Hotel Bajt (Maribor), Kamnoseštvo Korpar (Dvorjane), Mariborski vodovod Maribor, Steklarstvo Miholič, Sašo Damiš s. p., Valerija Pihler s.p., Tesnila Bogadi, VIP Tehnika, Vina Opus d. o. o. (Maribor), VGC Štajerska, Dom Danice Vogrinec Maribor, Modri dirkač, avtobusni prevozi, Marina Toplak, Emil Senekovič,

Ena skupinska za spomin

Družabne igre s starši

Na igralih v živalskem parku ZOO Sikalo

Zmago Damiš, C&A Maribor, Trgovine Merot, Radenska Radenci, Pekarna Zenit (Maribor), Henkel Maribor, Pošta Slovenije, Evropark Maribor, SLS, Ljubljana, Kremko (Sp. Duplek), Kokica Maribor.

V želji, da v prihodnje izvedemo še več temu podobnih projektov, nas vodi misel Antona Trstenjaka: "Dobrota je

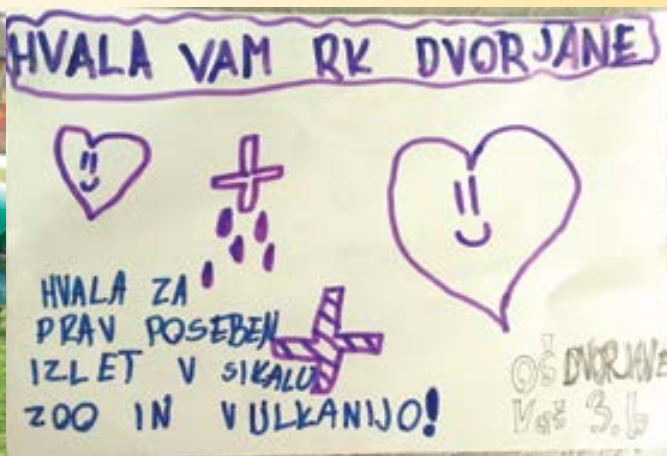
Vse foto: arhiv RK Dvorjane

V vulkaniji

Tudi otroci se znajo zahvaliti za izlet

naš notranji glasnik in svetovalec. Kolikor poslušamo njen nasvet, toliko imamo notranjega miru in sreče."

Sreča ni v glavi in ne v daljavi, ne pod palcem skrit zaklad, sreča je, ko se delo dobro opravi in ko imaš nekoga rad. (Pavček)

Marina TOPLAK,
predsednica KORK Dvorjane

VALERIO ORLIĆ V DUPELEKU

Predsednik Hrvaškega književnega društva na obisku pri Rajku Ferku.

Valerio Orlić, eden najpomembnejših pesnikov na območju bivše Jugoslavije, predsednik Hrvaškega književnega društva, je 20. avgusta 2019 s svojim obiskom počastil slikarja in pisca aforizmov Rajka Ferka na njegovem domu v Zg. Dupleku.

Srečanje Valerio Orlić – Rajko Ferko v domačem ambientu

Foto: Matjaž Živec

Poznanstvo z visokim gostom se je rodilo, ko je Hrvaško književno društvo HKD (Croatian writers association) v preteklem letu izdalo svoj prvi zbornik za kulturo in umetnost KRIK, v katerem predstavljajo aktualna dela pesnikov in pisateljev iz republik bivše skupne države Jugoslavije. Med šestimi aforisti se je v zborniku s svojimi izvirnimi, zgoščeno izraženimi globokimi mislimi in izreki – aforizmi predstavil tudi Rajko Ferko.

Umetnost je prodati umetnost.

Nekoga je srečala pamet ... se nasmehnila in odšla naprej.

Prevaral sem ženo, našla me je v postelji z angino.

Sicer pa se je slikar in pisec aforizmov (tudi »anforizmov«, kot jih poimenuje sam) predstavil že s tremi knjigami, ki so izšle pri založbi Maus, tik pred izdajo pa sta še dve.

Izvirni naslovnici knjižnih izdaj aforizmov Foto: Iz arhiva

Posebno priznanje Ferku za uspešno delo na področju likovne umetnosti pomeni tudi naslovnica zbornika (Časopisa za kulturo i književnost) št. 1/2018 – Reka 2018, ki jo krasi njegovo umetniško delo, imenovano Rajko Ferk – akril na platno. Na 199. strani zbornika pa je pod naslovom Duplek Art 8 objavljen obširen zapis o štiridnevni likovni koloniji Duplek ART 8 (ki je potekala od 31. maja 2018 do 3. junija 2018).

Valerio Orlić, sicer tudi glavni in odgovorni urednik zbornika Krik, se prezentira vse od Slovenije do Makedonije z geslom: »Pesniki vseh dežel, združite se«.

Eno takšnih druženj je potekalo v avgustu na otoku Pagu.

Franc Fras

Na sončno septembrsko sredo je DU Vurberk priredilo aktivnost kmečkih opravil na kmetiji Marice Sužnik v Grajenščaku. Trebili smo buče in se imeli lepo!

DU Vurberk in MGC DANica Duplek

Foto: Manuela Strmšek

POTEPANJE PO VIPAVSKI DOLINI

Člani vinogradniško-vinarskega turističnega društva Trta smo se letos odpravili proti Primorski. V majhni vasici Slap nas je pričakala prijazna lokalna turistična vodnica Tina in nas popeljala na potep po Vipavski dolini. Ker je bilo največ udeležencev vinogradnikov, je bil poudarek na ogledih vinogradniških kmetij. Čeprav je že kar nekaj udeležencev obiskalo in si ogledalo klet Vipava z letnico 1894, si jo je vredno vedno znova ogledati, saj gre tudi tu razvoj naprej in je nenehno kaj novega ... Sledil je ogled Vipavskega Križa in sprehod po ozkih gashah. Spoznali smo najmanjše mesto v Habsburški monarhiji in se ustavili v kapucinskem samostanu, kjer hranijo nekaj zelo redkih knjig in rokopisov. V grajski kleti nudijo v pokušino vina okoliških vinarjev.

Marjana Glonar

*Prva postaja – vas Slap
in klet Vipava*

Foto: Ivo Glonar

KLOPOTEC JE ZAPEL

Nekaj dni po ogledu Primorske so se vinogradniki zbrali pri potomkah Stare trte pred Kulturnim domom Korena in pri braj-dah simbolično postavili klopotec, ki naznanja prihod jeseni in za vinogradnika najlepši čas, trgatev. V teh dneh je trgatev v polnem teku, vinogradi so bogato obrodili in tako poplačali vinogradnikom trud za celoletno delo. Sedaj se bo začelo delo v kletih, letnik pa bodo vinogradniki ponudili v pokušino na Martinovo soboto pred Kulturnim domom Korena.

Marjana Glonar

Foto: Ivo Glonar

MINISTRICA ZA KMETIJSTVO NA TRGATVI NA VURBERKU

Obisk ministrov v občini Duplek ni pogost, da pa bi se pomudili na Vurberku, je kaj malo verjetno.

. V soboto 5. oktobra je v vurberških vinogradih potekala Kurentova trgatev, ki jo je organizirala Zveza društev kurentov v sodelovanju s Ptujsko kletjo. Brači, med katerimi so bili tudi ministrica za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano Aleksandra Pivec, ptujška županja Nuška Gajšek, Franc Pukšič, župan občine Destrnik, Sebastijan Toplak, župan občine Podlehnik, občino Duplek je zastopal podžupan David Kumer in ptujška vinska kraljica Eva Gašperšič so se zbrali pred Kulturnim domom na Vurberku.

Pred trgatvijo je udeležence v dvorani Kulturnega doma Vurberk pozdravil predsednik Zveze društev kurentov Aleš Ivančič in med drugim povedal, da jim je uspelo povezati pozitivne zgodbe in regije, ki imajo bogato tradicijo in izročilo, kurenta in vina. Ministrica za kmetijstvo

Aleksandra Pivec je povedala, da se je prav rada odzvala vabilu na trgatev in je tudi izjemno vesela, da organizatorji kurentove trgatve ustvarjajo zgodbo, ki ima še kako globoke korenine v tem delu Slovenije.

Iz nabranega grozdja, ki so ga brači natrgali v vurberških vinogradih, bo pridelana žlahtna kapljica, poimenovana Mistik. Gre za posebno serijo samotoka belega pinota, sauvignona in rumenega muškata iz samo enega vinograda, letos je to vurberški, grozdje pa mora biti ročno trgano.

Trganje izbranih vrst grozdja, je potekala v skladu s pravili kurentove trgatve in v prijetnem vzdušju. Pripravljene posode so bile kaj hitro polne bogatih grozdov, odpeljane na stiskanje v Ptujsko klet. Strokovnjaki pravijo, da bo kakovost izjemno dobra, malo bo treba še počakati in to tudi preveriti.

Janez Toplak

Ministrica za kmetijstvo Aleksandra Pivec v dvorani kulturnega doma Vurberk

20. DRUŠTVENI RALLY DKK

S starimi motornimi vozili od Dupleka ob Dravi do Ptuja.

V društvu DEDA KÄFER KLUB, ki je pred časom praznovalo svojo 20. obletnico obstoja, so v avgustu 2019 priredili 20. tradicionalni DRUŠTVENI RALLY – vožnjo s starimi motornimi vozili po občni Duplek, pot pa so nadaljevali po stari cesti ob strugi reke Drave do srednjeveškega Ptuja.

Zbirno mesto je bilo pri gasilskem domu v Dvorjanah,

kjer je po jutranjem pozdravu in dobrodošlici vsem udeležencem predsednik DKK Branko Vajs oznanil traso vožnje in podal nekaj napotkov za varnost na cesti. Vsa vozila so morala biti tehnično brezhibna in v skladu s Pravilnikom o registraciji motornih in priklopnih vozil registrirana, vozniki pa so morali posedovati veljavne dokumente. Apeliral je na dosledno spoštovanje navodil redarjev – vse za varno vožnjo! Po zajtrku in opravljenih formalnostih je kolona krenila po občni Duplek in naprej v smeri Ptuja.

Kolona je krenila izpred PGD Dvorjane

Udeleženci 20. srečanja DKK pod ptujskim gradom

Tradicionalni pustni liki - znamenita gorjača (ježevka) za strah in trepet

Vse foto: Franc Fras

Zaključek 20. tradicionalnega društvenega rallyja je potekal v okrepčevalnici in restavraciji Gastro Ptuj, kjer nudijo pestro kulinarično ponudbo.

Predsednik kluba Branko Vajs se je zahvalil vsem članom društva in prijateljskim društvom za udeležbo na srečanju, motoristom-redarjem za spremstvo med vožnjo, ekipi, ki je skrbela za telesni blagor, pa za strežbo. Vsi udeleženci so prejeli zahvale – pokale. Veselje je bilo nepopisno!

Priznanje predsedniku Branko Vajsu s soprago Jerico za uspešno vodenje DKK

V DKK klubu so veseli vsakega aktivnega člana in podpornika, ki po svojih močeh doprinese k uspehu, ter novih članov, ki krepijo vrste kluba. Med stalnimi udeleženci srečanj DKK so tako PGD društvo Maribor – Pobrežje, ki je praznovalo 110. obletnico obstoja in je včlanjeno v DKK. S svojim gasilskim vozilom redno spremljajo DKK na rallyjih (posebna zahvala predsedniku PGD Maribor – Pobrežje Darku Hergamasu in članom). DKK je tudi prejemnik visokega občinskega priznanja: ob prazniku Občine Duplek je pred časom prejelo visoko županovo priznanje.

Lastniki-restavratorji na srečanjih DKK s ponosom predstavijo svoj trud in delo, ki so ga vložili v obnovo svojih starih vozil. V »oldi-branži« je znanja veliko, tudi literature in različnih napotkov za obnovo starih vozil, večji izziv predstavlja oskrba z nadomestnimi deli in materiali za restavriranje. To so pogoste besede lastnikov oldijev!

Z leti so se med članstvom DKK stkale močne vezi in utrdila se je pripadnost klubu, odlično razpoloženje je ob srečanjih zato vedno zagotovljeno!

Skrb za mladež v DKK društvu je prioriteta!

Ohranjanje tehnične in kulturne dediščine je poslanstvo, h kateremu so se zavezali ob ustanovitvi. To svojo poslanstvo v DKK uspešno izvajajo naprej. V društvu sodelujejo cele družine, doprinos mladih se posebej nagraduje. Do konca leta ima društvo v programu še več aktivnosti. Klub raste!

Franc Fras

S STARODOBNIMI KOLESI DO PTUJA

Kar 63 udeležencev srečanja starodobnih koles ob občinskem prazniku.

V Dupleku se vedno kaj dogaja. Kamenček v mozaik prispevamo tudi člani Oldtimer društva Duplek.

Pisana mednarodna družčina ljubiteljev starodobnih koles v Dupleku Foto: Gregor Weingerl

V sklopu občinskega praznika smo v juniju pripravili srečanje ljubiteljev starodobnih koles. Udeležba je bila zavidanja vredna – zbralo se nas je 63. Z obiskom so nas počastili prijatelji iz Varaždina, iz Gaberka pri Šoštanjju, Pesnice, Stare gore, Šentjurja, prišli so Dimeki iz Beltincev in prijatelji iz Škofje Loke.

Po jutranjem ritualu s kavico sta nas na našem prostoru pozdravila predsednik društva Milan Šamec in predsednik sekcije Vinko Weingerl. Pozdravit nas je prišel tudi župan. Zaželel nam je srečno pot in obljubil, da se nam bo drugo leto pridružil na vožnji.

Odpeljali smo se na panoramsko vožnjo po Dupleku in Johah ter Vurberku, kjer smo prečkali občinsko mejo. Naši gostitelji in člani so namreč iz ptujske občine. Najprej sta nas na svojem ranču prijazno sprejela Drago in Alenka Muršec.

Številčna udeležba dupleških Oldtimerjev v Varaždinu
Foto: Gregor Weingerl

Skozi Čreto smo se med polji odpeljali do družine našega člana Avgusta Sakelška. V lepem okolju pod vurberškimi griči so nam pripravili pravo gostijo. Gustijeva mama Marija se nas je še posebej razveselila in nam povedala, da se je pred petdesetimi leti redno vozila s težkim motorjem. Oči so ji kar žarele ob pripovedovanju, nam pa tudi. Ob ribniku Sakelškovih je ob domačih vižah in pogledu na grad tekla beseda tudi o tem, da sta bila Gustijeva dedek in babica v službi na gradu Vurberk. Babica je bila likarica perila, dedek pa kočijaž.

Osebnostno sem videla fotografijo, na kateri sta slikana z grofom in grofico Herberstein. Neprecenljivo.

S polnimi trebuščki smo se odpravili še na eno zanimivo točko v Čreti – mrtev rokav reke Drave. Tam stoji ribiška hiška v neokrnjeni naravi, ki jo upravlja Ribiška družina Ptuj. Tudi ta ima zanimivo zgodovino. Naša žal že pokojna občana Rozika in Srečko Senekovič sta bila nekoč pri-

Opala, dupleški Oldtimer v Varaždinu je najvišji
Foto: osebni arhiv Gregor Weingerl

jazna gostitelja. Ribe sta pripravljala tako dobro, da je običajno vsega zmanjkalo. Ob nedeljah popoldan je bilo tam pravo prijateljsko in družinsko druženje.

Našim gostom se nikoli ne mudi, zato ker jih seznanjamo z zanimivostmi in ker uživamo v neokrnjeni naravi na svežem zraku.

Vrnili smo se na naš 'plac', kjer se je druženje nadaljevalo v igrivem in veselem vzdušju.

Veseli nas, da se nam pridružuje lepo število mladih, kar pomeni, da delamo prav in da naša ljubiteljska dejavnost ne bo zamrla.

Seveda nismo edini, ki prirejamo srečanja. V avgustu smo bili povabljeni k Varaždincem na Špancirfest. Druženje je bilo krasno, takšno, ki pogloblja prijateljstvo.

Cvetka Kaisersberger

Počitek in malica pri Ribiški hišici v Čreti
Foto: Gregor Weingerl

Poziranje s priznanji in spominskimi kolajnami
Foto: Gregor Weingerl

Strokovni izlet društva Melisa

Foto: Franc Fras

PO VOJVODINI IN SLAVONIJI

Člani Turističnega društva smo bili na dvodnevnem odkrivanju lepot teh dveh pokrajin.

Na izlet smo se podali v soboto, 18. maja 2019, ob 3. uri zjutraj izpred barake v Sp. Dupleku. Ob 3.15 so se nam pridružili potniki pri gostilni Splavar v Zg. Dupleku.

Nadaljevala se je vožnja s postanki čez Hrvaško v Srbijo in Vojvodino. Ustavili smo se ob vznožju Fruške gore, kjer smo si ogledali najpomembnejši fruškogorski samostan Krušedol. Samostanska cerkev je bogato poslikana s freskami, najstarejše so iz 16. stoletja. V samostanu so pokopani tudi člani pomembnih srbskih družin, kralj Milan Obrenović ter visoki cerkveni dostojanstveniki.

Vožnjo smo nadaljevali v Sremske Karlovce, nekoč središče kulture, duhovnosti in srbskega preporoda. Sprehodili smo se mimo Patriarhijskega dvora, Saborne cerkve in Karlovške gimnazije, nato pa zavili v priznana vinska klet z dolgo tradicijo vzgoje vinske trte. Ogledali smo si lepo urejen čebelarški muzej in etnološko zbirko ter vinsko klet, v kateri zorijo znana fruškogorska vina, tudi sloviti Bermet, ki so ga nekoč stregli na potopljenem Titaniku. Pokusili smo nekaj vrst medu in priznanih vin, ob tem so nam postregli še kruh in sir.

Vožnjo smo nadaljevali v Novi Sad, eno najlepših mest ob Donavi, nad katerim se dviga mogočna Petrovaradinska trdnjava. V spremstvu lokalnega vodnika smo se sprehodili do trdnjave z mogočnim obzidjem in zapletenim obrambnim sistemom. Z vrha se nam je odprl lep panoramski pogled na mesto in okolico. Sledila sta vožnja v središče mesta in sprehod po mestnih ulicah in trgih, kjer se nahajajo katoliška cerkev, mestna hiša, Vladičanski dvor, Saborna cerkev ter druge znamenitosti. Sledila sta vožnja v hotel in namestitev v sobah. Zvečer smo se odpravili v priznana novosadsko gostišče na dobro vojvodinsko večerjo ob zvokih tamburaškega ansambla, nato pa smo se vrnili v hotel, kjer smo prenočili.

Novi Sad- Kopački rit- Osijek- Duplek

Zjutraj smo imeli samopostrežni zajtrk v hotelu. Sledil je krajši postanek na novosadski tržnici, kjer so bile bogato

Ena skupinska za spomin

obložene stojnice s tipičnimi vojvodinskimi dobrotami. Sledila je vožnja na Hrvaško in v Osijek, lepo slavonsko mesto ob Dravi. Nadaljevali smo z avtobusno panoramsko vožnjo po mestu ter sprehodom po trdnjavi, nekoč eni najpomembnejših vodnih utrd v srednji Evropi. Po sprehodu in okrepčilu ter nakupu spominkov smo se poslovili od Osijeka. Ustavili smo se še v Đakovu in si ogledali slovito katedralo, ki jo je dal zgraditi škof Josip Juraj Strossmayer. Sledila je dolga vožnja proti Sloveniji, med katero smo uživali in se veselili na avtobusu. V Duplek smo prispeli v poznih večernih urah.

Tako smo člani društva in prijatelji preživeli dva čudovita sončna dneva v dobri družbi, kjer smo veliko lepega videli in doživeli. Ostali nam bodo lepi spomini in komaj čakamo na naslednji izlet oziroma strokovno ekskurzijo.

*Stanislav Germauc
Predsednik TD Občine Duplek*

Foto: Franc Fras

TRADICIONALNI POHOD TD DUPELEK

V počastitev dneva državnosti in praznika Občine Duplek Turistično društvo Duplek je v sodelovanju z Zvezo slovenskih častnikov – območnim združenjem Maribor (Maribor, Duplek) na dan državnosti, to je 25. junija 2019, organiziralo tradicionalni pohod, ki ga prirejamo vsako leto v počastitev občinskega praznika naše občine. Ta dan pa obeležujemo tudi spomin na dan, ko je Slovenija formalno postala neodvisna in sta bili sprejeti Deklaracija o neodvisnosti Slovenije in Temeljna ustavna listina o samostojnosti in neodvisnosti Slovenije.

Prebudili smo se v čudovito junijsko jutro in se tako že ob 8.30 začeli zbirati na prostorih motorističnega kluba Black Dragons. Do 9.00 nas je bilo že okrog 100, opremljenih z majicami društva ter z obilico dobre volje. Udeleženci pohoda so nagovorili predsednik TD Duplek Stanislav Germauc, predsednik Območne in občinske organizacije Zveze slovenskih častnikov Maribor Jožef Škof in župan občine Duplek Mitja Horvat.

Pohodniška pot je bila ustrezno markirana, za kar so predhodno poskrbeli člani Turističnega društva Duplek. Okrog pol tretje ure popoldan smo pot zaključili in se ponovno začeli zbirati na mestu, kjer smo s pohodom začeli. Ob pri-

Foto: Mišo Frajzman

hodu je že prijetno dišalo z žara in kar vabilo, da sedemo za mizo. Sledile so tudi družabne igre – streljanje z zračno puško in metanje šolske ročne bombe. Prav vsak udeleženec srečanja je kot unikaten kamenček sestavil prelep mozaik tega prazničnega druženja in s svojo prisotnostjo, dobro voljo in pozitivno energijo pomagal narediti uspešen, prijeten in prav gotovo za vse nepozaben dan.

Nasvidenje prihodnje leto!

Stanislav Germauc

NA VURBERKU 73 GROZDOV POTOMKE

Beračem naklonjeno vreme.

Ob grajskem obzidju, na prekrasnih sončnih legih, kjer so pred petnajstimi leti posadili cepič potomke najstarejše trte na svetu iz mariborskega Lenta, je morda bilo malo tistih, ki so se nadejali tako bogati rasti, več kot pet metrov so dolgi njeni poganjki. Letošnje trgatve se je udeležilo več kot sto obiskovalcev in tudi

Puto je polnil tudi predsednik Štajerske turistične zveze, Janez Ribič

Foto: Janez Toplak

nekaj kapelj dežja ni skalilo veselja ter dobrega razpoloženja ljudi, ki so prišli na vurberški grad. Takšne bere, kot je povedal skrbnik Andrej Krepek še ni bilo, kar 73 bogato obloženih grozdov je bilo in ob stiskanju na grajskem dvorišču ni samo »curljalo«, ampak kar lepo teklo, sladki mošt, ki bo po Martinovem napolnil kar številne steklenice z modro kavčino.

Skrbnik potomke stare trte Andrej Krepek, ki je pred dvema letoma nasledil Jožeta Žižka, je svoje delo dobro opravil in »berači«, med katerimi so bili tudi Janez Ribič, predsednik Štajerske turistične zveze, Sonja Rojko, predsednica Društva upokojencev Vurberk in Janez Polanec, predsednik Četrtna skupnosti Grajena, so imeli kar precej dela; napolnili so kar dve brenti – puti, ki jih je do preše odnesel Maks Gajšek.

Mojstri prešanja, opravili so ga na povsem običajen način – ročno mletje in stiskanje -, pred polnim avditorijem na grajskem dvorišču, Branko Mahorič, Marjan Rap, Jože Grabar, Bojan Velikonja in Andrej Krepek, pa

so iztisnili nekaj deset litrov sladke tekočine. Čaka jih še kar nekaj dela, da bodo naslednje leto »beračem« in drugim obiskovalcem tradicionalne trgovine ponudili letošnji pridelek.

Sobotni dogodek (5. oktobra je to bilo) so popestrile ljudske pevke in pevci domačega društva upokojencev z izborom ljudskih, ki so prirejena prav za čas trgovine. Lastniki starodobnih vozil, ki delujejo v okviru Oltimer kluba iz Dupleka, so svoje lepote postavili na grajskem platoju na ogled številnim obiskovalcem, ki so se udeležili trgovine.

Prizadevni člani Turističnega društva Vurberk so poskrbeli še za domače dobrote, raznovrstno pecivo, kruh z zaseko in »kibflajš« - meso iz tunke, ki je še kako teknilo, kot tudi mošt in kozarček »tapravega«; zvoki harmonike in petje, sicer ne več tako ubrano, pa so še dolgo v noč odmevali iz vurberškega gradu.

Janez Toplak

RAZSTAVA DEL 5. SLIKARSKE KOLONIJE

V dvorani Kulturnega doma na Vurberku so na ogled dela 49 avtorjev.

Dvorana Kulturnega doma na Vurberku je bila prvo oktobrsko soboto skoraj pretesna za vse, ki so prišli na otvoritev ter na ogled razstave del članov likovne sekcije, ki deluje v okviru Turističnega društva Vurberk; žal pa je bilo med množico obiskovalcev izjemno malo občanov Dupleka, pa tudi funkcionarjev lokalne skupnosti ne.

Na ogled so postavili dela 49 slikark in slikarjev, udeležencev letošnje jubilejne, že pete slikarske kolonije, ki je bila zadnje junijsko soboto v okviru praznika občine Duplek na gradu na Vurberk. Razstavo je odprl Janez Ribič, predsednik Štajerske turistične zveze, ki je ob tej priložnosti povedal nekaj o pomembnosti turistične dejavnosti ter pohvalil delo vurberškega turističnega društva, ki poleg drugih zelo odmevnih in kakovostnih prireditev organizira tudi slikarske kolonije in pa tudi razstave, s katerimi ljubiteljem tovrstne umetnosti in številnim drugim, ki si jih ogledajo, približe prestavijo upodobljena dela, v katera je vložena veliko prostega časa in lastne nadarjenosti.

Ob tokratnem dogodku v kulturnem domu je spregovorila še predsednik TD Vurberk Ivan Žižek, ki je zelo vesel in ponosen, da v okviru društva deluje likovna sekcija. Člani se pod mentorstvom in vodjem sekcije Marjanom Špinglerjem vsak teden dobivajo v prostorih društva na vurberškem gradu in ustvarjajo zanimive motive na platna. Predsednica fotografske-likovne sekcije iz Hajdine, Cecilija Bernjak je prisotnim predstavila svetovno znanega umetnika Leonarda da Vinci-ja, saj prav letos obeležujemo

500 letnico njegove smrti. Bernjakova je na razstavo namreč postavila portret omenjenega slikarja, povzet iz ene izmed revij, pri ustvarjanju pa je uporabila samo naravne barve.

Svoja dela so dali na ogled slikarke in slikarji s Ptuja, Makol, Dupleka, Maribora, Oplotnice, Slovenske Bistrice, Črešnjevca, Polskave in Koroške; poleg domačinov so bili še najštevilnejši iz Hajdine, s katerimi vurberški likovniki tesno sodelujejo.

Prava popestritev in obogatitev odprtja razstave pa je bil nastop mladega harmonikarja glasbene šole Decima s Ptuja Tima Belčiča. Vinogradnik Stanko Kurnik iz Žikarc sicer tudi član vurberškega turističnega društva pa je, kot tudi vsa minula štiri leta ponudil v degustacijo svoja vrhunska vina, ki so bila nagrajena na številnih ocenjevanjih. V zahvalo za sodelovanje na razstavah mu je vodja vurberških likovnikov Marjan Špinglar podaril svojo slikarsko delo, ki ga je poimenoval »Jesenske dobrote«! K prijetnemu razpoloženju pa so svoje prispevale tudi članice likovne sekcije z dišečimi in mamljivi sladkimi dobrotami.

Janez Toplak

Udeleženci letošnje slikarske kolonije.

Foto: Janez Toplak

POROČILI SO SE ...

Letošnje poletje je bilo zaznamovano s številnimi porokami. Na večno priljubljeni lokaciji, gradu Vurberk, je gospod Jože Protner poročil Tadeja Mikšo in Mirjano Gabrovec. Vili Ducman pa je sklenil zvezo med Srečkom Pušnikom in Martino Skodič.'

Župan občine Duplek, Mitja Horvat, je sklenil zakonsko zvezo med naslednjimi pari: med Blažem Sakeškom in Nastjo Robnik, Matejem Đurkinom in Anjo Vandur, Alešem Mulcem in Barbaro Lešnik, Denisom Filipičem in Smiljo Caf, Janezom Pivcem in Metko Šepic, Damjanom Kavčičem in Mojco Glisik ter Rokom Nizerlom in Patricijo Pulko.

S sklenitvijo zakonske zveze sta si večno zvestobo obljubila tudi Daniel Breznik in Tjaša Simonič, ki ju je poročil bivši župan Janez Ribič.

Vsem mladoporočencem želimo veliko lepih trenutkov na skupni poti ter veliko medsebojnega razumevanja.

Monika Kokol

Aleš Mulec in Barbara Lešnik Mulec

Blaž Sakešek in Nastja Robnik

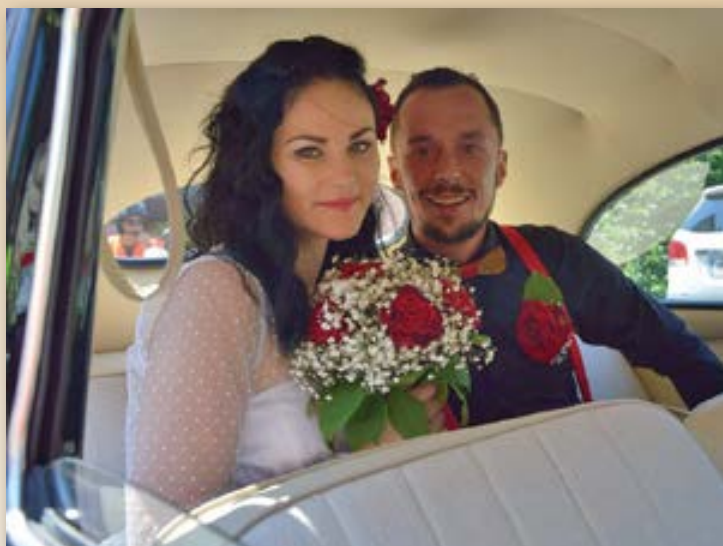

Damijan Kaučič in Mojca Glisik

Janez Pivec in Metka Šepič

Daniel Breznik in Tjaša Simonič

Rok Nigerl in Patricija Pulko

Srečko Pušnik in Martina Skodič

Tadej Mikša in Mirjana Gabrovec

Denis Filipič in Smilja Caf

Počitnice so minile, kot bi tlesknili s prstom. Prinesle so nam ogromno nepozabnih spominov, novih prijateljstev in spoznanj. Pred nami je novo šolsko leto, za nekatere tudi zadnje na tej šoli. Počasi se že privajamo na pouk in hitro vstajanje ter nestrpnost pričakujemo vse dogodivščine, ki nas letos čakajo. Seveda pa nismo pozabili deliti vseh dogodivščin z vami v Mladem dopisniku.

Tokrat vam predstavljamo utrinke s počitnic, spomine na lansko šolsko leto in intervju s članico žirije v oddaji Zvezde plešejo. Upamo, da boste v šolskem letu 2019/20 tudi vi z uspehi segali do zvezd ...

Ajda Rojko, Lia Horvat Zupančič in Mia Miholič
ter Vita Rojs in Katja Senekovič

POLETNI UTRINKI

V začetku julija sva se z najboljšo prijateljico Stašo odpravili v Punat.

Tistega jutra sem se z veseljem zbudila in se s starši odpravila na glavno mariborsko avtobusno postajo. Ko sem vstopila, sem takoj začela iskati skupino Deteljice. Našla sem jo po dolgem iskanju. Ko sva izvedeli, kdo je najina učiteljica, sva kar poskočili od veselja, ker sva dobili najboljšo učiteljico. Čez petinštirideset minut smo naložili kovčke na avtobus. Otroci smo se poslovili od staršev in se usedli na avtobus ter se odpeljali v Punat. Tam sem preživela enajst prekrasnih dni, med drugim je naša skupina zmagala na modni reviji. Zadnji dan je bila huda nevihta, saj je v sobah razbijalo okna, ampak smo preživeli. Ob koncu počitnic sem se že veselila odhoda domov, saj sem že zelo pogrešala družino in živali.

Mateja Greifoner,
6.a OŠ Duplek

NEPOZABNE POČITNICE

Moje počitnice so bile ves čas zelo zabavne, ampak eno popoldne je bilo nepozabno.

Ko je 3. julija Maribor zmagal v nogometu, smo se vsi veselili. Babi mi je obljubila, da bomo šli nogometaše čakati na letališče. Bila sem zelo vesela. Nogometaši so prišli na letališče malo pred tretjo popoldne. Nogomet imam zelo rada, zato sta mi babi in dedi za rojstni dan kupila nogometno žogo. Seveda sem jo nesla zraven. Ko smo babi, mami, Maša, moja sestra in jaz prišle na letališče, sem se zelo veselila. Potem ko so nogometaši prišli, so se mi podpisali na žogo, dva nogometaša sta se mi podpisala na majico, na žogo se mi je podpisal še trener. Ko smo odšli domov, smo šli še na sladoled.

Ugotovila sem, da se sanje vedno uresničijo.

Ana Šohar Lorenčič,
6.a OŠ Duplek

PET NASVETOV ZA UČINKOVITEJŠE UČENJE

Spet se je začelo šolsko leto. V tem obdobju vsi sami sebi govorimo, da bomo imeli letos boljše učne navade in lepše ocene, ampak tega se držimo le prvih nekaj tednov. Za vas imam pripravljenih nekaj nasvetov za učenje, ki vam lahko pomagajo prilesti do zadanega cilja.

1. *Dan pred testom, spraševanjem ali govornim nastopom pojdi na dvajsetminutni sprehod.*

Dokazano je, da lahko vadba poveča vaš spomin in moč možganov. Raziskave, ki jih je izvedel dr. Chuck iz Univerze v New Yorku, kažejo, da 20 minut na svežem zraku izboljša našo zmogljivost.

2. *Nagrajuj se s slaščicami, ki jih imaš rad.*

Ta nasvet velja predvsem za tiste predmete, pri katerih se moraš učiti z branjem. Enostavno si snov, ki se jo moraš naučiti, razdeli na enake dele, na koncu vsakega dela se lahko posladkaš. Tako si snov zapomniš hitreje in učinkoviteje, saj več kot se naučiš, več lahko poješ.

3. *Nekoga nauči, kar si se naučil.*

Najboljši način, da ugotoviš, ali nekaj res razumeš, je, da to poskušaš razložiti nekemu drugemu. Če v tistem trenutku nikogar ni doma, lahko svojo snov razložiš razredu plišastih živali.

4. *Raziskuj nove metode učenja.*

Preizkušanje novih načinov učenja ti lahko pomaga najti to, kar za tebe res deluje. Današnja tehnologijo lahko uporabiš tudi v takšnih primerih, brskaj po "stričku Google" kot profesionalce. Raziskuj nove in zanimive spletne strani ter se poskušaj izogniti Wikipediji.

5. *Uči se s prijatelji.*

Učenje v skupini ti lahko pomaga do novih spoznanj in boljših učnih navad. Pomembno je, da si izmenjate informacije in ideje. Dokazano je, da si v družbi tistih, ki jih imaš rad, bolj sproščen in si nove informacije lažje zapomniš.

Upam, da vam bodo nasveti koristili. Želim vam prečudovito šolsko leto.

Emma Bračko, 9.b OŠ Duplek

NAGRADNA EKSKURZIJA

V sredo, 12. junija 2019, smo se najuspešnejši učenci udeležili nagradne ekskurzije. Vse se je začelo na sončno jutro. Zbrali smo se namreč že zelo zgodaj in se nato z avtobusom odpeljali v Ljubljano. Pot je bila dolga, a nam v dobri družbi ni bilo dolgčas.

Najprej smo obiskali parlament. Vstopili smo v ogromno uradno zgradbo. Tam smo odložili nahrbtnike in z vodičkom začeli ogled. Sprehodili smo se do velike dvorane, kjer nam je gospa ob freskah na kratko predstavila zgodovino Slovenije. Videli smo tudi "slavno" sobo, kjer ministri ter vlada sprejemajo zakone in odločitve, po katerih živimo. Tako se je naš ogled končal in odšli smo naprej. Ogledali smo si Ljubljano, se sprehodili čez Tromostovje in odpravili v Woop park.

Tam smo se razdelili v dve skupini in se pod nadzorom animatorjev zabavali na trampolinih. Skakali smo v penice, se zadevali z žogami ter hodili po vrvi. Bilo je zelo zabavno. Izmučeni smo se nato sprehodili še do McDona'd'sa, kjer smo si privoščili kosilo.

Kmalu smo se najedli in se z avtobusom odpeljali nazaj v Duplek. Tam smo si privoščili še piknik. Igrali smo se razne igre, uživali v toplem popoldnevu ter plesali. A vsega lepega je enkrat konec, tudi naša ekskurzija se je končala. Počasi smo odšli domov.

Najuspešnejši učenci OŠ Duplek so obiskali parlament

Foto: Maja Ferk

Prijetno utrujeni po skakanju v Woop parku

Foto: Marija Baškara

Izlet mi je bil zelo všeč. Bilo je zanimivo in zagotovo nekaj novega. Izkušnjo bi z veseljem ponovila in upam, da se mi bo želja uresničila.

Mia Miholič, 9. b OŠ Duplek

SLOVENŠČINA, MOJ JEZIK

Ko je učiteljica dejala, naj pišemo o slovenščini, smo bili skoraj vsi začudeni. Kako odgovoriti na vprašanje, kaj mi pomeni slovenščina? Na začetku se je naloga zdela nemogoča, vendar če malo razmisliš, najdeš prave besede. Dejansko v slovenščini delamo skoraj vse: mislimo, sanjamo, govorimo, pišemo ... Naše prve besede so bile slovenske. Morda sem edina, vendar si ne predstavljam, kako bi bilo brez nje. Bi zdaj govorili kakšen drug slovanski jezik? Nikoli ne bomo izvedeli ... Čeprav imamo v slovenščini dvojino, nešteto zaimkov in glagole vseh vrst, nas ravno to dela posebne, drugačne. V naši državi je po mojem mnenju ne cenimo dovolj. Nismo dovolj ponosni na vse dogodke, ki jih je preživela, da je danes takšna, kot je. K ohranjanju takšne pa bi lahko prispevala tako, da besed ne bi krajšala ali uporabljala izrazov iz tujega jezika.

Lia Horvat Zupančič, 9.a OŠ Duplek

Slovenščina je moj materni jezik. Jezik, v katerem sem se naučila svoje prve besede, v katerem sem kasneje povedala še veliko besed. Je jezik, v katerem lahko ljudem, ki jih imam rada, povem, koliko mi pomenijo. Je večji del mojega življenja, kot sem si predstavljala, saj je vsa moja preteklost zapisana le in izključno s petindvajsetimi črkami njene abecede. V njej mi je bilo predano ogromno znanja in življenjskih nasvetov. In navsezadnje je slovenščina glavni krivec, da lahko tukaj in sedaj to pišem.

Ajda Rojko, 9.a OŠ Duplek

MODA JE BILA VEDNO MOJA PRVA LJUBEZEN

Intervjuvala sem odlično modno oblikovalko Niko Ambrožič Urbas, ki jo poznamo tudi kot sodnico v oddaji Zvezde plešejo.

Kakšni so vaši spomini na šolske dni?

V osnovni šoli (OŠ Trzin) sem sanjarila le o tem, da bom nekoč modna oblikovalka, in večino časa sem posvetila pripravam na sprejemni izpit. Sanjarila sem o tem, kako čudovito bo, ko bom enkrat na srednji šoli za oblikovanje in fotografijo. Nisem bila pretirano družabna – v smislu, da me zabave oziroma žuri niso zanimali. Kljub mirni osebnosti sem imela vedno tisto posebno samozavest, ki jo potrebuješ, da se oblečeš drugače. Zato sem izstopala in bila zaradi tega dostikrat tudi zasmehovana. V srednji

Nika Avtor: Šimen Zupančič

šoli (Srednja šola za oblikovanje in fotografijo, smer modno oblikovanje) pa sem popolnoma zaživela in uživala v učenju ter kreativnem izpopolnjevanju. Svojim ambicijam sem dala duška, negovala sem svoj talent ter dosegala izvrstne rezultate. Oblikovna šola mi je pomenila vse, saj je bila zaradi praktičnega programa tako neposredno povezana z modo. To so res čudoviti spomini.

Kakšna učenka ste bili? Ste imeli lepe ocene?

Bila sem pridna učenka, nikdar pa nisem bila odličnjakinja – vselej sem zaključila s prav dobrim uspehom. Bila sem strastna bralka in sem do petega razreda prebrala praktično vse knjige, ki so bile na voljo v šolski knjižnici. Tako me je mama vpisala v ljubljansko mestno knjižnico Otona Župančiča. Med potjo iz službe se je tam redno ustavljala in po mojem seznamu nabrala knjige. Včasih pa je enostavno prinesla karkoli, kar se ji je zdelo zanimivo – to so bili vedno kupi knjig, po katerih sem dobesedno hlatala in jih prebrala v hipu. Še zdaj mi je pravzaprav vseeno, kaj berem, mene namreč zanima vse.

Kateri predmet ste imeli najraje in katerega niste marali?

Nekateri predmeti so se mi zdeli težki, na primer fizika in matematika, medtem ko sem biologijo, angleščino, zgodovino in geografijo zlahka osvojila. Likovni pouk se mi je seveda zdel nekaj najboljšega na svetu. Nikakor pa nisem marala telovadbe. Vse bi dala, da mi je ne bi bilo treba obiskovati, skupna vadba se mi je vedno zdelo neskončno neprijetna. Čeprav sem že v osnovni šoli trenirala ples, se mi je tisto zdelo nekaj čisto drugega. Plesni treningi so bili vedno zelo kultivirani, medtem ko se je bilo pri telovadbi potrebno na primer igrati z žogo, ki sem se je vedno zelo bala.

Ali ste se že v osnovni šoli zanimali za modo?

Da, moda je bila vedno moja prva ljubezen. Doma smo imeli šiviljsko obrt in tako sem zelo veliko časa preživela v krojaški delavnici, kjer so bili vedno kupi revij. Te sem listala z velikim zanimanjem in opazovala detajle na kreacijah, poze manekenk, njihov način ličenja. Vse to mi je kasneje prišlo prav kot nekakšno predznanje, ko sem postala stilistka. Moda se mi je vedno zdelo neskončen vir navdiha, nekakšno pribežališče. Bila sem tudi čudovito oblečena. Pri devetih sem že nosila kostimčke, ki mi jih je sešila stara mama Julijana, in tako razvijala strast do zunanje podobe.

Imate kakšne cilje, ki jih želite uresničiti v prihodnosti?

Seveda. Vedno imam pred seboj nekaj, kar me žene naprej, tako v osebni kot tudi profesionalnem smislu. Moj cilj za leto 2019 je, da razširim svojo blagovno znamko Marija Moderna, ki nudi oblačila za zrele ženske. Želim si tudi selitve v večje poslovne prostore ter pa, da bi poleg Marije Moderne ustanovila še nekaj blagovnih znamk. To slednje bo verjetno prišlo na vrsto malce kasneje. V osebnotnem smislu pa želim v svoje življenje vnesti nekaj več discipline, morda celo nekaj več rutine. Sem v letih, ko mi to prija.

Ali želite kaj sporočiti bralcem tega intervjuja?

Vedite, da lahko dosežete vse, kar si želite, le obupati ne smete in nikdar ne mislite, da niste sposobni. Zaupaj-

te vase in ne dvomite v svoje sanje. Če boste poslušali svoje srce in ustvarjali z ljubeznijo, boste najsrečnejši na svetu. Kar pogumno!

Zahvaljujem se Niki, da si je vzela čas in odgovorila na vsa vprašanja. Prosila me je, naj omenim, da jo lahko dodate na Instagramu: @nikaurbas.

(odlomek)

Zara Šaupperl, 8.a OŠ Duplek

IZLET NA GORIČKO

15. avgusta 2019, na praznik Marijinega vnebovzvetja, smo se z družino odpravili na izlet na Goričko. Naš cilj je bil ogled doživljajskega parka Vulkanija in gradu Grad. Idejo za izlet je dal moj brat, ki je bil že tam na zaključnem izletu.

Po zanimivi vožnji smo prispeli na Goričko. Goričko je zelo lepa in razgibana pokrajina. Avto smo pustili na parkirišču in se peš odpravili do Vulkanije. Na naše veliko presenečenje je ta dan potekal tudi občinski praznik. Veliko je bilo stojnic in različnih kramarjev. Pot med stojnicami nas je pripeljala do Vulkanije. Zunaj nas je pričakal krtek Uli. Po plačani vstopnini so nas posedli. Vodička je imela kratek uvod, naredi smo si čelade in odšli v notranjost vulkana. Na celotni poti po vulkanu smo od vodičke in krtke Ulija izvedeli veliko zanimivega in poučnega. Najboljša je bila pot iz vulkana, kjer smo se z vlakom peljali s krtkom Ulijem. Ogled Vulkanije smo zaključili v njihovem geološkem muzeju, kjer imajo razstavljene zbirke kamnin. Po ogledu smo se peš odpravili po poti mimo cerkve na grad Grad. V gradu je bila razstava starih obrti in običajev. Zanimiv mi je bil zmaj, ki ga imajo v eni izmed sob. Grad še obnavljalo, imajo pa nekaj sob, v katerih je možno tudi prenočiti. Ogled smo zaključili v grajskem parku.

Po zanimivem in poučnem dnevu smo se odpravili domov. Bilo mi je zelo lepo, zanimivo in poučno. Upam, da bo kmalu prišel dan, ko se bomo odpravili še na kakšen izlet.

*Zoja Treplak Vidovič, 7. razred
OŠ Korena*

OBISK ŠKOCJANSKIH JAM

V petek zjutraj smo z družino sklenili, da bomo obiskali Škocjanske jame.

Oblekli smo se in najedli ter se odpeljali novim dogodivščinam naproti. Po dolgi vožnji smo prispeli do Škocjanskih jam. Z majhnim avtobusom smo se odpeljali do jam, kjer smo se razdelili v nekaj skupin. Vedno globlje smo se spuščali, vedno hladneje je bilo. Vodič nam je povedal veliko zanimivega. Obiskali smo več jam skupaj. Po ogledu notranjosti smo si jame ogledali še od zunaj. Takrat z nami ni bilo več vodiča. Prehodili smo veliko stopnic in izvedeli veliko lepega.

Ogled Škocjanskih jam mi je bil zelo zanimiv in upam, da jih bom še kdaj obiskala.

Eva Krajnc, 7. razred OŠ Korena

SEJEM AGRA

V četrtek, 29. avgusta 2019, smo z družino tako kot vsako leto, odkar pomnim, obiskali kmetijsko-živilski sejem AGRA v Gornji Radgoni.

Zjutraj sem se zbudila ob 8. uri, se umila, skuhalo kavo za svojo mamo, tako kot vsako jutro, in gledala televizijo, medtem ko sem čakala na starša, da prideta iz hleva in skupaj pozajtrkujemo. Šele ko sta prišla iz hleva, sta mi lahko zagotovo povedala, da bomo obiskali sejem AGRA, saj smo imeli dva dni prej v hlevu zapleteno telitev. Če do tega ne bi prišlo, bi seveda sejem obiskali že kak dan prej, ampak imeli smo srečo, da je bil sejem odprt od sobote, 24. avgusta, in ravno do četrтка, 29. avgusta. Seveda sem takoj, ko sem izvedela, da gremo na sejem, zbudila brata, da smo skupaj pojedli zajtrk in se ob 10. uri z avtom odpravili proti Gornji Radgoni.

Ko smo prispeli, smo seveda kupili vstopnice in pričeli z ogledovanjem strojev. Po 20 minutah sva se z mamo pričeli dolgočasiti in se tako kot vsako leto sami odpravili na ogled po halah. V halah imajo stojnice razstavljalci, ki prodajajo zelo raznolike izdelke (npr. jogurte, kosilnice, krmila, gibanice, kreme, nože ...). Ko sva si ogledali vse hale, sva si kupili kavo iz avtomata in pijačo za fanta, saj sva vedeli, da smo od doma prinesli premalo. Nato pa sva odšli še do hlevov, kjer imajo kmetje iz vse Slovenije v času sejma razstavo živali. Tam sva lahko videli konje, krave, bike, ovce, koze, zajce in kokoši. Ker se nam je že malo mudilo, je mama poklicala očeta, da smo se zbrali na dogovorjenem mestu in odšli skupaj proti izhodu okoli 15. ure. Tako kot vsako leto smo si tudi to leto na poti domov privoščili pico.

Čeprav že od rojstva živim na kmetiji, strojev ne maram preveč in se zato nikoli ne veselim obiska sejma, ampak mi na koncu tudi ni nikoli žal, da sem ga obiskala, ker obožujem živali in tako na lep način preživim nekaj časa z družino.

*Katja Senekovič,
9. razred OŠ Korena*

IZLET V LOGARSKO DOLINO

V nedeljo, 1. septembra 2019, si je moja mama za svoj rojstni dan zaželela izlet v Logarsko dolino. Želja se ji je uresničila in zjutraj smo se jaz in moji starši odpravili na izlet.

Okrog petih je bila budnica, čeprav sem jaz vstala eno uro kasneje – ob šestih. Hitro sem se oblekla in pripravila. Nato smo se odpeljali proti Logarski dolini. Skoraj celo pot sem brala, razen zadnjih 15 minut, ko sem malo zadremala. Ko smo prispeli, še ni bilo veliko ljudi, saj je bilo še kar zgodaj. V miru smo se preobuli v pohodne čevlje, hitro skočili na stranišče in se odpravili na pot. Po desetih minutah hoje smo prispeli k slapu Rinka. Bilo je prečudovito. Dogovorili smo se, da si bomo slap na poti nazaj pogledali še iz bara Orlovo gnezdo, zato smo se čez nekaj minut spet odpravili na pot. Cela pot bi naj trajala eno uro, čeprav smo mi hodili počasneje in je zato trajalo malo dlje.

Čez kakšno urico smo prispeli na cilj. Kakšne tri četrt ure smo ostali tam, potem pa smo se odpravili nazaj proti

avtu, saj smo mislili, da bo nevihta. Ko smo prišli nazaj do slapa, smo se pred njim malo fotografirali, potem pa šli v Orlovo gnezdo. Prostor je zelo majhen, ampak simpatičen. Tam sem spet malo brala in hitro je že bil čas, da gremo. Počasi smo se spet začeli spuščati do avta.

Ko smo prišli do avta, smo se preobuli in se dogovorili, da gremo na kosilo v restavracijo, kjer so imeli tudi pice, saj sem si jo zaželela. Na koncu sem bila jaz edina, ki si je naročila pico, ampak vseeno je bila dobra.

Bil je zanimiv dan, čeprav sem zjutraj mislila, da ne bom zmogla, saj sem mislila, da bomo hodili dlje časa, ampak potem smo se vsi srečno vrnili domov.

*Tajda Žižek,
8. razred OŠ Korena*

MOJE POČITNICE

Moje počitnice niso bile zelo zanimive, saj nisem šel na morje, bil sem pa na Pohorju na Summer Campu s Hišo jezikov.

Na Pohorju sem bil en teden, od 8. do 12. julija. Bilo je zanimivo, saj sem našel nove prijatelje. Zjutraj smo se zbrali pod Pohorjem in se z gondolo odpeljali na vrh. Najprej smo šli na zajtrk, nato pa smo se že dopoldan učili angleščino. Bilo je zanimivo, saj ni bilo tako strogo kot v šoli. Po pouku smo odšli na kosilo. Po kosilu smo imeli malo pavze, potem pa smo odšli na nogomet, nekateri pa na plavanje. Jaz sem odšel na nogomet. Potem pa smo se odpeljali nazaj v dolino. Vsak dan smo počeli enako. Zadnji dan, ko smo prišli v dolino, smo imeli XXL nogomet.

Na Pohorju mi je bilo zelo všeč in upam, da bom naslednje počitnice spet šel na Summer Camp.

*Patrik Žižek,
7. razred OŠ Korena*

IZLET NA ROGLO

V sredo, 17. julija 2019, smo se z družino odločili, da gremo na izlet na Roglo.

Okoli enajste ure smo se odpravili od doma. Po približno eni uri vožnje z avtom smo prispeli na cilj. Naprej smo odšli na razgledni stolp. Ker se mama boji višine, sva se ustavili na polovici, oče in bratec pa sta odšla do vrha. Nato smo se sprehodili do začetne točke, kjer smo si ogledali nekakšno škratjo vas. Ker smo bili že malo lačni, smo šli v kočo na malico. Med malico smo se dogovorili, da gremo na letno sankališče. Na sankah sem se peljala z mamo, bratec pa z očetom. Bilo je zabavno, ampak vozili smo se bolj počasi, ker je bilo mamo strah. Za tem smo se odpravili do Lovrenških jezer. Bilo je naporno, ampak se je splačalo. V obe smeri smo se peljali s sedežnico. Vožnja je bila prijetna in imeli smo lep razgled. Na poti domov smo se ustavili še na kosilu.

Dan se je počasi zaključil. Bilo je lepo in vsekakor se bomo tja še vrnili, ko bodo končali leseni most med krošnjami.

*Iris Fradl, 8. razred OŠ
Korena*

KORUZNI LABIRINT

27. avgusta 2019 sem z družino in bratrancema odšla v Betnavo, da bi si ogledali koruzni labirint.

V labirint smo odšli okrog šeste ure zvečer. Pred vstopom smo plačali vstopnino in se fotografirali ob strašilu. Ob vstopu smo dobili zemljevid labirinta, kjer so bile točke, ki jih moramo najti. Začetek je bil lahek, čez nekaj časa pa so se stvari zapletle. Točke, ki smo jih morali najti, so imele različne izzive, kot npr. napisati svoj strah in ga nato vreči v luknjo, balinanje, sestavljanje piramide, sestavljanje v obliki srca, najbolj sta mi bili vseč točka, kjer si moral leči na ležalnik in si spočiti, ter točka, kjer si moral spraviti žogico v luknjo, pri tem si moral sodelovati. Večino časa sem po labirintu vodila jaz, kasneje pa še Jan (bratranec), pomagala pa je tudi moja mlajša sestra Eva, ki je metala koruzo, da se nismo izgubili in da smo vedeli, če smo na tej poti že bili. Po dveh urah hoje po labirintu smo postali zaspani in lačni, zato smo si v labirintu odpočili ter se okrepčali s krekerji. Okrog 8. ure zvečer smo prišli iz labirinta ter odšli na sladolead in na pico. Počasi smo odšli domov, se uredili, pogledali film ter odšli spat.

Koruzni labirint mi je bil zelo všeč, saj se ogromno naučim in se še zraven razgibaš. Z veseljem bi šla tudi naslednje leto.

Špela Arnuš, 8. razred OŠ Korena

ROGLA

Bila je lepa julijska nedelja in z družino smo se odpravili na Roglo.

Na Rogli smo ugotovili, da je velika gneča zaradi Paškega piknika. Poiskali smo klopi, kjer smo pomalicali. Ko smo pojedli, smo odšli do razglednega stolpa, na katerega sva si upala samo midva z očetom. Ko sva prišla nazaj, smo odšli do kočice Pesek. Tam sta najmlajši sestrici jahali ponija. Pot smo nadaljevali do jezera in sedežnice. Vožnja s sedežnico mi je bila zelo všeč. Ogledali smo si male živali in še enkrat pomalicali ter odšli na sladolead.

Na Rogli mi je bilo zelo všeč, ker je bilo hladneje kot doma.

Luka Šmid, 7. razred OŠ Korena

Vpisujemo v:

- Program Osnovne šole za odrasle
- Srednješolske programe:
  - Predšolska vzgoja
  - Logistični tehnik
- Brezplačne tečaje slovenščine (Začetna integracija priseljencev, 180 ur) za državljane tretjih držav
- Jezikovne tečaje za tretje življenjsko obdobje:
  - angleščina, nemščina, italijanščina

Pričetek izobraževanja: oktober 2019

Informacije, svetovanje in vpis:

Andragoški zavod Maribor – Ljudska univerza, Maistrova ulica 5, 2000 Maribor
Tel. 02/234 11 11, 051356 560; Elektronska pošta: info@azm-lu.si; <http://www.azm-lu.si>

Zagotovite si prosto mesto že danes!

Vabilo k vpisu v izobraževalni program **ZELENI BIZNIS**

Komu je projekt namenjen?

Projekt je namenjen vsem, ki se odločate za samostojno dejavnost na podeželju, in tistim, ki to dejavnost že opravljate, pa vam manjkajo določena znanja za še uspešnejši posel.

Program obsega naslednje module:

- računalniško opismenjevanje - začetni ali nadaljevalni tečaj (30 UR),
- poslovno komunikacijo v nemškem jeziku (30 UR),
- komunikacijo in bonton, retoriko in javno nastopanje (12 UR),
- organizacijski vidik poslovanja (12 UR),
- promocijo zdravja na delovnem mestu (4 UR).

Mogoče se je udeležiti posameznega modula ali v kompletu.

UDELEŽBA BREZPLAČNA!

Projekta se lahko udeležijo:

prebivalci LAS Ovtar Slovenskih goric na območjih občin Benedikt, Cerkvenjak, Duplek, Lenart, Pesnica, Sveta Ana, Sveta Trojica v Slov. goricah, Sveti Andraž v Slov. goricah, Sveti Jurij v Slov. goricah in Šentilj.

Več informacij pri Razvojni agenciji Slovenije goriške d.o.o. –
IZOBRAŽEVALNI CENTER
Nikova 9, 2230 Lenart v Slov. goricah
T: 02/720 78 88, 051 368 118

Evropski kmetijski sklad za razvoj podeželja: Evropa investira v podeželje

V okviru projekta

Pridobivanje temeljnih in poklicnih kompetenc od 2018 do 2022
vas vabimo k vpisu v programa

**Računalniško digitalno opismenjevanje in
Sporazumevanje v tujih jezikih Angleščina/Nemščina**

**Računalniško digitalno
opismenjevanje**

- Svetovni splet
- Poznavanje in uporaba socialnih omrežij
- Uporaba elektronske pošte
- E-storitve
- E-storitve državnih ustanov
- Spletno nakupovanje
- Spletno bančništvo
- Uporaba mobilnega telefona

Trajanje: 40 ur

**Sporazumevanje v tujih jezikih
Angleščina/Nemščina**

- Bralno in slušno razumevanje, govorjenje
- Pisno sporočanje
- Tematska področja – ljudje in osebna identiteta, bivanje in bivalno okolje, kraj, dežela, država, vsakdanje življenje in delo, hrana in pijača, zdravje in nega telesa, narava in okolje, prosti čas in šport

Trajanje: 40 ur

Izobraževanje je namenjeno delovno aktivnemu prebivalstvu, prednostno starejšim od 45 let. Za udeležence je udeležba **brezplačna**.

VPIS IN INFORMACIJE
RASG d. o. o. – Izobraževalni center
Nikova 9, Lenart
☎ 02 720 78 88, 051 368 118
e-mail:
izobrazevalnicenter.slogor@gmail.com

»Naložbo sofinancirata Evropska unija iz Evropskega socialnega sklada in Republika Slovenija.«

Oglasno sporočilo

PLESNO DRUŠTVO ZAPLEŠI

vabi vse otroke,
ki bi radi plesali,
se razgibali in se ob tem zabavali
k vpisu v

PLESNI TEČAJ

Skozi ples, glasbo ter igro se bomo naučili veliko novih plesnih korakov, se ob tem razgibali, družili, predvsem pa zabavali ...

V Osnovni šoli in vrtcu Duplek (s podružnicama) plešemo že dvanajsto leto zapored in veseli nas, da vsako leto znova beležimo več plesalcev.

Plesni tečaji bodo potekali na šoli oz. v vrtcu, katerega obiskuje otrok.

Vpišete se lahko s prijavnico, ki jo dobite v vrtcu oz. šoli ali po telefonu:

041 817 529 (Tina)

Oglasno sporočilo

V prvem letu več kot **100** zadovoljnih smrčkov! Poskrbite, da bo tudi Vaš med njimi!
Izkoristite **10%** popust do 31.12.2019 - s tem letakom!

KOMPLETNA NEGA

STRÍŽENJE

TRIMANJE

KOPANJE

KRAJŠANJE KREMLJEV

ČESANJE

KUŽKOV in MUC

Pasji salon BOO, Nuša Tuš s.p., 040/359-329, Cesta 4. julija 87, 2241 Sp. Duplek

Na tekmovanju Ribič Škof v Malečniku, so iz PGD Korena mladinci osvojili 1. mesto, pionirke pod vodstvom mentorice Tanje Mišič 3. mesto, mentor Marjan Kokol pa je zmagal v tekmovanju mentorjev. Tekmovanja se je udeležila tudi ekipa pionirjev, pod mentorstvom Izidorja Weingerla in dosegla 9. mesto. Iskrene čestitke vsem in z gasilskim pozdravom »Na pomoč«.

